

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ
І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ**

Гуманітарно-педагогічний факультет

Кафедра філософії та міжнародної комунікації

ЗБІРНИК РОБІТ

конкурсу есе

«КОРОНАЦІЯ ФІЛОСОФСЬКОГО СЛОВА»

15 листопада 2024 року

Київ 2024

УДК 100

Коронація філософського слова: збірник робіт конкурсу есе. Київ, 15 листопада 2024 р. К., 2024. 112 с.

Збірник укладено за матеріалами робіт конкурсу есе «Коронація філософського слова», проведеного колективом кафедри філософії та міжнародної комунікації гуманітарно-педагогічного факультету НУБіП України, в межах заходів «Тижня філософії» присвяченого до відзначення Всесвітнього дня філософії. В представлених роботах було висвітлено ставлення сучасного студентства до реалій людини та філософії в сучасному суспільстві, а також перспектив розвитку філософського знання.

Редакційна колегія: Савицька І.М., канд. філос. наук, доц.; Культенко В.П., канд. філос. наук, доц.; Лаута О. Д., канд. філос. наук, доц.; Матвієнко І. С., канд. філос. наук, доц.; Шинкарук В. Д., д-р. філол. наук, проф.; Додонова В. І., д-р. філос. наук, проф.; Балалаєва О.Ю., канд. пед. наук, доц.; Вакулик І. І., канд. філол. наук, доц.; Гейко С. М., канд. філос. наук, доц.; Гольцов А. Г., д-р. політ. наук, доц.; Горбатюк Т. В., канд. філос. наук, доц.; Кичкирук Т.В., канд. філос. наук, доц.; Супрун А. Г., канд. філос. наук, доц.; Чорноморденко Д. І., канд. філос. наук, доц.; Христюк С. Б. канд. іст. наук, доц.; Самардак Д. В., асист.; Притика О. І., асист.; Шеховцова-Бурянова В. А., асист.

Схвалено до друку на засіданні кафедри філософії та міжнародної комунікації, протокол № 5 від 18 листопада 2024 року.

Роботи подано в авторській редакції. Автори робіт відповідають за достовірність викладеного матеріалу, за правильне цитування джерел, покликання на них та інші відомості. Передруковувати опубліковані в збірнику матеріали дозволяється тільки за згодою авторів.

© НУБіП України, 2024
© Автори, 2024

ЗМІСТ

Добросол Альона Павлівна, ФІЛОСОФІЯ СЛОВА	9
Василяка Дар`я Павлівна, ІСТОРІЯ ФІЛОСОФІЇ	10
Майданович Анна Дмитрівна, ВІЧНА СПАДЩИНА ФІЛОСОФСЬКОГО СЛОВА	12
Головіна Вікторія Олексіївна, ФІЛОСОФІЯ - ЦЕ НАУКА ЧИ СВІТОГЛЯД?	14
Шатік Віра, ЗНАЧЕННЯ ФІЛОСОФІЇ ДЛЯ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА	15
Рева Катерина Олексіївна, ФІЛОСОФІЯ ЯК КОРОНАЦІЯ ЛЮДСЬКОГО РОЗУМУ	16
Лініченко Руслана Артемівна, ФІЛОСОФСЬКЕ СЛОВО В ІСТОРІЇ ТА ЛІТЕРАТУРІ	17
Маркєлова Юлія В`ячеславівна, ФІЛОСОФІЯ ЯК ЗАХИСТ ІСТИНИ	18
Маштоляр Єлізавета Олегівна, ФІЛОСОФСЬКЕ СЛОВО ЯК КЛЮЧ ДО САМОПІЗНАННЯ	20
Подаревська Вероніка Валентинівна РОЛЬ ФІЛОСОФСЬКОГО СЛОВА В РОЗВИТКУ ЛЮДСЬКОЇ ДУМКИ	22
Мінчук Михайло Олегович ФІЛОСОФІЯ І КУЛЬТУРА: ЯК ФІЛОСОФСЬКЕ СЛОВО ФОРМУЄ МИСТЕЦТВО ТА ЛІТЕРАТУРУ	23
Мельникової Дар`ї Романівни ФІЛОСОФІЯ ЯК МОВА РОЗУМУ І СЕРЦЯ	24
Мельниченко Вікторія Віталіївна ФІЛОСОФСЬКЕ СЛОВО В ЕПОХУ ІНФОРМАЦІЙНОГО ШУМУ	26

Вітківська Даша Сергіївна ФІЛОСОФСЬКЕ СЛОВО В ІСТОРІЇ ЛЮДСЬКОЇ ЦИВІЛІЗАЦІЇ	28
Петрашенко Поліна Олегівна СИЛА ФІЛОСОФСЬКОГО СЛОВА У ПОШУКАХ ІСТИНИ	29
Лящина Марія Олександрівна ФІЛОСОФІЯ ЯК СПОСІБ ПІЗНАННЯ	30
Пашенко Надія Дмитрівна, СУЧАСНА ПОТРЕБА В КОРОНАЦІЯ ФІЛОСОФСЬКОГО СЛОВА	31
Яхненко Вероніка Євгеніївна РОЛЬ ФІЛОСОФІЇ В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ	32
Карпеченко Аніта Анатоліївна, ФІЛОСОФІЯ – ОСНОВА СУСПІЛЬСТВА	34
Конопля Олександр Миколайович ПЕРСПЕКТИВИ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ: ШЛЯХ ДО ПРОГРЕСУ ЧИ КРОК НАЗАД?	35
Кустова Анна Віталіївна, КОРОНАЦІЯ СЛОВА ЯК СИЛА ТРАНСФОРМАЦІЇ	37
Голуб Ніка Василівна, МОВА ЯК ВІДОБРАЖЕННЯ ФІЛОСОФСЬКОЇ ЕВОЛЮЦІЇ	38
Люлько Діана Вікторівна, ФІЛОСОФІЯ В ГЛОБАЛЬНОМУ СВІТІ	39
Мор'єв Андрій Валерійович, КОРОНАЦІЯ СЛОВА В КОНТЕКСТІ ФІЛОСОФІЇ	40
Миколаєнко Вікторія Валентинівна, МОВА І ВЛАДА: ЯК ФІЛОСОФІЯ ДОПОМАГАЄ РОЗУМІТИ МЕХАНІЗМИ МАНІПУЛЯЦІЇ	41
Дуброва Марина Дмитрівна, КОРОНАЦІЯ ФІЛОСОФСЬКОГО СЛОВА В СУЧАСНОМУ СВІТІ	42
Літвіненко Інна Павлівна ФІЛОСОФІЯ НАУКА ДО МУДРОСТІ	43

Ковтун Ольга Миколаївна РОЛЬ ФІЛОСОФСЬКОГО СЛОВА В РОЗВИТКУ ЛЮДСЬКОЇ ДУМКИ	45
Безкровна Ярослава Вадимівна, СИЛА ФІЛОСОФСЬКОГО СЛОВА	46
Кропивницька Еліна, ФІЛОСОФІЯ ЯК МОРАЛЬНИЙ ОРІЄНТИР	47
Чеботарьова Ілона Володимирівна, ФІЛОСОФСЬКЕ СЛОВО ЯК ЗАСІБ МІЖКУЛЬТУРНОГО ДІАЛОГУ	48
Туревська Ірина Олександрівна, ФІЛОСОФІЯ ЯК МОРАЛЬНИЙ ОРІЄНТИР	49
Ксенженко Катерина Олегівна, ФІЛОСОФІЯ, СЛОВО, МУДРІСТЬ	51
Наталя Шевчук МУДРІСТЬ ЧЕРЕЗ СУМНІВ	52
Качевський Максиміліан Сергійович, ФІЛОСОФСЬКЕ СЛОВО-ВПЛИВ НА СВІДОМІСТЬ І БУТТЯ ЛЮДИНИ	54
Серебрянська Катерина Сергіївна, ФІЛОСОФІЯ СЛОВА	55
Василенко Дар'я Сергіївна, МІСІЯ ФІЛОСОФСЬКОГО СЛОВА У СУЧАСНОМУ СВІТІ	56
Корнієвець Павліна Олексіївна, ФІЛОСОФІЯ СЛОВА В КОНТЕКСТІ ДІАЛОГУ	58
Конотоп Оксана Станіславівна, МІСІЯ МОВИ ФІЛОСОФІЇ В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ	60
Зан Амалія Анатоліївна, ПОШУК СЕНСУ ЖИТТЯ	61
Сиротенко Наталія Миколаївна, ОДВІЧНІ ПИТАННЯ, НА ЯКІ МИ ШУКАЄМО ВІДПОВІДІ	62
Сухина Леся Тиберіївна, ФІЛОСОФСЬКИЙ ТЕКСТ ...	63

Галіцин Роман, СЛОВО НЕ ПОТРЕБУЄ ТРОНУ	64
Черевач Марія Андріївна, СИЛА ФІЛОСОФСЬКОГО СЛОВА ПЛАТОНА	66
Зерницька Марина Владиславівна, ІСТОРІЯ ФІЛОСОФІЇ ЧЕРЕЗ СЛОВО	67
Ступчук Богдана Андріївна, ФІЛОСОФІЯ ЯК КРИТИКА МОВИ	68
Мельникова Аріна Родіонівна, СИЛА І ВПЛИВ ФІЛОСОФСЬКОГО СЛОВА	69
Мельник Валерія Сергіївна, ФІЛОСОФСЬКЕ СЛОВО В СУЧАСНОМУ СВІТІ	71
Письменюк Вікторія Андріївна, ВІЧНІСТЬ ФІЛОСОФСЬКОГО СЛОВА	72
Циганов Олександр Олександрович, ЧИ ЗДАТНЕ СЛОВО ЗМІНИТИ СВІТ?	73
Воронцов Євгеній Юрійович, ЯК КОГНІТИВНІ ЗДІБНОСТІ ЛЮДИНИ МОЖУТЬ ЗМІНЮВАТИСЯ ВНАСЛІДОК ТЕХНОЛОГІЧНИХ ЗМІН	74
Терещенко Антоніна Борисівна, ЦІННІСТЬ ФІЛОСОФСЬКОГО СЛОВА	76
Рябчун Катерина Ярославівна, СЛОВО ЯК ІНСТРУМЕНТ ФІЛОСОФСЬКОГО МИСЛЕННЯ	77
Маркуш Єлизавета Миколаївна, РОЛЬ МОВЛЕННЯ У ПОШУКАХ ІСТИНИ	78
Пазиненко Анна Олександрівна, ФІЛОСОФІЯ СЛОВА: МОВА ЯК ІНСТРУМЕНТ ПІЗНАННЯ ТА ТРАНСФОРМАЦІЇ СВІТУ	80
Очман Катерина Дмитрівна МОВНІ КОНСТРУКЦІЇ ВИЗНАЧЕННЯ ФІЛОСОФСЬКОГО СЛОВА	81
Шохзода Жасурбек кизи Давлат МУДРІСТЬ, СЛОВО, ФІЛОСОФІЯ	83

Задорожна Ріана Вячеславівна, ФІЛОСОФІЯ ЯК МЕТАФОРА: СЛОВО ЯК ІНСТРУМЕНТ ФІЛОСОФСЬКОГО МИСЛЕННЯ	84
Партуга Вікторія Вікторівна, ВПЛИВ ФІЛОСОФСЬКОГО СЛОВА НА КУЛЬТУРУ ТА ЛІТЕРАТУРУ	85
Бірюкович Валерія Павлівна, СЛОВО ЯК СИМВОЛ МУДРОСТІ У ФІЛОСОФІЇ	87
Крутий Михайло Сергійович, ФІЛОСОФІЯ - КЛЮЧ ДО РОЗУМІННЯ СВІТУ	88
Ратушний Демид Миколайович, КОРОНАЦІЯ ФІЛОСОФСЬКОГО СЛОВА: ЙОГО РОЛЬ У СУЧАСНОМУ СВІТІ	90
Труш Ігор Анатолійович, ФІЛОСОФІЯ ТА ЛЮДИНА СЬОГОДЕННЯ	91
Дзюбко Костянтин Сергійович, ФІЛОСОФІЯ СЕРЦЯ ПАМФІЛА ЮРКЕВИЧА В КОНТЕКСТІ ЕТИКИ ТА ПОРІВНЯННЯ З ІДЕЯМИ СЕРЕНА К'ЄРКЕГОРА	93
Дашко Іван Олександрович, МОРАЛЬ І ЦІННОСТІ В ЛЮДСЬКОМУ ІСНУВАННІ	95
Васильківський Віталій Геннадійович, ПОНЯТТЯ ТА ПРИРОДА МОРАЛІ. ФІЛОСОФСЬКИЙ ЗМІСТ КАТЕГОРІЇ МОРАЛІ	96
Ярославський Ігор Феліксович, СЛОВО ПРО ІДЕАЛЬНУ ДЕРЖАВУ	98
Бусецька Іванна Богданівна, ФІЛОСОФІЯ – ФЕНОМЕН ЛЮДСТВА	101
Вознюк Аліна Артемівна, ПРОБЛЕМА ІСТИНИ: ЧИ ІСНУЄ ЄДИНА ПРАВДА, ЧИ ВОНА ЗАВЖДИ ВІДНОСНА?	102
Музика Дмитро Олексійович, ФІЛОСОФІЯ – УНІКАЛЬНИЙ ФЕНОМЕН ЛЮДСТВА	103
Степанець Юлія Олегівна, ФІЛОСОФСЬКЕ СЛОВО ЯК ДОРОГОВКАЗ: ВІД АНТИЧНОСТІ ДО СУЧАСНОСТІ	104

Клімов Микита, ПЕРЕМОГА РОЗУМУ НАД ДОГМОЮ	107
Басараба Дар'я Миколаївна ФІЛОСОФСЬКЕ СЛОВО ЯК ВАЖЛИВА СКЛАДОВА ЛЮДСЬКОГО БУТТЯ	108
Дарчук Артем Андрійович, ФІЛОСОФСЬКА МІЦЬ: СЛОВО ЯК КОРОНА	110
Пугач Валерія Русланівна, ЖИВА МУДРІСТЬ ФІЛОСОФІЇ	111

Добросол Альона Павлівна,
Гуманітарно-педагогічний факультет,
Філологія (Англійська)
alenadobrosol@gmail.com
Викладач консультант:
Притика Оксана Іванівна

ФІЛОСОФІЯ СЛОВА

Слово. Скільки глибини і могутності в цьому короткому, майже банальному звуці. Зазвичай ми використовуємо слова, не замислюючись над їхнім змістом, не відчуваючи ваги, яку вони несуть. Проте, як тільки слово піднімається на філософський рівень, воно набуває нових сенсів, що сягають глибин людського розуму. І тоді виникає питання: чи заслуговує слово на коронацію?

Коронація філософського слова – це визнання його значущості, його впливу на формування нашого світогляду та сприйняття реальності. Слово в філософії стає своєрідним королем думок, точкою опори, від якої відштовхуються найглибші роздуми про буття, істину, справедливість, сенс життя. Адже саме слово може освітлити шлях до істини, надати відповідь на запитання, які терзають людство протягом століть.

Філософія, по суті, є мистецтвом тлумачення слів. Кожен великий філософ – від Платона до Канта, від Сартра до Дерріди – використовував слово як інструмент для створення нової реальності, пошуку сутності та встановлення принципів існування. Кожне слово, яким вони описували свої думки, мало свою вагу і символізм, а їхній текст нагадував храм, побудований зі слів, де кожна літера має своє місце і значення.

Коронація слова відбувається тоді, коли ми визнаємо, що слово може бути і зброєю, і щитом, і магією. Воно може зруйнувати, а може й врятувати. Слово може пробудити націю, надихнути на великі звершення, або ж розв'язати війну. Згадаймо лише, як майстерне слово надихало та підіймало людей під час революцій, визвольних рухів, об'єднувало нації і ставало символом свободи та гідності.

Але чому саме філософське слово заслуговує на корону? Справа в тому, що філософія є пошуком істини, сенсу і мети. І саме філософське слово допомагає нам зрозуміти світ і своє місце в ньому. Справжнє філософське слово не лише відповідає на запитання, але й ставить нові. Воно змушує нас сумніватися, переосмислювати, шукати далі, відкривати для себе нові горизонти думки.

Образ корони тут символічний: корона як визнання вищості, як символ влади і авторитету. Філософське слово заслуговує на корону тому, що воно допомагає людині піднятися над буденністю, усвідомити важливість істини, краси, добра. Це слово несе в собі мудрість, передану нам попередніми поколіннями, збагачуючи і вдосконалюючи наші знання.

Метафорично кажучи, коронація філософського слова – це визнання його священності, його здатності трансформувати свідомість і облагороджувати душу. Коронація символізує вічність цінностей, які воно представляє: правди, розуму, гармонії. Без цього слова ми були б приречені на хаос і безсенсовність, адже саме воно, філософське слово, дає нам орієнтир у світі, де часто важко знайти опору.

Таким чином, коронація філософського слова – це вшанування його могутності та краси, його здатності змінювати нас і світ навколо. Це визнання його влади, що здатна вдосконалювати, надихати, вести за собою. Адже лише король серед слів може пробудити в людині прагнення до істини і відкрити їй шлях до самопізнання.

Отже, нехай слово коронується. Нехай воно сяє на троні думки, даруючи кожному з нас можливість зростати, розуміти, любити і творити в цьому чудовому, але складному світі.

Василяка Дар`я Павлівна,
Гуманітарно-педагогічний факультет,
Філологія (Англійська)
d.barysha777@gmail.com
Викладач консультант:
Шинкарук Олександра Василівна

ІСТОРІЯ ФІЛОСОФІЇ

Якщо поглинути в світ філософії ми бачимо прагнення до мудрості, потяг до істини, а слово філософа – не просто набір понять та тверджень, це вислів, що втілює мудрість, духовний досвід і глибину. Філософське слово, той інструмент, який здатний формувати суспільство, пробуджувати індивідуальну свідомість та знайти шлях до нових форм розуміння світу.

Упродовж історії філософія була вираженою у формуванні суспільних цінностей та ідеалів. Сократ своїм методом діалогу відкрив людям шлях до критичного мислення, й саме це стало основою для подальшого розвитку європейської думки. Сократ навчав людей ставити питання, сумніватися у всьому і шукати істину через власні роздуми. Його спадщина дійшла до нас через праці його учня Платона, який писав про справедливість, ідеалізуючи її як фундамент будь-якого правосуддя та етики. Як писав Платон, "Філософія – це прагнення до мудрості, а не просто до знань". Це твердження означає, що філософія має вищу мету. Не лише розширення інтелекту, але й виховання морального почуття, яке сприяє гармонії в суспільстві.

Впродовж століть роль філософії була тим маяком, який допомагав людству віднаходити сенс існування навіть у найтемніші часи. Сама філософія має величезне значення для людства, і "коронація" її слова на мою думку справедлива пошана для той спадщини, яку залишають філософи.

Філософські пошуки часто ставали відправною точкою для розвитку науки. Наприклад, Рене Декарт, один із засновників сучасної математики та фізики, у своїй праці "Роздуми про першу філософію" запровадив принцип "Cogito, ergo sum" (Я мислю, отже я існую). Це ствердження стало основою раціоналізму і поклало початок науковому мисленню, яке ставить під сумнів навколишній світ і шукає доведення. Завдяки цьому науковці почали опиратися не лише на віру, але й на дослідження та докази. Декарт створив інструмент для інтелектуальної перевірки реальності, який використовують і донині.

Закладено основи для епістемології, науки про знання. Як ми знаємо, що ми знаємо? Це питання є основою науки, і без відповіді на нього неможливо говорити про прогрес в науці чи техніці. Завдяки філософському аналізу вчені навчилися створювати методологію досліджень, яка дозволяє робити свої висновки. Тому філософське слово короноване в науці як його фундамент. Це визнання «Коронації філософії» в розвитку людства є необхідністю в житті й у всіх сферах науки.

У сучасному світі філософія продовжує залишатися актуальною, особливо в аспектах, що стосуються етики, моралі, політики. Ганна Арендт, відомий філософ ХХ століття, у своїй праці "Витоки тоталітаризму" аналізувала природу зла та тоталітаризму, що є особливо актуальним для розуміння механізмів диктатури та агресії. Вона показала людству, що унікальна роль філософії полягає в тому, щоб пояснити ті явища, які можуть виглядати нерозв'язними або неочевидними, а також допомогти суспільству знайти адекватні відповіді на свої питання. Філософія дає нам унікальні інструменти для осмислення таких явищ, як свобода, відповідальність, моральні цінності.

Мішель Фуко, ще один великий філософ сучасності, своїми працями "Наглядати і карати" та "Історія сексуальності" показав, як влада контролює та маніпулює суспільством, використовуючи структури знання. В результаті роботи стали важливими для сучасної соціології, політичної науки та навіть культурології. Тож, коронація філософського слова в сучасному контексті – це визнання його важливості у формуванні свідомості, розвитку суспільства і навіть боротьби з тиранією.

Філософське слово – це корона, яку людство надягає на вершину свого інтелектуального буття. Це й є та пошана, яку ми віддаємо словам, що мають здатність впливати на наш розум, змінювати наше світосприйняття і вчити нас бути кращими. Визнаючи філософське слово коронованим, ми визнаємо, що філософія – це не лише дисципліна мислення, а й інструмент для нашого розуміння самого життя.

Використані джерела:

Ганна Арендт, "Витоки тоталітаризму" – для роздумів про роль філософії у сучасному політичному житті.

Рене Декарт, "Роздуми про першу філософію" – як основа для розуміння логічного мислення.

Мішель Фуко, "Наглядати і карати" – для обговорення структур влади та їхнього впливу на суспільство.

Майданович Анна Дмитрівна,
Гуманітарно-педагогічний факультет,
Психологія,
psy24-a.maidanovych@nubip.edu.ua
Викладач консультант:
Гейко Світлана Миколаївна

ВІЧНА СПАДЩИНА ФІЛОСОФСЬКОГО СЛОВА.

Слово у філософії – це більше, ніж просто засіб передачі думок. Воно – інструмент глибокого осмислення, дослідження буття, людської природи та сенсу життя. Саме через слово ідеї філософів впливають на культуру, історію, суспільні цінності та світогляд мільйонів людей. Поняття "коронація філософського слова" вказує на процес, в якому ідеї отримують визнання та вплив, формуючи реальність і утверджуючись як істини, що здатні змінити світ.

Слово як джерело влади та впливу. Вже від античності слово мало значення, яке виходило за межі звичайного мовлення. Грецький філософ Платон вбачав у мові носія ідеального світу ідей, де кожне слово відображає вищу реальність. Його твори, такі як "Держава" або "Федон", є прикладом того, як філософські слова формували основи європейської думки. Ідеї про ідеальну державу, чесноти, справедливість та природу душі досі залишаються предметом обговорень та натхненням для філософів, політиків та мислителів.

Філософське слово здатне коронувати ідеї, змінюючи уявлення суспільства про норми та цінності. Вчення Арістотеля про етику, зокрема про пошук "золотої середини", заклало основу для моральної філософії, яка впливає на наше розуміння правильного і неправильного. Коронація цих ідей відбувається тоді, коли вони стають етичними принципами для громадян і навіть законами держав. Наприклад, поняття справедливості, як основної добродітності, отримало своє місце у правових системах багатьох країн.

Епохи коронованих слів. Кожна історична епоха мала свої короновані слова, які задавали тон суспільному розвитку. Середньовіччя відзначалося домінуванням ідей християнської філософії, де слова Святого Августина і Фоми Аквінського визначали духовний ландшафт того часу. Їхні тексти трактували поняття гріха, віри, Бога і місця людини у світі. Коронація цих слів вплинула не тільки на релігію, а й на політичні устрої європейських держав, формуючи уявлення про правителя як Божого намісника на землі.

З іншого боку, Новий час відзначився новою коронацією слів завдяки працям Декарта, Лока, Спінози та інших мислителів. Рене Декарт зі своєю фразою "Cogito, ergo sum" ("Я мислю, отже, я існую") змінив уявлення про суб'єктивність та природу людського мислення. Сумнів як метод філософського дослідження започаткував епоху раціоналізму, а слова Декарта отримали корону, яка вплинула на наукові відкриття та розвиток філософії свідомості.

Коронація слова в революційних ідеях. Уявімо вплив філософських слів на великі революції та соціальні зміни. Жан-Жак Руссо, з його працею "Про суспільний договір", коронував слова свободи і рівності, що стали гаслом Французької революції. Його ідеї надихнули цілі покоління боротися за права людини та справедливий суспільний лад. Коронація філософського слова в цьому контексті означає визнання ідеї не тільки розумом, але й серцем мільйонів людей, що прагнули змінити реальність на краще.

Гегель, у своїй "Феноменології духу", запропонував глибокий аналіз людської свідомості, яка еволюціонує через конфлікти та синтези, прагнучи до самопізнання. Його слова, короновані часом і значенням, вплинули на філософію історії та суспільства. Марксизм, що виник у ХІХ столітті, багато в чому спирався на гегелівську діалектику. Ідеї Карла Маркса, викладені у "Капіталі", стали коронованими словами пролетаріату, що закликали до соціальної справедливості та боротьби за рівність.

Філософія і література: злиття думки та мистецтва. Коронація філософського слова відбувається не тільки в академічних колах, а й у літературі та мистецтві. Література, яка втілює філософські ідеї, здатна досягати сердець і умів людей. Достоєвський у своїх романах досліджував людські пороки, екзистенційні питання добра і зла, а Толстой обговорював сенс життя та моральність у "Війні і мирі". Їхні слова резонують з читачами, коронуючи нові ідеї, які змушують нас переглядати власні переконання.

Навіть у сучасній культурі філософія знаходить нові форми для коронації своїх ідей. Наприклад, літературні антиутопії на кшталт "1984" Джорджа Орвелла або "Прекрасний новий світ" Олдоса Гакслі звертають увагу на небезпеки тоталітаризму та маніпуляцій. Ідеї, висловлені у цих творах, отримали корону, оскільки їх вплив вийшов далеко за межі літературних сторінок, торкаючись політичних і соціальних дискусій.

Сучасні філософські слова: відмінності і виклики. Сьогодні філософія стикається з новими викликами. Проблеми штучного інтелекту, екологічної кризи, етики генної інженерії потребують нових слів і концепцій, які заслуговують на коронацію. Мислителі ХХІ століття продовжують розширювати межі філософської думки, коронуючи ідеї про відповідальність людини перед майбутніми поколіннями та про співіснування з технологіями.

Юрген Габермас, наприклад, підкреслює значення комунікативної раціональності як способу досягнення соціального консенсусу. Його ідеї підкреслюють, що філософські слова повинні не тільки пояснювати світ, але й активно впливати на його трансформацію. У цьому контексті коронація філософського слова полягає у створенні нових форм соціального діалогу, що об'єднує різні точки зору.

Філософія – це нескінченний діалог, у якому кожне нове покоління знаходить слова, що заслуговують на коронацію. Це слова, що кидають виклик усталеним істинам, збуджують дискусії, пробуджують думки та надихають до змін. Іноді ці слова піднімають на п'єдестал, іноді залишають у тіні, проте завжди вони впливають на людську історію, формуючи світоглядні основи нашого існування.

Визнання сили філософського слова та його здатності впливати на суспільство – це заклик до нас не лише розуміти ці ідеї, але й ставати їхніми носіями та продовжувачами. Кожне слово, яке отримує корону, несе в собі обіцянку майбутнього, де філософія продовжуватиме бути дороговказом у пошуку істини, мудрості та гармонії.

Література

- Гегель, Г. В. Ф. "Феноменологія духу". К.: «Фоліо». 2019. 476 с.
Руссо, Ж.-Ж. Про суспільну угоду, або принципи політичного права. К., 2001. 349 с
Декарт, Р. "Медитації про першу філософію" К.: «Фоліо». 2023. 224 с.
Габермас, Ю. "Теорія комунікативної дії".
Орвелл, Дж. "1984". К.: «КМ-Букс». 2023. 416 с.
Гакслі, О. "Прекрасний новий світ". К.: «BookChef» 404 с.

Головіна Вікторія Олексіївна,
Гуманітарно-педагогічний факультет,
Психологія,
Викладач консультант:
Гейко Світлана Миколаївна

ФІЛОСОФІЯ - ЦЕ НАУКА ЧИ СВІТОГЛЯД?

У нашому сучасному світі, є дуже звичним насильство та конфлікти, тому питання миру та людяності набуває особливого значення. Філософія, це дисципліна, що займається питаннями буття, суспільства, моралі. Вона не лише аналізує причини того чи іншого конфлікту, а ще й пропонує їх шляхи досягнення гармонії та співіснування.

Філософи різних епох по-різному розглядають поняття миру. Прикладом є Іммануїл Кант, він у своїй праці "До вічного миру" висловлює ідею про те, що справжній мир буде тільки тоді, коли будуть дотриманні умови певних принципів, таких як повага до прав людини та міжнародна співпраця. Він вважав, що війна є результатом відсутності моральних норм у політиці, і закликав до створення федерації держав, що базується на принципах справедливості. Я цілком погоджуюся з Кантом. Адже не буде поваги - будуть конфлікти, буде повага - не буде конфліктів. На мою думку, для уникнення різних конфліктів в першу чергу важлива повага. Вона є ключовим фактором у запобіганні різних конфліктів. Якщо всі будуть ставитися один до одного з повагою, це створить основу для діалогу без конфліктів та порозуміння між людьми.

Також в нашому світі є дуже важлива людяність. І тому сучасні філософи також акцентують на цьому увагу. Наприклад, Джон Роулз у своїй "Теорії справедливості" пропонує концепцію "оригінальної позиції", де індивиди, не знаючи своїх соціальних статусів, повинні домовитися про принципи

справедливості. Саме цей підхід підкреслює рівності та солідарності в суспільстві, що є основою для миру. З ним також я погоджуюся. Адже на мою думку, для миру, в першу чергу є людяність, а потім вже повага.

Історія знає багато прикладів, коли філософські ідеї сприяли досягнення миру. Наприклад, рух за громадянські права в США, очолюваний Мартіном Лютером Кінгом, спирався на принципи ненасильства і справедливості. Завдяки цьому руху вдалося досягти значних соціальних змін і покращити життя більшості людей.

В Україні сучасні філософські дебати навколо питань миру і людяності стадо дуже актуальними в Україні. Багато молодих філософів звертаються до ідей гуманізму та солідарності, закликаючи до діалогу і порозуміння між різними сторонами.

Філософія має потужний потенціал у захисті миру та людяності. А так, як у нашому сучасному світі насильство, конфлікти, несправедливість мають у нашому світі місце, важливо звертати увагу на філософські ідеї, які можуть нам допомогти будувати більш мирне і людяне суспільство. Філософія пропонує нам не лише аналіз причин конфліктів, але й шляхи їх подолання через етичні принципи справедливості, ненасильства та взаємоповаги. Кожен з нас може зробити хоча б маленький внесок у цю справу через діалог, освіту, активну участь у житті громади. Тільки ми, всі разом, можемо взяти у все у свої руки та побудувати світ, де панують мир і людяність!

Шатік Віра,
Гуманітарно-педагогічний факультет,
Психологія
Викладач консультант:
Гейко Світлана Миколаївна

ЗНАЧЕННЯ ФІЛОСОФІЇ ДЛЯ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА

У сучасному світі, де технологічний прогрес та інформаційні потоки змінюють нашу реальність, філософія залишається невід'ємною частиною людської культури та мислення. Вона продовжує виконувати важливі функції, які мають значний вплив на розвиток суспільства.

По-перше, філософія сприяє розвитку критичного мислення. Вміння аналізувати інформацію, ставити під сумнів усталені уявлення та формувати обґрунтовані висновки є важливими навичками для кожного громадянина. У світі, де фейкові новини та маніпуляції стали звичним явищем, саме критичне мислення допомагає уникати брехні, фейків, та приймати усвідомлені рішення.

По-друге, філософія формує світогляд і цінності. Вона допомагає людям зрозуміти сенс існування, розробляти етичні принципи та знаходити гармонію між особистими інтересами та суспільним благом. Філософські вчення впливають на те, як люди сприймають своє місце у світі та свою

відповідальність перед іншими. Формують свій світогляд, сприймання та розуміння світу.

По-третє, філософія підтримує інновації та науковий прогрес. Багато великих вчених минулого та сучасності були також філософами, що розробляли обґрунтовані основи для наукових відкриттів. Філософське мислення стимулює творчий підхід до вирішення проблем, допомагає бачити нові перспективи та інтерпретувати результати досліджень у більш широкому контексті.

Крім того, філософія сприяє міжкультурному діалогу. Вона вивчає різноманітні погляди на життя, релігійні та етичні системи, що дозволяє краще розуміти інших людей та будувати більш толерантне та розуміюче суспільство. У глобалізованому світі здатність до взаєморозуміння та прийняття різноманітності стає все більш важливою і допомагає успішно комунікувати людям з різних культур.

Не дивлячись на те, що багато філософських поглядів були сформовані дуже давно, вони всеодно не втрачають своєї актуальності у наш час. Філософія не лише зберігає свою актуальність у сучасному суспільстві, але й набуває нових значень і функцій. Вона допомагає розвивати критичне мислення, формує цінності та світогляд, підтримує наукові та технологічні інновації, а також сприяє міжкультурному діалогу. Усі ці аспекти роблять філософію важливим інструментом для розуміння та покращення нашого світу.

Рева Катерина Олексіївна,
Гуманітарно-педагогічний факультет,
Філологія
revakata3@gmail.com
Викладач консультант:
Притика Оксана Іванівна

ФІЛОСОФІЯ ЯК КОРОНАЦІЯ ЛЮДСЬКОГО РОЗУМУ

*З видимого пізнавай невидиме.
Г. Сковорода*

Від природи людина наділена здатністю ставити питання і шукати відповіді, а отже, думати, розмірковувати, використовуючи свій розумовий та інтелектуальний потенціал. І саме це є рушійною силою еволюційних змін. За словами Сократа, "життя без розуму - не життя". Отже, завдяки людській допитливості, жаги до пізнання усього суцього і виникла така наука, як філософія.

З давньогрецької філософія перекладається як любов до мудрості або любомудрість. А що ж таке мудрість? За визначенням Арістотеля, мудрість - це наука про першопричини всього, що відбувається в світі. Мова йде про фізичні явища, сили природи і, що найважливіше, людське буття, саме існування людини, її роль в соціумі, вплив на світ та взаємодію з ним.

За допомогою філософського мислення можна пояснити будь-що, від таємниці виникнення життя до банального "чому трава зелена". Саме в цьому і полягає цінність філософського слова. Фізика, хімія, література, історія - на мою думку, не існує дисципліни, якої б не торкалась філософія. Ця наука, що виникла в давньогрецькі часи, розвивалась та еволюціонувала разом з людиною, була свідком всіх природних, фізичних, історичних, суспільних та політичних процесів. Чим активніше людина пізнавала світ, тим ширшими ставали поняття та закономірності, які вивчали філософи. Накопичувались знання, узагальнення, висновки, досвід... "Філософія - мати всіх наук", - сказав колись Цицерон. І це твердження має неабиякий сенс, адже саме через філософське мислення людство вчилось пізнавати світ і себе в ньому, вдосконалювалось в різних галузях, намагалось зрозуміти суть тих чи інших явищ, процесів та навіть передбачати наслідки певних рішень, вчинків, дій.

Сучасна філософія - це енциклопедія тисячолітньої мудрості адже в ній є відповіді на величезну кількість питань. Від сивої давнини і до сьогодення вчені-філософи доносили и доносять людству основний сенс життя: "Вдосконалюйся сам, щоб вдосконалювати світ навколо". Головне тут - вдосконалювати, а не руйнувати... Коли людство усвідомить це, тоді і відбудеться справжня коронація філософського слова. Бо філософія - це про цінність життя, а не про війни, вбивства та смерть...

Лініченко Руслана Артемівна,
Гуманітарно-педагогічний факультет,
Філологія
ruslanalinicenko7@gmail.com
Викладач консультант:
Притика Оксана Іванівна

ФІЛОСОФСЬКЕ СЛОВО В ІСТОРІЇ ТА ЛІТЕРАТУРІ

Філософія, як одна з найдавніших форм людської думки, протягом століть намагалася осягнути та розкрити таємниці буття, істини, сенсу життя. Слово у філософії є не просто засобом передачі інформації, а справжньою «коронаю» мислення, яка дає можливість мислителям передавати свої ідеї, впливати на суспільство та розширювати горизонти пізнання. В есе «Коронація філософського слова» ми спробуємо дослідити, чому слово набуває такої величі та значення саме в контексті філософії. Філософське слово – це засіб вираження понять, які важко або навіть неможливо пояснити простими словами чи через буденні уявлення. Слово тут виступає як засіб опосередкування реальності, сприяє осмисленню і переживанню глибинних аспектів життя. В історії філософії можна побачити, як філософи з покоління в покоління використовували силу слова для того, щоб осягнути фундаментальні питання. Наприклад, Сократ використовував діалог для відкриття істини, а Платон у своїх текстах створив образ «ідеального світу», який став основою для

філософських роздумів на тисячоліття. Коронація слова у філософії також проявляється в його здатності створювати нові концепти, що змінюють світогляд. Такі слова, як «абсурд», «екзистенція», «буття» стали невід’ємними частинами нашого сучасного мислення, а за ними стоїть глибока і багатовікова робота філософів, які прагнули через ці концепти пояснити складні та неоднозначні феномени. Філософське слово не просто називає, але й допомагає усвідомити і зрозуміти реальність з нового ракурсу, сприяючи розвитку культури й цивілізації. Особливої уваги заслуговує метафора корони як символу влади і авторитету. Коронація слова означає, що слово у філософії має силу над людським мисленням, над нашими переконаннями та уявленнями про світ. Воно не лише оформлює думку, але й стає її провідником, спрямовуючи нас у невідоме. Філософські ідеї, закладені в слова, часто виходять далеко за межі філософії як науки, впливаючи на політику, мистецтво, релігію. Це робить філософське слово потужним інструментом трансформації суспільства. У наш час, коли інформація поширюється неймовірно швидко, філософське слово знову стає важливим, нагадуючи нам про необхідність вдумливого і обережного ставлення до мовних конструкцій. Філософія допомагає нам знайти сенс у тому інформаційному потоці, що нас оточує, навчає критично сприймати слова, а не сліпо їм довіряти. Коронація філософського слова, таким чином, постає як постійний процес, де нові покоління шукають істину у мові, намагаючись зрозуміти світ і себе. Отже, філософське слово дійсно можна коронувати за його здатність доносити глибокі істини і трансформувати наші уявлення про світ. У ньому закладено не лише силу мислення, а й силу змінювати реальність. Істинна коронація філософського слова відбувається тоді, коли ми усвідомлюємо його значення і роль у нашому житті, відкриваємо для себе нові горизонти пізнання, які надихають і спонукають до самопізнання та постійного пошуку сенсу буття.

Маркєлова Юлія В’ячеславівна,
Гуманітарно – педагогічний факультет,
Психологія
markelovaa.julia@gmail.com
Викладач консультант:
Гейко Світлана Миколаївна

ФІЛОСОФІЯ ЯК ЗАХИСТ ІСТИНИ

Філософія завжди була пошуком істини. Від Сократа, який відомий своїм висловом "Scio me nescire" (Я знаю, що нічого не знаю), до Декарта, чий "Cogito ergo sum" (Я мислю, отже я існую) стало легендарним, та який стверджував що навіть наш розум може спробувати ввести нас в оману. Він шукав незаперечні основи і підстави знання. І йому вдалось побудувати свою філософську систему, основою якої є сумнів і критичне мислення. Великі мислителі з давніх часів прагнули зрозуміти реальність через логіку та скептицизм. Для них істина це не

товар який змінюється і трансформується в залежності від обставин , а абсолютна цінність. Нам пропонують оцінювати і досліджувати ідеї , а не приймати їх одразу на віру. Філософське мислення, зокрема, аналіз та пошук об'єктивних доказів, є необхідними інструментами для подолання сучасної інформаційної кризи.

Історія неодноразово демонструвала, що саме завдяки критичному мисленню та прагненню до істини людство здатне розпізнавати і викривати маніпуляції. Це доводить, що пошук істини через критичне мислення є життєво необхідним навиком для кожної людини в сучасному світі.

Ми можемо згадати час коли вперше почала розвиватись ідея брехні та обману як засіб для досягнення блага. Ще в епоху античності люди, вступаючи публічно в дискусію , ставили за мету насамперед знайти істину. Спробу ж принизити опонента, спотворити його твердження чи вдатися до обману, аби за будь-яку ціну довести свою правоту, називали софістикою.

Софісти визначали брехню як цінний інструмент у боротьбі за успіх. І це правда, але постає питання "Чи це справедливо"? З іншого ж боку , їх опонент Сократ використовував щось витонченіше - іронію. Він критикував софістів, хоча сам колись був їх учнем. Таким чином , Сократ постає перед нами як борець за істину. Та як відомо , є дві сторони однієї медалі . Іронія Сократа почала підніматися як історико – філософська проблема. Аристотель , вважав іронію прямою формою обману. Цицерон критикував її як «двуликість» . Пізніше, Гегель в своїх працях писав , що іронія являє собою «дещо несправедливе». Протиріччя тут очевидне: чи може обман бути виправданим? Проте сам пошук істини дав нам можливість сформулювати це питання.

Сьогодні, коли ми часто стикаємось з так званими «альтернативними фактами» , дезінформацією яка поширюється швидше , ніж здатність людей її розпізнати – критичне мислення необхідний фактор , і саме філософія вчить нас цьому. Майже кожен день ми стикаємось з численними джерелами інформації, і філософське мислення дозволяє об'єктивно аналізувати цю інформацію і шукати докази підтвердження або ж спростування того, що нам намагаються довести. Це не завжди чиста і очевидна брехня, спотворення слів , але і приховані та завуальовані тези, які можуть служити оманю для людей.

Згадаємо Френсіса Бекона і його «ідоли». Наприклад, ідоли площі. На сьогодні, замість площі можуть виступати навіть соціальні мережі. Ми чуємо, бачимо, читаємо знову і знову твердження, і неусвідомлено , у нас з'являється звичка думати, що це правда. Так як це відбувається неусвідомлено, то й першочергового імпульсу перевірити це твердження на істину, у нас може не з'явитись. Інші «ідоли» – авторитети або «ідоли театру», які змушують нас вірити, що авторитет завжди має рацію. З ними складніше, але висновок один : ми не маємо сприймати все за факт, не перевіривши інформацію.

Тому, в сучасному світі коли людина потопає в океані інформації, важливо розуміти цінність філософського підходу, критичного мислення і замість пасивного споживання інформації – ставити її під сумнів. Структурувати, аналізувати інформацію. Формулювати власну думку , шукати альтернативи. Кожен знайдений, підтверджений факт – це знахідка яка допоможе

приблизитись до загальної картини. Отже, філософія та її складові є незамінним атрибутом в сучасному світі.

Література

Г. В. Ф. Гегель «Лекції по історії філософії». К. 1348 с.

Платон «Діалоги». К.: «Фоліо». 2022. 352 с.

Платон «Держава» К.: «Апріорі». 2021. 464 с.

-<https://ipiend.gov.ua/wp-content/uploads/2023/05/Zoreslav-Samchuk-Alona-Hurkivska.pdf>

https://scholar.harvard.edu/files/seyer/files/plato_republic_514b-518d_allegory-of-the-cave.pdf

Маштоляр Єлізавета Олегівна,
Гуманітарно-педагогічний факультет,
Філологія (Німецька),
elizavetamastolyar@gmail.com
Викладач консультант:
Телешецький Олександр Іванович

ФІЛОСОФСЬКЕ СЛОВО ЯК КЛЮЧ ДО САМОПІЗНАННЯ

У всі часи філософське слово було силою, яка формувала мислення, спрямовувала до пошуку істини, змінювала уявлення людей про добро, справедливість та сенс життя. «Коронація філософського слова» є метафорою, що символізує його особливе значення у світі, де потреба у мудрості стає критично важливою. У сучасному суспільстві, де інформаційний шум часто затьмарює справжнє знання, філософське слово є маяком, що допомагає віднайти істину. Це слово вказує шлях до глибинного розуміння світу і людської природи, воно є основою для формування цінностей, що визначають наші вчинки й наш світогляд.

Філософське слово – це корона мудрості, символ істинного знання та духовного розвитку, що несе нам ціннісні орієнтири і допомагає вбачати глибинні значення речей.

Філософське слово відрізняється від звичайного, адже воно відкриває глибинне розуміння світу. Воно формує основу для осмислення буття, впливає на формування свідомості, навчає мислити критично та неупереджено. Наприклад, діалоги Сократа навчали розуміти, що істина – це процес безкінечного пошуку, а не статичне знання. Платон, формуючи уявлення про світ ідей, заклав підвалини для розуміння того, що справжня реальність лежить за межами матеріального світу. Так, філософське слово нагадує корону, що прикрашає кожного, хто прагне мислити глибше, задавати питання, розуміти себе та оточення. Воно є рушійною силою, що пробуджує нашу свідомість, мотивує до самоаналізу і відкриття своєї внутрішньої природи.

Сила філософського слова не обмежується лише пізнанням, воно формує моральний компас людства. Моральні принципи, які ми сьогодні вважаємо фундаментом суспільного життя, мають своє коріння у філософських ідеях. Концепція морального обов'язку, яку розробив Кант, вчить нас діяти заради добра, а не тільки з власної вигоди. Платон і Арістотель розглядали добродієність як основу щасливого життя і справедливого суспільства. Таким чином, філософське слово несе відповідальність за формування моральних засад, на яких будується суспільство. Його «коронація» у цьому контексті – це визнання того, що воно несе відповідальність за розуміння того, що таке добро, справедливість і чесність.

Філософське слово – це сила, здатна змінювати суспільні системи та розширювати світогляд. Філософія доби Просвітництва заклала підвалини демократичних ідей та прав людини, що стали невід'ємними цінностями сучасного світу. Зрештою, ідеї Руссо, Вольтера та Локка підштовхнули суспільство до переосмислення ролі особистої свободи та рівності, стали початком нової доби. Філософське слово, яке має мету виявляти правду і розуміння, надихає на дії, що змінюють суспільні норми і підвалини. Його сила полягала у можливості передавати ідеї, що згодом стають рушійними для революцій та рухів, які прагнуть кращого, більш справедливого суспільства. Саме тому філософське слово є короною істини, що веде суспільство до прогресу.

Сьогодні філософське слово є важливішим, ніж будь-коли, адже воно допомагає орієнтуватися у світі інформаційної перенасиченості. Фейкові новини, маніпуляції, поверхові уявлення можуть спотворювати нашу реальність, втрачається відчуття істини, критичне мислення відсувається на другий план. Філософське слово стає дороговказом, допомагає людині зберегти здатність аналізувати, не сприймати інформацію некритично, відрізнити істинне знання від поверхової інформації. Воно є своєрідною короною, що підтримує розум, готовий протистояти маніпуляціям і спотворенням. Філософія навчає нас не приймати очевидне без сумніву, ставити під питання навіть усталені уявлення і, таким чином, захищати себе від інформаційних маніпуляцій.

Філософське слово виконує й важливу роль у процесі самопізнання. Завдяки йому людина має можливість дослідити свої найглибші переконання та мотиви. Запитання на кшталт: «Хто я?» «Яка моя мета?» «Що таке щастя?» – стають початком мандрівки до пізнання себе. Саме це філософське слово дозволяє розширювати горизонти власного сприйняття, дає людині можливість переглянути свої життєві орієнтири. Сьогодні, коли світ постійно змінюється, філософія стає тихим голосом мудрості, який нагадує про важливість внутрішньої гармонії і моральних цінностей. Філософське слово веде до особистісного розвитку, допомагаючи знайти відповіді на питання, які допомагають будувати життя згідно зі своїми переконаннями.

Філософське слово – це корона людського розуму, яка веде нас до самопізнання, збагачує наше розуміння світу, розширює наші моральні горизонти і підтримує нас у час інформаційного хаосу. Коронація

філософського слова – це визнання його незмінної значущості для суспільства, адже саме воно здатне розбудити дух допитливості, поставити нові запитання і прокласти шлях до глибшого, осмисленого життя. Це заклик до кожного з нас шукати істину, бути відкритими до нових ідей, залишатися чесними перед собою та оточуючим світом. Філософське слово вчить нас мислити незалежно, розуміти свої цінності і нести відповідальність за власний вибір.

Подаревська Вероніка Валентинівна

Гуманітарно-педагогічний факультет,

Філологія

n.podarevska@gmail.com

Викладач консультант:

Притика Оксана Іванівна

РОЛЬ ФІЛОСОФСЬКОГО СЛОВА В РОЗВИТКУ ЛЮДСЬКОЇ ДУМКИ

Філософія – це не просто наука чи дисципліна. Це мистецтво розмірковувати, ставити питання, шукати відповіді на складні проблеми життя. Я хочу переглянути важливість філософського слова, яке не формує тільки наше розуміння світу, але й дає можливість самостійно думати, оцінювати та осмислювати кожен момент нашого існування.

Хтось хоча б спробував заглибитись в роздуми про природу людини, сенс життя, напевно відчував величезну важливість філософії для розуміння навколишнього світу. Але чому саме слово «філософія» є таким місцем. Це слово – це не просто набір понять чи теорії. Це своєрідна коронація думки, пізнання, розуміння.

Філософське слово має неймовірну силу. Воно здатне змінити свідомість, перевернути наше переконання, кидати традиційним виявленням. Кожен філософ, який через свою старанну працю та вчення, став провісником нових ідей, що змінювали хід історії. Сократ зі своїми діалогами навчав людей сумніватися і ставити питання, замість того, щоб сліпо слідувати звичаям. Платон і Аристотель створили основи логіки, які не втратили своєї актуальності до сьогодні. А Іммануїл Кант, розмірковуючи про межі пізнання, став піонером нової філософської епохи.

Філософське слово впливає не лише великими філософами. Кожен з нас може звернутися до філософії, щоб дізнатися відповіді на складні питання життя. Думаю всі ми можемо хоч раз у житті задуматись: «Який сенс мого життя?», «Чи є справедливість?», «Чи єдині ми у цьому світі?» - саме тут філософія дає нам змогу міркувати, досліджувати та висловлювати свої думки.

У сучасному світі де панує багато інформаційного шуму, філософське слово є тим, що завдяки нам збереження розуму і внутрішньої стійкості. На питання, які залигають великі філософи, не завжди мають прості відповіді. Але саме в процесі пошуку цих відповідей ми ростемо і вдосконалюємося як особистості. Філософія дає змогу зупинитися, подумати та оцінити, чим для нас є життя, щастя, свобода.

Філософія – це не тільки вивчення теорії або концепції, це також спосіб мислення, який люди розуміють важливість глибоких питань. Якщо ми хочемо знайти сенс життя, зміни, що є добром і злом, чи усвідомити природу власної свободи, нам необхідно зануритись у філософські роздуми. Також дає нам

можливість звільнитися від поверхневих уявлень і поглядів, що обмежують наше розуміння.

Великою цінністю філософії є те, що вона не дає готових відповідей, а й навчає задавати правильні питання. Кожен філософський термін чи концепт – це насамперед ключ до розуміння складних явищ життя. Логіка та етика – це інструменти, які допомагають нам структурувати думки, організувати та знаходити відповіді на питання, які хвилюють нас протягом усього життя.

Філософія не лише змінює наші погляди на світ, але і дає нам нові способи взаємодії з іншими людьми. Вона вчить нас слухати, розуміти та взаємодіяти з новими поглядами та думками, допомагаючи зберігати спільну мову з тими, хто може мати зовсім інше переконання. І саме через це філософія може сприяти розвитку толерантності, поваги до інших людей, культур і традицій.

Таким чином, коронація філософського слова – це свідчення того, що кожне розмірковування, кожен філософський концепт має велику цінність. Це нагорода за те, що слово філософії вчити на ставити правильні питання, аналізувати власні думки та відкривати нові горизонти пізнання. Мудрість, яка приходить через філософію, не є просто набором знань, це здатність жити усвідомлено, безпечно в бурі і знаходити внутрішній сенс навіть у складних ситуаціях.

Мінчук Михайло Олегович
Гуманітарно-педагогічний,
Філологія
mishamin4uk228@gmail.com
Викладач консультант:
Притика Оксана Іванівна

ФІЛОСОФІЯ І КУЛЬТУРА: ЯК ФІЛОСОФСЬКЕ СЛОВО ФОРМУЄ МИСТЕЦТВО ТА ЛІТЕРАТУРУ

Філософія – це наука, де слово набуває виняткової сили та значення, де кожна думка стає короною людського розуму. Коронація філософського слова – це процес, у якому слово з простого носія інформації перетворюється на інструмент пізнання, натхнення та трансформації. Саме у філософії слово відіграє головну роль у створенні понять, побудові логіки і відкритті нових горизонтів для людського мислення.

У філософії слово перестає бути лише звуком або символом, а стає засобом розкриття складної суті буття. Згадаємо роботи видатних мислителів – Сократа, Платона, Канта, Гегеля. Їхні праці доводять, що слово у філософії – це не просто набір термінів, а цілий всесвіт, де кожне поняття має свою глибину. Наприклад, коли Гегель говорить про «абсолютну ідею» або Кант про «річ у собі», ці поняття викликають дискусії вже не одне століття, і в кожного філософа вони розкриваються по-своєму. У цьому сенсі слово є живим і багатовимірним, здатним змінюватися та розвиватися разом з думкою.

Коронація філософського слова – це процес, коли слово набуває сили виходити за межі звичайного спілкування та відкриває нові горизонти для мислення. Філософське слово – це не лише спосіб висловлення думки, але й засіб пізнання, через який можна побачити світ складнішим, ніж він здається на перший погляд. Слово в філософії здатне ставити запитання, які ми раніше не помічали, і відкривати нові способи мислення, дозволяючи нам відкрити незвідане.

Філософські тексти ставлять перед нами питання, які змушують глибоко замислитися над самим процесом мислення, над нашими переконаннями і навіть над тим, як ми живемо. Наприклад, Сократ, через свій метод діалогу, показував, що питання мають силу не лише висловлювати сумнів, а й надихати на пошуки відповідей, які кожна людина має знайти самостійно. Його підхід до діалогу не був просто формою навчання, де один знає більше за іншого, а способом взаємного дослідження істини. У такому процесі слово стає інструментом дослідження, де кожен бере участь у відкритті нових значень і власних переконань

Багато філософів вважали що за допомогою слова можна досягти істини. Наприклад, Сократ використовував метод «сократичного діалогу» для того, щоб через розмову допомогти людям усвідомити власні думки і, можливо, досягти істини. У цьому сенсі коронація слова – це визнання його здатності підняти нас на новий рівень розуміння, спонукати до глибоких роздумів і самопізнання. Коли ми занурюємося у філософські тексти, ми не просто читаємо, ми беремо участь у процесі творення думки, в якому слово стає провідником між нашим розумом і світом.

Отже, коронація філософського слова – це коли слово набуває сили не лише говорити, а й формувати наші думки, робити нас уважнішими і вільнішими у пошуках істини. Філософське слово – це інструмент, який допомагає глибше бачити світ і пізнавати самого себе. Філософське слово здатне не тільки передавати знання, а й формувати наше мислення, збуджувати сумніви, надихати на пошук істини. Коронація слова відбувається тоді, коли воно допомагає нам відкрити нові горизонти і спрямовує нас до глибокого усвідомлення світу

Мельникової Дар'ї Романівни
Гуманітарно-педагогічний факультет,
Філологія,
dmelnikova533@gmail.com
Викладач консультант:
Притика Оксана Іванівна

ФІЛОСОФІЯ ЯК МОВА РОЗУМУ І СЕРЦЯ

Філософія завжди займала особливе місце серед різних наук та напрямків знання, адже саме вона розглядає головні питання про сенс життя, природу

людської думки і етичні приклади. В епоху коли розвиток технологій і науки надзвичайно швидкий, саме філософія надає нам змогу поставити глибші питання, на які немає готових відповідей. Вислів "коронація філософського слова" підкреслює особливу роль філософії, яка не просто спостерігає за подіями, а й висвітлює фундаментальні цінності та ідеали, що лежать в основі людського життя.

У сучасному світі, де наука і технології розвиваються надзвичайно швидко, багато хто замислюється: чи зберігає філософія свою важливість? Філософія стає орієнтиром, що допомагає знайти істинні цінності, усвідомити себе і своє місце у світі. Філософія отримує свою корону, коли її ідеї допомагають людям зрозуміти важливість справедливості, любові, свободи і доброти. Ці ідеали – свобода людського буття, що залишаються незмінними попри плин часу. Філософію можна назвати "королевою наук", адже вона допомагає досягнути значення життя та глибину наших прагнень.

Філософія приєє розвитку критичного мислення, вчить ставити під сумнів загальноприйняті переконання та шукати нові шляхи для розв'язання проблем. Вона навчає розглядати світ з різних перспектив, не обмежуючи життя лише матеріальними досягненнями. У сучасному суспільстві акцент робиться на економічному прогресі, але філософія надає цьому процесу моральну основу. Наприклад, екологічні проблеми, з якими стикається людство, але й глибокого розуміння відповідальності перед природою та майбутнім поколіннями. Філософія наголошує на важливості обережного та етичного ставлення до навколишнього середовища.

Філософія також відкриває перед нами можливості для само розвитку та само пізнання. Вона вчить критично ставитись до навколишнього світу, дозволяє нам відкидати стереотипи і встановлені норми, шукати нові шляхи для вдосконалення як особистості. В умовах швидких змін та глобалізації філософія дає нам орієнтири для прийняття важливих рішень і допомагає зрозуміти, що справжні цінності не залежать від матеріального достатку чи соціальних трендів. Вона сприяє формуванню внутрішньої гармонії та балансу між особистими прагненнями і суспільними вимогами.

Отже, "коронація філософського слова", означає визнання ключової ролі філософії в житті людини. Саме філософія дає можливість кожному з нас знайти відповіді на глибокі питання існування визначити свої цінності та протистояти поверхневим орієнтирам. Вона залишається важливою і в сучасному світі, адже сприяє нашому прагненню до свідомого життя. Філософія – це не просто сума ідей, а глибокий процес пізнання істини, який завжди зберігає свою актуальність. Її "коронація" є символом поваги до мудрості, яка допомагає суспільству розвиватися в гармонії з собою та навколишнім світом.

Мельниченко Вікторія Віталіївна
Гуманітарно-педагогічний факультет,
Філологія (Німецька)
viktoriamel6435@gmail.com
Викладач консультант:
Телешецький Олександр Іванович

ФІЛОСОФСЬКЕ СЛОВО В ЕПОХУ ІНФОРМАЦІЙНОГО ШУМУ

Філософія завжди була актуальною темою та посягала важливе місце в житті суспільства. Коронація філософського слова підіймає важливі питання ролі філософії в нашому житті. На жаль, не кожна людина зможе відчутти значущість цієї складної науки, а багатьом потрібно багато часу на це. Ідеї філософського слова здатні впливати на життя людей, їх світогляд та позицію. Саме тому філософське слово має особливу цінність. Багато людей, вивчаючи філософію в університеті, задаються питанням чи дійсно їм знадобиться ця наука. Але як сказав великий філософ Сократ: «Неосмислене життя не варте того, щоб його прожити». Філософське слово існує для того, щоб ми могли осмислити життя, знайти власні відповіді на найважливіші питання та зробити свої висновки про сенс існування. Тільки тоді ми зможемо насолоджуватися кожною хвилиною, бачити позитивне в маленьких речах і звертати увагу на те, що раніше зовсім не мало значення.

Філософське слово підіймає багато важливих і глибинних питань, спонукає людину до постійного пошуку істини, самопізнання і розуміння власного себе. Зрозуміти й відчутти свої бажання, страхи, можливості, справжнього себе. Основна задача - осмислення глибинних питань буття, моралі, пізнання та людського існування. У наш час філософське слово формує світогляд, дозволяє осмислити наше місце в світі, відповісти на питання сенсу життя та меж людських можливостей.

Ми знаємо багато філософів, завдяки яким, люди почали дивитися на життєві ситуації по-іншому. Їх ідеї змінили наше сприйняття світу. У багатьох людей з'явилася віра та снага до життя. Концепції цих філософів отримали світове визнання й мали вплив на культуру, політику та науку. Вже пройшло багато років, а ми й досі користуємося їх висловами та настановами.

Людству відомі такі великі філософи як Платон, Арістотель, Декарт, Ніцше й багато інших. Кожен з них зробив великий внесок у науку: у Платона були ідеї про державу та справедливість, Арістотель досліджував логіку та етику, Кант – обмеження розуму. Візьмемо мого улюбленого мудреця Платона. Аспект його філософії полягає в красі й вченні. Її необхідність шукати в людях, природі, мистецтві, влаштованих законах. “Життя, яке не піддається ретельному аналізу, не варте того, щоб його жити”, - сказав він. Його цитати розповідають про важливість самопізнання, осмислення життя та прагнення до гармонії. Його філософія надихає і пробуджує осмислювати світ. Занурюючись в його вислови,

ми можемо знайти відповіді на багато питань, які на перший погляд можуть здатися незначними, але в яких насправді приховується великий сенс, який людина може розгадувати протягом цілого життя. Отже, кожен з цих філософів перевернув уявлення людей про світ й справжні цінності. Вони змогли сформуванати нові підходи до розуміння людини, суспільства, науки та моралі; кинули виклик усталеним уявленням, допомогли в розвитку наук і критичного мислення та залишили філософію потужним інструментом для розуміння світу. Їхні ідеї заклали основи для багатьох галузей сучасних знань, включаючи політику, право, соціологію та культурологію, а також і сьогодні продовжують впливати на людство.

Філософія допомагає знайти людині свій шлях, відкрити свої можливості, пізнати свою справжню сутність та формує світогляд, . Філософське слово відкриває нові горизонти. Воно має значний потенціал для розвитку і збереження впливу у майбутньому, хоча його роль буде змінюватися відповідно до потреб суспільства та розвитку науки і технологій. Питання справедливості, рівності, прав людини й сталого розвитку залишаються актуальними й надалі. Етична філософія може допомогти створити моральні орієнтири для політики, економіки та соціальної справедливості, підтримуючи зростаюче прагнення до справедливого та стійкого розвитку.

У часи інформаційного розквіту та поширення дезінформації важливість критичного мислення зростає. Філософія, особливо логіка, здатна надати інструменти для того, щоб розрізнати правдиву інформацію від маніпулятивної, а також сприяти формуванню критичного мислення, адже в наші часи необхідно вміти аналізувати подану інформацію. Це особливо актуально для молоді, яка тільки починає свій шлях.

У XXI столітті людство все більше стикається з численними глобальними проблемами, такими як зміна клімату, нерівність, міграційні кризи та загрози ядерної війни. Філософія може допомогти осмислити ці виклики й знайти нові підходи для їх вирішення, оскільки вона традиційно була джерелом найрадикальніших ідей, які згодом ставали основою нових створень в науці. Зокрема, питання про природу свідомості, нові концепції реальності та спроби зрозуміти зв'язок між людиною та природою залишаються надзвичайно актуальними.

Враховуючи вище перераховані фактори, хочу зробити такий висновок. Філософія є важливою в житті людей, оскільки це основа всіх наук. Незважаючи на швидкий розвиток науки та технологій, вона має всі шанси на те, щоб залишатися впливовою сферою людського знання і продовжувати відігравати ключову роль у формуванні людської свідомості.

Вітківська Даша Сергіївна
Гуманітарно-педагогічний факультет,
Філологія
dvitkivska@gmail.com
Викладач консультант:
Притика Оксана Іванівна

ФІЛОСОФСЬКЕ СЛОВО В ІСТОРІЇ ЛЮДСЬКОЇ ЦИВІЛІЗАЦІЇ

Філософське слово є своєрідним мостом між буденним і вічним, між земним досвідом і надчуттєвими ідеями. Воно не лише описує навколишній світ, а й прагне зазирнути вглиб, розкрити його приховані аспекти та сенси. "Коронація філософського слова" символізує момент, коли філософські ідеї стають визнаними і здатними впливати на культуру, суспільство і мислення людини.

Історія філософії багата на приклади коронації тих чи інших ідей. Наприклад, давньогрецький філософ Сократ коронував силу діалогу, ставлячи під сумнів усталені норми й цінності та пропонуючи нові шляхи пізнання істини. Сократ зробив слово не просто засобом спілкування, а потужним інструментом для вивчення світу й самого себе.

Філософське слово отримує корону тоді, коли воно набуває сили впливати на мислення поколінь, формуючи моральні, етичні й культурні засади. Так, ідеї Іммануїла Канта про категоричний імператив стали наріжним каменем етики, пропонуючи людям універсальний принцип моральної поведінки, що заснований на повазі до гідності кожної людини. Кантова концепція обов'язку та морального закону коронувала слово як інструмент не лише індивідуального, а й суспільного морального розвитку.

Окрім того, коронація філософського слова передбачає його здатність формувати нові горизонти для людства. В епоху Просвітництва філософи закликали до свободи, рівності й раціональності. Їхні слова надихнули на боротьбу за права людини, становлення демократії і розвиток науки. Такі мислителі як Вольтер, Жан-Жак Руссо та Джон Локк не просто пропонували ідеї – вони започаткували нову епоху, де люди почали вірити в можливість особистої свободи й прогресу. Це стало справжньою коронацією філософського слова, адже воно вийшло за межі інтелектуальних дебатів і увійшло в реальне життя, вплинувши на хід історії.

Однак коронація філософського слова – це не лише слава і визнання, але й відповідальність. Адже коли ідеї набувають суспільної ваги, вони можуть як піднімати людей на нові духовні висоти, так і спричиняти трагедії. Ідеї, що закликають до насильства, нетерпимості або тоталітаризму, також можуть мати потужний вплив, що показує нам філософію як двосічний меч.

Отже, "коронація філософського слова" є значущим моментом, коли ідеї філософів перестають бути лише абстрактними концепціями і стають дороговказами в житті суспільства. Це – відповідальність кожного, хто торкається глибоких питань існування, адже сила слова може як осяяти, так і

зруйнувати. Тому нам слід шанобливо ставитися до філософського слова і завжди оцінювати його наслідки.

Петрашенко Поліна Олегівна
Гуманітарно- педагогічний факультет,
Філологія,
polina.petrashenko12@gmail.com
Викладач консультант:
Притика Оксана Іванівна

СИЛА ФІЛОСОФСЬКОГО СЛОВА У ПОШУКАХ ІСТИНИ

Слово – це практично фізичний інструмент людини, яким вона здатна впливати на дії, результати, емоції. Це та річ, якою можна звеличити або ж вбити. Проте кожний несе свій вплив по різному.

Філософське слово ж має ще більшу глибину. Це те, над чим задумувалось, задумується та буде задумуватись кожне людське покоління. Це ті слова, які здатні змінити все і всіх, формувати майбутнє та нашу історію, те, що прагне осягнути неможливе.

Філософія ніколи не давала точних відповідей. Кожна людина має власне бачення та істину. Хтось може погодитись з видатними філософами, а хтось бажає мати інший напрям думок. Ця наука є такою різносторонньою, з безліччю лабіринтів та загадок, в якому людство ніколи не перестане знаходитись. Для кожного віку є свої питання, над якими ми замислюємося. Мати силу думки сприймається, як дар, що розвивається з віками. Адже завжди знайдеться хтось кращий за нас, хтось, хто зможе розкрити ще одне питання даної науки.

А саме «коронація філософського слова» висвітлює вічну шану та возвеличення філософства. Та роль, яка виявляється нерозкритою таємницею років, те, що буде актуальним завжди. Велич, яка приховується в силі думок та свідомості. Мудрість, духовний розвиток наших предків та нас, які сформували людський фундамент, що ставатиме ширшим шляхом наступних поколінь. Вони додаватимуть свої кольори, насичуючи історію новим, що не може не увічненним.

Лящина Марія Олександрівна,
Гуманітарно-педагогічного факультету,
Філологія
marialasina63@gmail.com
Викладач консультант:
Телешецький Олександр Іванович

ФІЛОСОФІЯ ЯК СПОСІБ ПІЗНАННЯ

Філософія, як один із найстаріших способів пізнання світу, завжди прагнула знайти найглибші сенси буття. Вона бере на себе важливу роль у пошуках відповідей на вічні питання про людину, її місце у світі, сенс існування та моральні орієнтири. У цьому контексті філософське слово є не просто інтелектуальним інструментом для висловлення ідей, а й особливим способом розкриття глибинних істин.

Філософія часто ставить перед людиною питання моралі, справедливості, добра та зла, що дає змогу звернути увагу на важливість слова не лише в контексті раціонального пізнання, а й етичного осмислення. Протягом століть філософи намагалися формулювати ідеї, які б допомогли людині зрозуміти, що таке мораль, і як її закони мають застосовуватися в реальному житті. У цих пошуках мова є тим інструментом, який дозволяє передавати тонкі нюанси етичних концепцій. Філософи, як наприклад Іммануїл Кант, розробляють категорії моралі, використовуючи слово як спосіб вираження універсальних принципів. Вони намагаються виявити закономірності у поведінці людини, підкреслюючи важливість відповідальності, гідності, свободи. Водночас слово філософа дає можливість кожній людині критично осмислити свої вчинки і поведінку, привносячи до обговорення більш глибокі етичні аспекти. Існує думка, що філософія – це не просто набір абстрактних теорій, а активний процес, що супроводжує кожну людину на її життєвому шляху. Для філософа слово не є лише засобом вираження, а й інструментом, через який формується уява про світ. Мова філософії завжди має особливу структуру, адже передає не тільки конкретні поняття, а й ідеї, що викликають у слухача чи читача інтелектуальний та емоційний відгук. Одним із основних завдань філософії є аналіз та систематизація людських знань, а також постановка питань, на які неможливо дати простих відповідей. Тут слово набуває подвійного значення: з одного боку, воно розкриває інтелектуальну глибину концепцій, з іншого – є поштовхом до роздумів і самопізнання. Наприклад, у працях Платона та Арістотеля слово не тільки пояснює основні філософські ідеї, а й створює атмосферу діалогу, де кожне питання вимагає нового осмислення. Okремо варто згадати зв'язок філософії з літературою. Літературні твори часто містять філософські ідеї, і філософи, у свою чергу, використовують літературні образи для вираження своїх думок. Твори, які мають філософське забарвлення, надають слову можливість рухатися в бік глибшого розуміння людського буття. Наприклад, твори Сократа, переписані Платоном, містять не лише раціональні роздуми, але й емоційний аспект, що характерно для літературного стилю.

Точно так само філософські романи Федора Достоєвського чи Мартіна Гайдеггера в літературній формі дають читачеві можливість зануритися в питання людського існування через емоційне сприйняття слова. У контексті літератури філософське слово часто набуває емоційного забарвлення, перетворюючись на інструмент глибокої інтелектуальної і душевної взаємодії між автором і читачем. У такому випадку слово не тільки висвітлює філософські концепції, але й звертається до серця, впливаючи на емоційний стан людини. Важливою рисою філософського слова є його здатність розривати обмеження звичайного мислення. Мова філософії намагається вийти за межі буденних уявлень, щоб розкрити глибші істини про людину і світ. Цей процес відбувається через постановку риторичних запитів, які здатні змусити людину задуматися не тільки над відповідями, але й над самими питаннями.

Отже, коронація філософського слова – це момент його найбільшої впливовості в розвитку людської думки і культури. Вона виражає перехід від звичайного висловлювання ідей до глибокого проникнення в основи існування, моралі, етики та розуміння світу. Філософське слово, у своїй коронованій формі, здатне не лише формувати інтелектуальні парадигми, а й змінювати суспільні та культурні процеси, сприяти формуванню світогляду, що відповідає потребам і викликам епохи.

Пашенко Надія Дмитрівна,
Гуманітарно-педагогічний факультет,
Філологія,
fil24-n.paschenko@nubip.edu.ua
Викладач консультант:
Притика Оксана Іванівна

СУЧАСНА ПОТРЕБА В КРОНАЦІЯ ФІЛОСОФСЬКОГО СЛОВА

Філософія як наука і спосіб мислення пройшла тисячолітній шлях від античних пошуків істини до сучасних концепцій самосвідомості і розуміння людини як частини безмежного Всесвіту. Одним із символів визнання філософського слова є його "коронація" – метафоричне визнання того, що слово, народжене у глибинах людської думки, здатне формувати суспільство, закладати моральні орієнтири та підносити людину до нового рівня свідомості.

Філософське слово з давніх часів було джерелом духовного просвітлення і глибокого осмислення буття. Античні мислителі, такі як Платон, Аристотель і Сократ, створювали фундамент для майбутніх поколінь, задаючи питання, які залишаються актуальними й нині: що таке істина, добро, справедливість? Саме їхні роздуми визначили природу філософії як дисципліни, що прагне зрозуміти як світ, так і місце людини в ньому. Для них філософське слово було шляхом до мудрості, засобом створення діалогу, який здатний перетворити суспільство.

Філософське слово здобуло особливий статус, адже стало не лише засобом комунікації, але й "короною" – знаком високого інтелектуального рівня і

духовної глибини. У той час як слово в щоденному вжитку часто має поверхневий зміст, філософське слово прагне до більшого – воно інструмент для осмислення прихованих істин. У цьому сенсі коронація слова – це не лише піднесення його значущості, але й визнання того, що філософія спрямована на самопізнання і розвиток людини, на розширення її здатності до усвідомлення світу.

Філософське слово має коронуючий ефект, оскільки воно здатне змінювати мислення людини, а відтак і суспільство загалом. Прикладом цього є твори таких філософів, як Іммануїл Кант, Фрідріх Ніцше, Мартін Гайдеггер, Жан-Поль Сартр. Їхні слова не лише змінили світогляд окремих людей, але й створили нові напрями в культурі, політиці, науці. Кантове поняття "категоричного імперативу", наприклад, стало основою сучасної етики і моралі, яке має важливе значення в умовах глобалізованого світу. Це свідчить про те, що філософське слово має силу змінювати цінності суспільства і спрямовувати його розвиток у гуманістичне русло.

У сучасному світі, де інформація часто є поверхневою і швидкоплинною, роль філософського слова особливо значуща. Сучасне суспільство потребує філософії як джерела глибини і осмислення, що здатні протистояти поверховості медіакультури. У цьому сенсі коронація філософського слова означає його здатність об'єднувати людство, спрямовувати до морального розвитку і збереження гармонії у стосунках людини з природою, суспільством і власною сутністю.

"Коронація філософського слова" – це визнання його здатності нести істину, бути провідником у світі ідей та моральних принципів. Філософське слово виконує важливу функцію коригування суспільних цінностей, допомагаючи орієнтуватися в світі і віднаходити відповіді на вічні питання. У своєму прагненні до істини філософія завжди буде "коронованою", адже вона підносить людський розум до нових висот, де єдність думки і духу стає запорукою гармонійного розвитку людства.

Яхненко Вероніка Євгенівна
Гуманітарно-педагогічний факультет
Філологія
Veronikaahnenko88@gmail.com
Викладач консультант:
Шинкарук Василь Дмитрович

РОЛЬ ФІЛОСОФІЇ В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Філософія – це давня наука, що вивчає питання буття, пізнання, моралі та істини. У різні часи вона мала різний вплив на людство, але її значення для суспільства ніколи не зникало. У сучасному світі, де технології стрімко розвиваються, а інформація поширюється з великою швидкістю, філософія відіграє важливу роль.

Однією з головних сторін філософії в сучасному суспільстві є розвиток критичного мислення. В часи інформаційних технологій, коли люди стикаються з великою кількістю різної інформації, важливо вміти оцінювати її, відрізнити факти від маніпуляцій і мати свою точку зору. Філософія навчає аналізу, ставити питання і шукати істину, що особливо цінно для прийняття зважених рішень. Сучасна освіта, на жаль, часто спрямована на запам'ятовування, тоді як філософія пропонує критичний підхід, який сприяє більш глибокому розумінню світу.

Сучасний світ стикається з численними етичними проблемами. Це питання, пов'язані з новітніми біомедичними технологіями, як-от генетична модифікація, евтаназія, штучний інтелект, а також питання екології та збереження довкілля. Філософія допомагає зрозуміти ці проблеми та розробити моральні орієнтири, яких повинно дотримуватися суспільство. Етичні роздуми допомагають людям зрозуміти, які наслідки можуть мати їхні рішення, і спрямовують їх до вибору, що сприяє загальному благу. Наприклад, обговорення питань екологічної етики сприяє усвідомленню важливості сталого розвитку та відповідального ставлення до природи.

Філософія пропонує різноманітні підходи до розуміння світу, і її роль у формуванні світогляду сучасної людини не можна недооцінювати. У сучасному світі людина стикається з різними культурами, релігіями та ідеологіями, що вимагає розуміння і поваги до відмінностей. Філософія допомагає зрозуміти сутність цих відмінностей, знайти спільне та виробити свій власний світогляд, що ґрунтується на толерантності та повазі. Це дозволяє будувати гармонійні стосунки між людьми, незважаючи на культурні або ідеологічні розбіжності, що особливо важливо в сучасному мультикультурному суспільстві.

У сучасному світі, люди часто втрачають зв'язок із власною сутністю та перестають шукати сенс життя. Філософія, однак, дає можливість глибокого самоаналізу і допомагає поставити важливі питання про те, хто ми є, яке наше місце в світі та який сенс нашого існування. Це може стати джерелом натхнення, спонукати людину до пошуку свого шляху, розвитку внутрішніх якостей, а також сприяти духовному збагаченню.

Філософія також грає важливу роль у формуванні концепцій справедливості, рівності та прав людини, які лежать в основі демократичних суспільств. Вона стимулює суспільну дискусію про соціальну справедливість, права та обов'язки громадян, а також про те, яким має бути ідеальне суспільство. Філософські ідеї, наприклад, лягли в основу таких понять, як права людини та рівність, які мають велике значення в сучасних політичних і правових системах. Філософія сприяє розвитку суспільної свідомості та стимулює громадянську активність, що є запорукою розвитку демократичного суспільства.

Таким чином, філософія нагадує нам, що ми – не лише споживачі та творці технологій, а й духовні істоти, здатні до глибоких роздумів та пошуку істини. Вона допомагає розвивати критичне мислення, надає моральні орієнтири, сприяє формуванню світогляду, допомагає у пошуку сенсу життя та слугує основою для обговорення питань соціальної справедливості. Незважаючи на те,

що сучасне суспільство зосереджене на технологічних досягненнях, філософія залишається актуальною, оскільки допомагає людині зрозуміти себе та світ навколо. У світі, який постійно змінюється, філософія слугує маячком, що спрямовує людство до гармонійного розвитку, справедливості та внутрішнього спокою.

Карпеченко Аніта Анатоліївна,
Гуманітарно-педагогічний факультет,
Філологія,
karpechenkoaniita@gmail.com
Викладач консультант:
Притика Оксана Іванівна

ФІЛОСОФІЯ – ОСНОВА СУСПІЛЬСТВА

Філософія є частиною нашого суспільного життя, а також предметом, який вивчає велика кількість студентів. Але для кращого розуміння есею варто розпочати з ознайомленням таких понять як філософія та суспільство. Філософія – особлива форма теоретичного знання про світ як цілісність, про найзагальніші підстави світу та можливості їх досягнення людським розумом, які відтворюються в найбільш загальних поняттях. П.Сорокін дає таке визначення суспільства: “Суспільство означає не тільки сукупність декількох одиниць (осіб, індивідів тощо), але припускає, що ці одиниці не ізольовані одна від одної, а знаходяться між собою в процесі взаємодії, тобто впливають одна на одну тим чи іншим чином, стикаються одна з одною і мають між собою той чи інший зв'язок”. Як же пов'язана філософія з суспільством? Як вона впливає на все, особливо в наш з вами час?

З давніх часів філософія є одним із наріжних каменів людської цивілізації. Філософія не лише досліджує природу життя та морально-етичні норми, але й формує світогляд, який визначає шлях розвитку людства. Філософія впливає на культуру, політику, науку та суспільство в цілому, а також формує самовідомість. Ідея про те, що суспільство являє собою систему, ядро розвитку якої знаходиться в ній самій, нині є загальновідомою і не вимагає особливої аргументації. Філософія - це загальне знання про світ і місце людини в ньому.

Філософія має безперечно великий вплив на свідомість людей, суспільства. Особливо в кризових ситуаціях. Залежно від обставин філософія, думка людини може змінитись. Ця наука охоплює усі аспекти нашого з вами життя. Наприклад, на даний момент ми проживаємо в умовах військових дій, ми чуємо про неї з новин та прохожих, бачимо її за своїм вікном. І в таких умовах стає актуальною філософія війни, філософія історії, політична філософія. Філософія війни розглядає війну у ширшому контексті, ніж просто питання озброєнь і стратегії, ставлячи запитання щодо таких речей, як значення і походження війни, відношення війни до людської природи та етики ведення війни. Людині набагато легше, коли вона може обрати для себе свій напрям, наприклад,

етичної категорії: реаліст, пацифізм, ненасильницький та теорія справедливої війни.

Доведено, що політична філософія має значний вплив на розвиток соціальних інститутів і політичних структур. Це і теорія справедливої держави Платона, і політична наука Аристотеля, і праці Жан-Жака Руссо та Джона Локка про природу влади. У праці Альберта Швейцера «Культура і етика» йдеться про те, що для людини важливо, щоб її світогляд був мислячим, оптимістичним, етичним. Певною мірою ці слова можна сприймати як сучасну світоглядну настанову. Права людини стали основою для створення сучасних демократичних суспільств. Філософські концепції свободи, рівності та індивідуальних прав формують основу багатьох національних конституцій.

У філософії відображається не лише минуле й сьогодення. Вона також конструює майбутнє, формуючи принципово нові світоглядні ідеали. У галузі науки і практики вона здійснює інтеграцію різних форм людського досвіду. У час, коли інтереси людства вимагають планетарного підходу до розв'язання світових проблем, філософія інтегрує всі доленосні завдання і цінності людської культури. Це можливо лише на основі універсального мислення, на яке спроможна тільки філософія.

Отже, філософія має глибокий і всебічний вплив на суспільство. Вона формує моральні й соціальні принципи, впливає на розвиток усіх систем великих та малих комун, сприяє культурному зростанню та підтримує єдність суспільства. У складні для більшості часи філософія стає способом розуміння та вибору особистої позиції, вивчаючи такі аспекти, як природа війни, етика і справедливість.

Література

- <https://web.kpi.kharkov.ua/philosophy/wp-content/uploads/sites/124/2019/01/lecture-1..pdf>
- <http://ftplec.nlu.edu.ua>
- <http://philosophy.srv.if.ua>

Конопля Олександр Миколайович
Гуманітарно-педагогічний факультет,
035 Філологія (німецька)
Викладач консультант:
Телешецький Олександр Іванович

ПЕРСПЕКТИВИ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ: ШЛЯХ ДО ПРОГРЕСУ ЧИ КРОК НАЗАД?

Інтелектуальний розвиток особистості значною мірою залежить від доступу до якісної та професійної освіти. Здобуті під час навчання знання створюють підґрунтя для майбутнього професійного зростання та формують у людини чіткі життєві принципи, що відображаються в усіх аспектах її життя.

Неперервний процес засвоєння нової інформації допомагає розвинути такі важливі навички, як відповідальність, прагматичність, вміння планувати час та робити висновки з власних помилок.

Сьогодні постає питання, чи може дистанційна освіта забезпечити такі ж можливості розвитку особистості, як і традиційна очна освіта?

Навчання, яке не враховує індивідуальних особливостей студентів, виявило свою неефективність у сучасному світі. Традиційне очне навчання не завжди дозволяє працювати над власним розпорядком дня та брати до уваги індивідуальні розумові особливості, що знижує гнучкість і обмежує потенціал студента в контексті концепції «Освіта протягом життя». Це також негативно позначається на фізичному та емоційному стані особистості, адже ритм традиційного навчання часто може викликати перевтому і зниження мотивації.

Крім того, застарілі науково-методичні підходи є результатом недостатньої готовності викладачів до змін та парадигми в освітньому середовищі. На це впливає відсутність у них бажання та матеріальної зацікавленості, нестача комп'ютерних навичок, неналежна комп'ютерна грамотність, упереджене ставлення до інноваційних технологій. [2] В результаті чого перехід до сучасних, дистанційних форм навчання, які активно розвиваються по всьому світу – стає доволі затягнутим та неефективним серед нашої молоді.

Відсутність належної підготовки викладачів уповільнює впровадження сучасних технологій і дистанційних форм навчання, що вже активно розвиваються у всьому світі. Зволікання з розвитком дистанційної освіти загрожує й зниженням конкурентоспроможності української освіти у світовому просторі. Це не лише знижує попит на українських фахівців на європейському ринку, але й обмежує їхні можливості бути потрібними на міжнародному рівні, звужуючи шляхи інтеграції в глобальний освітній простір.

Створення інноваційного освітнього простору гарантує уникнення можливих негативних наслідків з описаних вище недоліків очного навчання. На відміну від усталеного підходу, дистанційне навчання дозволяє людині постійно розвивати свої знання й навички, що відповідає сучасним вимогам ринку праці, створює відповідні умови для встановлення поняття «Освіта протягом життя», особливо серед молодого населення. Тенденція отримання єдиного фаху та пов'язування з ним усього майбутнього відходить на крок назад разом із минулим століттям.

За прогнозами аналітиків до 2025 року кількість слухачів, що навчаються за дистанційною формою, може у 2,5 рази перевищити кількість слухачів, що навчаються за традиційною формою навчання. [1]

Ба більше, варто враховувати переваги дистанційного навчання для тих, хто змушений поєднувати здобуття нових знань з іншими важливими сферами життя. Організація освітнього процесу за системою самостійного опрацювання матеріалу у зручній для людини період дня допомагає знизити емоційну втому та підвищує мотивацію до навчання. Таким чином, чим більше людина мотивована на отримання знань, тим сильніше її прагнення до особистісного зростання.

Дистанційне навчання можна назвати турботою про емоційний стан людини. Хоча важливо зазначити, що у процесі розроблення дистанційних програм викладач чи відповідна група людей має брати до уваги важливість формування впродовж навчання не лише професійних навичок, а й створювали комфортне навчальне середовище для студентів.

Таким чином з плином часу та модернізацією освітнього простору нам вдасться виховати не лише спеціалістів з високими професійними навичками, але й фахівців, для яких саморозвиток і вдосконалення знань стануть головними життєвими цінностями. Дистанційне навчання, надаючи більше свободи й зручності, допоможе виховати покоління, яке легко адаптується і здатне самостійно навчатися в умовах сучасного швидко змінного ринку праці. Таким чином, розвиток дистанційної освіти не тільки покращить рівень підготовки спеціалістів, але й допоможе людям краще розкрити свій потенціал і легше знайти своє місце у світовій освітній та професійній спільноті.

Література

<https://naurok.com.ua/uploads/files/512981/300891.pdf>

https://ndipzir.org.ua/wp-content/uploads/2020/23.01.2020/Tezy_23_01_2020-23.pdf

<https://osvitoria.media/experience/za-chy-proty-6-plyusiv-i-minusiv-dystantsijnogo-navchannya-yaki-nam-treba-obgovoryty/>

Кустова Анна Віталіївна,
Гуманітарно-педагогічний факультет,
Філологія (Англійська),
akustova265@gmail.com
Викладач консультант:
Шинакарук Олександра Василівна

КОРОНАЦІЯ СЛОВА ЯК СИЛА ТРАНСФОРМАЦІЇ

Філософське слово є одним із найвеличніших інструментів у формуванні людської думки. Воно виступає не лише засобом спілкування, а й способом передачі найглибших сенсів, ідей і світоглядних пошуків, що змінюють світ. Метафора коронації якнайкраще підходить для опису цього процесу, бо філософське слово справді заслуговує на почесний титул. Саме у слові відображаються найбільші цінності, етичні переконання та ідеали, які стають дороговказами для людства. У цьому есе ми розглянемо, чому філософське слово займає королівське місце у світі ідей та як воно впливає на розвиток суспільства.

Історія людства показує, що слово завжди було одним з основних чинників формування суспільної свідомості. Від часів античності філософи використовували слово як спосіб передати своє бачення світу, спонукати до рефлексії, а також змінити хід історії. Філософи як Сократ, Платон, Арістотель

заклали основи моралі, політики та логіки, які й сьогодні лежать в основі сучасних філософських досліджень. Завдяки слову вони не просто передавали знання, а коронували ідеї, надаючи їм універсальності та актуальності на віки.

Філософське слово має величезний вплив на суспільну свідомість та етичні норми. Протягом століть філософи звертали увагу на проблеми людяності, свободи, справедливості. Це, зокрема, видно у працях Іммануїла Канта, Жан-Жака Руссо та інших мислителів, що своєю думкою піднімали значення людських прав та свободи. Завдяки їм філософія стала не лише наукою, а й моральним авторитетом. Слово філософа ставало короною, символом моральної переваги й чеснот.

Сучасний світ ставить перед філософським словом нові виклики. Глобалізація, технологічний розвиток та інформаційний потік змінили умови людського існування. Сьогодні філософське слово мусить не лише пояснювати реальність, а й давати відповіді на питання, що торкаються майбутнього. Наприклад, як штучний інтелект вплине на людські цінності? Чи можливо зберегти етику в умовах швидкого розвитку технологій? Філософське слово у 21 столітті коронується не лише як джерело мудрості, а й як провідник, що допомагає людству не втратити орієнтири у світі, який стрімко змінюється.

Філософське слово заслуговує на свій почесний статус у культурі, бо воно формує не тільки суспільну думку, а й наші глибинні переконання. Воно є тим королівським символом, який водночас і об'єднує людей, і надає їм сенсу у світі. Завдяки філософському слову ми знаходимо відповіді на найважливіші питання, пізнаємо сутність себе та світу. І в умовах сучасних глобальних викликів це слово має залишатися нашим вірним орієнтиром.

Голуб Ніка Василівна,
Гуманітарно-педагогічний факультет
Філологія (Англійська),
vasiagolyb777@gmail.com
Викладач консультант:
Шинкарук Олександра Василівна

МОВА ЯК ВІДОБРАЖЕННЯ ФІЛОСОФСЬКОЇ ЕВОЛЮЦІЇ

Розпочну з того, що філософія - це не тільки наука, а й спосіб пізнати світ, життя та себе самого. Кожне філософське слово має своє особливе значення, адже здатне впливати на наші думки, почуття і дії. Поняття "коронація філософського слова" це як визнання сили філософських ідей. Важливі філософські концепції залишають свій слід на довгі роки, формуючи культуру, мораль і саму цивілізацію.

Ось наприклад, філософи розмірковують над найглибшими питаннями: що таке добро, істина, і як людина може знайти щастя. Ці питання зворушують кожного, незалежно від його освіти у філософії. Коли філософ знаходить відповідь або пропонує нову ідею, вона стає частиною культури і допомагає нам

краще розуміти життя. Наприклад, у філософії поняття «свобода» означає не лише відсутність обмежень, а й глибоке усвідомлення відповідальності за власні дії. Таким чином, думки філософів формують цілі епохи та можуть бути своєрідною короною, що символізує мудрість і веде людей вперед.

Завдяки впливу філософського слова люди починають приймати нові способи мислення, покращуючи свою самосвідомість і споглядаючи сутність людства. Думки таких філософів, як Сократ чи Шевченко, стали джерелом натхнення в мистецтві, науці та політиці. Тож філософія наголошує на важливості любові, справедливості та чесності, тоді як ідеї філософів збагачують наші щоденні ідеї, наповнюючи їх глибиною та величчю.

Сьогодні, в епоху новітніх технологій і значущих змін, філософія займає важливе місце. Її мудрість нагадує нам про людські цінності й допомагає зберегти усвідомлення справжнього та важливого. Наприклад, терміни "гідність" і "солідарність" є більше ніж просто словами; вони втілюють глибоку повагу до людства. Завдяки цьому, філософська думка продовжує збагачувати нашу культуру, підтримуючи в людях найкращі риси.

Узагальнення філософського слова – це визнання величезної цінності, яку філософія привносить у наше життя. Це спосіб показати, що мудрі ідеї й виняткові думки можуть впливати на людей так само, як правитель впливає на свій народ. Слова філософів, подібно до корони, наповнюють наші дії та життя значенням, сприяючи розкриттю потенціалу людства.

Люлько Діана Вікторівна,
Гуманітарно-педагогічний факультет,
Філологія,
dianalulko78@gmail.com
Викладач консультант:
Притика Оксана Іванівна

ФІЛОСОФІЯ В ГЛОБАЛЬНОМУ СВІТІ

Філософія завжди мала особливе місце в людському житті, формуючи духовні й етичні основи суспільства, закладаючи принципи осмислення світу і самих себе. Сьогодні поняття "Коронація філософського слова" можна розглядати як визнання сили філософії, її здатності впливати на свідомість людини і на розвиток суспільних цінностей.

Світ сучасної людини складний і багатогранний, часто перенасичений інформацією і сповнений протиріч. Людська думка вимагає орієнтирів, і філософія стає тим інструментом, який допомагає віднаходити відповіді на питання: "Хто ми?", "Для чого живемо?" і "Куди прямуємо?". Історія людської думки свідчить про важливість філософського пошуку: від Платона, який бачив ідеї як справжні форми буття, до Канта, що прагнув досягнути межі людського розуму.

Філософія, спонукаючи людину до глибокого осмислення свого життя, ніби "коронує" людське слово, надаючи йому ваги і змісту. Справжнє філософське слово виводить людину за межі побутової метушні і закликає до роздумів про вічне.

Однією з ключових тем у філософії є моральність. Проблема добра і зла, справедливості та обов'язку – це питання, з якими людство стикається постійно. Саме філософи першими почали розглядати моральні дилеми не як релігійні або міфологічні істини, а як об'єкти раціонального аналізу.

Етика, напрацьована ще Аристотелем, пізніше Кантом, Ніцше й багатьма іншими, залишається моральним фундаментом для сучасних суспільств. Філософія вчить не лише розуміти, що є добро, а й усвідомлювати відповідальність перед іншими. Коронація філософського слова в етичному контексті – це визнання його здатності формувати свідомість, яка прагне не лише до індивідуального розвитку, але й до взаємної підтримки в суспільстві.

З поширенням глобалізації філософія стала важливим інструментом міжкультурного діалогу. Ідеї, сформульовані в різних куточках світу, переплітаються та взаємно збагачують одна одну. Імануїл Кант, Конфуцій, Будда – ці мислителі, які представляли різні епохи та культури, сходяться в розумінні базових цінностей, що лежать в основі людяності.

Філософія об'єднує народи через ідеї добра, справедливості й сенсу буття. В цьому й полягає справжнє значення "коронації" філософського слова, яке здатне створювати єдність, незважаючи на культурні й етнічні відмінності. Філософія допомагає побудувати світ, у якому різні культури можуть взаємодіяти, поважаючи одна одну.

Філософське слово коронується, коли воно здатне не тільки досягнути сутність буття, а й сприяти моральному зростанню людства. У сучасному світі, який стрімко змінюється, філософія є важливим орієнтиром, що вказує шлях до моральної гармонії, глибокого розуміння і справжньої людяності. Тому коронація філософського слова – це не просто визнання, а усвідомлення важливості філософії як основи духовного розвитку.

Мор'єв Андрій Валерійович,
Гуманітарно-педагогічний факультет,
Філологія (Англійська),
samsung5prospekt@gmail.com
Викладач консультант:
Шинкарук Олександра Василівна

КОРОНАЦІЯ СЛОВА В КОНТЕКСТІ ФІЛОСОФІЇ

Коронують найкращих і непереможних, а ти спробуй перевершити те, що живе в розумінні мільйонів, що змінює думку лише словами, та спробуй перемогти те, що рушає людей на дії віками, що живе в глибині душі як те, в що ти готовий вірити завжди, за що будеш готовий покласти себе всього.

Філософія зародилась у VII–VI ст. до н.е., і ні на день вона не вмирала, бо назвати філософію простою наукою або простим предметом для вивчення- буде великою помилкою. Це більше ніж думки, або тяжкі для відповіді і іноді розуміння питання, це цілий Всесвіт, в якому кожен знайде те, в що він буде вірити.

Аристотель, Платон, Епікур, Конфуцій, Цицерон та Геракліт, це тільки найвідоміші особи, які змогли своєю філософією закласти на віки свої ідеї та світогляди. А скільки ще людей, які не висловлюють свою думку, тримаючи її в кайданах в голові?

Висловити. Слово-найвеличнійший дар людини, бо саме, словом, ми обмінюємося своїми думками, передаємо свої знання та доносимо свої ідеали. Правильне використання слова дає наймогутніший ефект та вплив на ті речі, які ми хочемо змінити, правильно показати сутність і ідею, принцип і необхідність дії, і тоді вже діло залишиться за меншим, бо вже є те, в що спочатку вірив тільки ти, а тепер, в що ви вірите разом.

Філософське ж слово торкалось всіх питань Всесвіту: життя та смерть, радість і горе, добро та зло, і скільки ще такий паралелей, з якими б грала своїми словами Філософія, і саме ці слова і заслуговують Коронації. Мільйони переконань до одного чи іншого, аргументів вірити в одне та інше, а ти вже обирай, до чого більш схильний, і чому б хотів залишити свою душу.

Саме тому, Філософське слово має право і повинно бути коронованим, це Вічний вплив на свідомість та етику норм, вербальний вплив на тебе, як людину, як свідомість, як внутрішнього Філософа, який на основі інших формує свій Світ, яким буде готовий поділитись з іншими.

Миколаєнко Вікторія Валентинівна,
Гуманітарно-педагогічний факультет,
Філологія,
mikolaenkoviktoria99@gmail.com
Викладач консультант:
Шинкарук Василь Дмитрович

МОВА І ВЛАДА: ЯК ФІЛОСОФІЯ ДОПОМАГАЄ РОЗУМІТИ МЕХАНІЗМИ МАНІПУЛЯЦІЇ

Мова є однією з основних складових держави та влади. Саме через мову та медіа, соціальні лідери можуть впливати на суспільство, змінюючи їхні погляди, переконання та поведінку. Філософія допомагає нам розуміти механізми маніпуляції, які часто сховані за привабливими словами політиків, вигідними трактуваннями чи загальноприйнятими міфами. Через мову влада формує те, що є «нормальним» або «правильним», а що є «неправильним». Мова допомагає визнати допустимим певні ідеї і домінуючі переконання, одночасно ігноруючи інші точки зору.

У цьому контексті важливим є поняття маніпуляції та медіапропаганди. Маніпуляція, у цьому випадку, відбувається, коли хтось використовує мову для того, щоб вплинути на думки і дії інших людей без їхньої свідомої згоди. Замість того, щоб запропонувати аргументи чи логічні докази, маніпулятор використовує емоційні аргументи, спрощені трактування чи різні асоціації, аби керувати поведінкою людей. Важливий внесок щодо розуміння ролі філософії мови у осмисленні феномену медіапропаганди зробили Ноам Чомський і Едвард Герман: вони розробили «Модель пропаганди» у своїй книзі «Manufacturing Consent».

Сьогодні ми бачимо, як фейкові новини та пропаганда через соціальні мережі використовують маніпуляції для створення вигідних політичних і соціальних умов. Ці механізми маніпуляції сприяють розділенню суспільства на «ворогів» та «своїх», що, в свою чергу, послаблює здатність до критичного осмислення та розуміння всієї ситуації. Сьогодні філософія вчить нас усвідомлено ставитись до мови, що нас оточує та пропонує інструменти для розпізнавання медіапропаганд й маніпуляцій через мову. Вона навчає нас не приймати та не вірити у готові тези, а ставити під сумнів звичні наративи, аналізувати «підводні течії» і приховані мотиви, що стоять за певними словами у медіапросторі. Вона дає нам можливість зрозуміти, як за допомогою мови можна змінювати наше сприйняття та контролювати поведінку.

Отже, вивчення медіапропаганди та механізмів маніпуляцій з точки зору філософії допомагає зрозуміти їх сутність та вплив на суспільство. У сучасну епоху, з появою соціальних мереж, медіапропаганда та маніпуляції стали більш різноманітними та складними. Вони використовуються не тільки в політиці, а й в усіх аспектах нашого життя. Це все маніпулює громадською думкою, спрощує складні питання, розділяє суспільство і посилює соціальні та військові конфлікти.

Література

https://er.nau.edu.ua/bitstream/NAU/63333/1/%D0%9A%D0%A0_%D0%93%D0%BE%D0%BB%D1%8E%D0%BA.pdf

Дуброва Марина Дмитрівна,
Гуманітарно-педагогічний факультет,
Філологія,
Ma88rina88@gmail.com
Викладач консультант:
Притика Оксана Іванівна

КОРОНАЦІЯ ФІЛОСОФСЬКОГО СЛОВА В СУЧАСНОМУ СВІТІ

Філософія, народжена з людського прагнення пізнати світ, надихати та змінювати наше розуміння самих себе і того, що нас оточує. На мою думку “коронація філософського слова” – не просто метафора. Це символ триумфу

ідей, що зводяться на престол нашої свідомості, формуючи наші цінності, вибір і навіть долю людства.

Філософське слово ніколи не було пасивним носієм істин; воно завжди слугувало провідником, що прояснював сутність буття. Ще з античних часів мислителі, такі як Сократ, Платон та Аристотель, усвідомлювали потужну здатність слова впливати на розум і душу. Філософія не лише формує думки, але й коригує, пробуджує і надихає на пошук нових горизонтів. Саме слово є тією “короною”, яка допомагає людині підійматися над обмеженнями, розширюючи рамки пізнання.

Кожне філософське слово, подібно до корони, несе в собі велику відповідальність. Воно здатне об’єднувати, але й розділяти. Впливові ідеї Карла Маркса, Фрідріха Ніцше, Мартіна Гайдеггера, Альбера Камю та багатьох інших привели людство до важливих змін, але також породили суперечки, сумніви та навіть конфлікти. Висловлені ідеї не лише дають поштовх до розвитку, але й закликають до роздумів про відповідальність слова.

Я вважаю, що сучасне слово особливо потребує усвідомлення цієї відповідальності. У світі інформаційного надлишку та "постправди" філософське слово має стати захисником істини, а не маніпуляцій, провідником мудрості, а не інструментом вигоди. Філософи повинні дбати про те, щоб їхні слова були спрямовані на зміцнення людяності, співчуття, розуміння.

Сьогодні філософія повинна мати відвагу звучати голосно та чітко, особливо в умовах глобальних криз – екологічної, соціальної, моральної. Це не тільки про інтелектуальні вправи, але й про зобов’язання перед світом, що вимагає справедливості та рівності. Як відзначив Жан-Поль Сартр, “людина засуджена до свободи”, і вона зобов’язана відповідально використовувати свою здатність мислити і діяти. У цьому значенні коронація філософського слова полягає в його здатності спонукати до реальних дій, що будуть збагачувати та захищати наш світ.

Коронація філософського слова означає прагнення до істини, яка служить орієнтиром для людського існування. Істина не завжди зручна і часто вимагає від людини радикального перегляду своїх поглядів та упереджень. Проте саме в цьому процесі самопізнання і критичного осмислення світу полягає сенс нашої філософської корони.

“Коронація філософського слова” – це не лише данина шани мудрості та розуму. Це заклик до нас самих – вдумливих і небайдужих – коронувати філософське слово в нашому повсякденному житті, роблячи його дороговказом на шляху до істини, гуманізму і мудрості.

Літвіненко Інна Павлівна,
Гуманітарно-педагогічний факультет,
англійська філологія (переклад),
dxsxee@gmail.com
Викладач консультант:
Шинкарук Василь Дмитрович

ФІЛОСОФІЯ НАУКА ДО МУДРОСТІ

Філософія – це наука, яка вже тисячоліттями допомагає людині шукати відповіді на фундаментальні питання буття, моральності, пізнання та місця людини у Всесвіті. Її назва походить від грецького слова "philosophia", що означає "любов до мудрості". У цьому прихований сенс: філософія не надає готових відповідей, вона лише вказує шлях до самостійного роздуму і дослідження, пробуджуючи цікавість і прагнення до знань.

На думку Рене Декарта "Філософія - це наука наук". Він розглядав філософію як основу для всіх інших знань і намагався побудувати її на точних, раціональних підставах. Його знамените «Cogito, ergo sum» («Думаю, отже, існую») стало фундаментом для сучасного підходу до свідомості та пізнання. І з його думкою неможливо не погодитись, чи не так?

Саме вона є інструментом до пізнання вічного прагнення, розширення меж людської свідомості та відданості істині. За допомогою наших думок та слів ми відкриваємо двері до пошуку істини та роздумів про сутність людського буття. Здатність людини ставити глибокі питання та шукати відповіді – це те, що відрізняє нас від інших живих істот.

Філософія є короною людської думки, оскільки вона прагне досягнути універсальні істини, зрозуміти природу реальності, етику, смисл життя і навіть сам процес мислення. «Коронація філософського слова» символізує не просто визнання цінності розуму та мови, але й утвердження їх як провідників до істинного розуміння світу.

Філософське слово має величезну силу. Це не лише набір термінів чи абстрактних понять - це жива субстанція, здатна вивести людину з обмежень буденності й дати можливість бачити глибше. Видатні філософи, такі як Сократ, Кант, Гегель, Ніцше, Маркс, Фуко, заклали основи того, що ми сьогодні називаємо європейською інтелектуальною спадщиною. Їхні слова стали віхами на шляху до розуміння самих себе, суспільства, людських прагнень і цінностей.

Також вона має і більш практичний сенс. Філософія вчить нас мислити критично, не сприймати речі як даність, аналізувати, оцінювати й шукати власний сенс у тому, що відбувається навколо. Вона надихає нас на пошуки мудрості та щастя, вимагає бути чесними перед собою та перед іншими.

Навіть у буденних речах – у простих розмовах, у наших стосунках, у виборі, як прожити день – філософія може стати корисною. Вона допомагає усвідомити, що сенс життя не в зовнішніх досягненнях, а у внутрішньому розвитку. Можливо, саме тому філософія настільки важлива в наш час, коли світ швидко змінюється, і люди стикаються з новими викликами і питаннями, на які немає готових відповідей.

Філософія постійно змінюється, оскільки змінюються і питання, які постають перед людством. У Середньовіччі її головним завданням було поєднання віри і розуму, у Новий час – пошук істини за допомогою науки, а сьогодні вона допомагає розібратися в таких складних питаннях, як етика

штучного інтелекту, глобальні екологічні проблеми і права людини в умовах нових технологій.

Підводячи підсумок, я хочу сказати те, що філософія є більше, ніж наука чи набір ідей; вона – спосіб мислення і пізнання, який допомагає кожному шукати власні відповіді на важливі життєві питання. Вона сприяє розвитку людського розуму, моральності, творчості та гармонійного світосприйняття. Філософія ніколи не перестає задавати питання, ніколи не задовольняється готовими відповідями, і саме в цьому її справжня сила. Філософія – це корона людської думки, яка увінчує наші найкращі прагнення до мудрості і розуміння світу. На мою думку, кожен має хоча б спробувати зануритись у цей загадковий світ філософії, відчути це на собі. На даний момент я не вивчаю цю науку, але в другому півріччі це буде одна з головних дисциплін. Гадаю, що це буде неперевершений досвід і можливо навіть чийсь шлях у світле майбутнє.

Ковтун Ольга Миколаївна
Гуманітарно-педагогічний факультет
Філологія (Англійська)»
kovtunolya13@gmail.com
Викладач консультант:
Притика Оксана Іванівна

РОЛЬ ФІЛОСОФСЬКОГО СЛОВА В РОЗВИТКУ ЛЮДСЬКОЇ ДУМКИ

Що таке філософське слово? Філософія – це не просто суха теорія чи міркування, філософія – це спроба зрозуміти глибокі питання про сенс життя, мораль, істину та добро. Філософи словами питають про те, про що ми часто не замислюємось через щоденну рутину, і їх глибина саме в цих питаннях. Так, великі мислителі минулого, як Платон чи Арістотель, думали над питанням справедливості і їх ідеї зберіглись досі і, і вони відповідають на наше розуміння докільля до сьогодні.

Коли ми говоримо про слово філософа, що має нас вразити або здивувати? Що це слово робить філософом? Тобто, що робить його слово філософським словом? Це слово спрямоване не просто до випадкових людей, а як своєрідне дослідження основоположних осередків в житті: чого, напевно, ми би й самі не вгадали помітити через повсякденну рутину. В ньому й полягає сила цього запитання. Плутарх і Ференц, Сенека і Бутчер, Локк і Лейбніц, Платон і Арістотель, Міндільшевський і Віторган та інші великі мислителі минулого розмірковували про такі важливі поняття, як справедливість і щастя. А тим часом королі змагалися за корони та владу, а в селах конфлікти інколи доходили до кровопролиття. Як філософія впливає на суспільство? Філософія відіграє ключову роль у формуванні основ суспільства – концепції прав людини, справедливості та свободи, які ми маємо сьогодні, виникли з ідей. Такі мислителі Просвітництва, як Руссо та Локк, розробляли концепції прав людини

та свободи, які стали важливими для нашого сучасного життя. Вони сприяють соціальним змінам і навчають людей критично мислити, а також розрізняти правду і брехню, що є особливо актуальним в умовах сучасного інформаційного перевантаження. Які виклики стоять перед сучасною філософією? Сьогодні філософія стикається з низкою викликів. Багато людей вважають її непрактичною, оскільки вона не пропонує простих рішень для повсякденних проблем. Це призводить до зменшення інтересу до філософії та недооцінки її значення. Ще однією проблемою є складна термінологія сучасних філософів, що ускладнює розуміння їхніх ідей для багатьох. Тому завдання сучасної філософії полягає в тому, щоб стати більш актуальною та зрозумілою для широкої аудиторії.

Тому «коронація філософського слова» означає, що філософія заслуговує на особливий статус, оскільки допомагає нам ставити важливі питання життя, розуміти себе та змінювати суспільство на краще. Незважаючи на виклики, з якими стикається сучасна філософія, вона продовжує допомагати людям думати, сумніватися та шукати істину.

Безкровна Ярослава Вадимівна,
Гуманітарно-педагогічний факультет,
Філологія (англійська),
fil24-ya.bezkrovna@nubip.edu.ua
Викладач консультант:
Шинкарук Василь Дмитрович;

СИЛА ФІЛОСОФСЬКОГО СЛОВА

Слово, як основний і найважливіший інструмент вираження людської думки, стало фундаментом для розвитку філософії з її перших етап існування. Тому, що філософія - це перш за все наука, яка не могла б існувати без мови і самого слова, як одиниці її мовлення. Слово дозволяє виражати абстрактні ідеї, думки, які вирують в нашій голові, формулювати питання і надавати конструктивні відповіді. Слово є основою одиницею і способом вираження світогляду людини.

На мою думку, коронація слова у філософії є істотною і невід'ємною. Без мови, як способу комунікації, всі людські думки залишились би на примітивному рівні, без шансу на прогрес за рахунок соціальних дискусій. Мова є основним механізмом, через який людина може обмірковувати, аналізувати, критикувати та виражати свою думку і позицію на життєвому шляху. Коронація філософського слова, як визнання його головною силою філософського процесу, підкреслює його значущість у формуванні як індивідуального, так і колективного світогляду. Через слово філософія, ще з давніх епох, поширюється, спонукає і надихає цілі покоління людей замислюватися над важливими питаннями, відповіді на які кожен знаходить в різних інтерпретаціях.

Без здатності філософського слова точно і ясно формулювати думку, багато сучасних ідей залишилися б недоступними для розуміння або втратили б свою цінність.

Критичне мислення, яке культивується та розвивається через філософське слово, має особливу цінність у сучасному світі, де потік інформації продовжує постійно збільшуватися. Філософське слово стає своєрідною короною мислення, так званим «Вінцем» думки, який звільняє людину від стереотипів, уставлених ідей і догм, дозволяючи їй формувати самостійну та незалежну думку.

Завершуючи своє міркування над цією темою, можу зробити наступні висновки: Отже, коронація філософського слова – це не просто визнання його значення в філософському процесі, а й підтвердження його ключової ролі у формуванні світогляду кожної людини. Слово, яке стоїть в основі філософської думки, є королем усіх інструментів пізнання, його значення виходить далеко за межі абстрактного та типового для нас мислення. Слово в руках філософів стає справжнім знаряддям перетворення суспільства, дозволяючи навчати людей та керувати потоками їхнього мислення, адже кожен вмілий філософ-це і майстерний оратор, який може вести за собою маси. Слово розширює межі людської свідомості, формує нові рівні моралі й розвиває культуру мислення, дозволяючи розширювати межі свідомості, ставити нові питання і надавати сенс життю. Як спадкоємець великих філософських традицій, сучасний світ продовжує вшановувати філософське слово, визнаючи його королівський статус у царині мислення.

Кропивницька Еліна,
Гуманітарно-педагогічний факультет,
Філологія (англійська),
fil24-e.kropyvnytska@nubip.edu.ua

ФІЛОСОФІЯ ЯК МОРАЛЬНИЙ ОРІЄНТИР

Поняття "коронація" символізує процес визнання і піднесення чогось до найвищої цінності. Філософське слово, як вираз мудрості і людської думки, заслуговує на особливу коронацію, адже саме через нього формуються ідеї та сенси, що впливають на наше життя.

Філософське слово відіграє ключову роль у становленні людського буття, формуванні моральних цінностей та слугує мостом між культурами і поколіннями.

Філософське слово – це більше, ніж просто засіб передачі думок. Воно є носієм глибинних сенсів і ідей, що збагачують людське мислення. Філософія вчить мислити критично, не задовольнятися поверховими відповідями і ставити складні запитання. Такий підхід допомагає людині осмислити себе і своє місце у світі. Наприклад, слова Сократа "Я знаю, що нічого не знаю" навчають нас постійно прагнути до знання, сумніватися, шукати істину.

Філософські тексти Платона, Аристотеля, а також мислителів новітнього часу – Канта, Гегеля, Сковороди – змушують нас замислитись про природу світу та своє місце в ньому. Ці слова, передані через століття, коронують філософію як науку, здатну відкривати глибокі істини, актуальні для кожної епохи.

Філософське слово є також етичним компасом, який допомагає людям розрізняти добро і зло, орієнтуватися у складних моральних ситуаціях. Вчення Конфуція про "золоту середину", погляди Епікура на щастя, ідеї Канта про "категоричний імператив" – все це не просто ідеї, а напрямні, що формують цінності й ідеали, які допомагають зберігати людяність.

У сучасному світі, де часто домінують матеріальні інтереси, філософія нагадує про важливість духовних цінностей, таких як чесність, справедливість, доброта. Її слова спонукають нас до усвідомлених рішень і відповідальності перед собою та суспільством.

У глобалізованому світі, де стикаються різні культури і релігії, філософське слово може стати тим, що об'єднує людей. Філософія сприяє міжкультурному діалогу, адже вона ставить універсальні питання, зрозумілі кожній людині, незалежно від її походження чи вірувань. Ідеї Толстого про ненасильство, підтримані Ганді, стали основою рухів за свободу і права людини.

Філософське слово може розширити кругозір, дозволить побачити світ очима інших, сприяти взаєморозумінню та гармонії. Це особливо важливо для вирішення сучасних викликів, таких як екологічні кризи, конфлікти та соціальна нерівність, які вимагають спільних зусиль та дотримання етичних принципів.

Коронація філософського слова – це визнання його неперехідної цінності для людства. Філософія не лише допомагає знайти відповіді на вічні питання, але й продовжує надихати нові покоління на пошук істини та побудову кращого світу.

Література

<https://comp.paljnycia.cx.ua/articles/sokrat-citata-shho-bilshe-ja-znaju.html>
<https://studfile.net/preview/5457241/>

Чеботарьова Ілона Володимирівна,
Гуманітарно-педагогічний факультет,
Філологія (Англійська),
Викладач консультант:
Шинкарук Василь Дмитрович

ФІЛОСОФСЬКЕ СЛОВО ЯК ЗАСІБ МІЖКУЛЬТУРНОГО ДІАЛОГУ

Коронація філософського слова – це свого роду визнання цінності та могутності думки, вираженої через слово. Це поняття звертає увагу на особливу роль філософії в суспільстві як носія істини, мудрості та знань про людину і світ. Філософія завжди прагнула зрозуміти приховані структури буття, дати відповіді на фундаментальні питання, що хвилюють людство. Саме через слова – складні, інколи суперечливі, але завжди глибокі – філософія передає своє розуміння моральності, правди та справедливості.

Філософське слово особливе, оскільки воно містить у собі ідеї, що виходять за межі простого опису явищ. Це слово є засобом для осмислення буття, для того, щоб збагнути те, що не завжди зрозуміло з першого погляду.

Сила філософського слова проявляється і в його здатності ставити питання. Здавалося б, в питаннях немає нічого особливого, однак саме філософські питання збуджують думку, вони змушують мислити, сумніватися і шукати відповіді. Такі питання як «Що є істина?», «Чи має людина свободу?» чи «Що таке щастя?» не мають однозначних відповідей. І саме ці питання утримують нас у пошуках, допомагаючи відкрити багатство думки. Через слово філософія пробуджує свідомість, піднімає її на новий рівень розуміння.

Великий внесок філософії в етику, право, політичну думку показує, наскільки важливим є філософське осмислення для розвитку людства. Ідеї рівності, справедливості, поваги до особистості були підняті завдяки філософському осмисленню, завдяки словам, що розкривали істинну цінність людини. Філософія вчить нас толерантності, здатності приймати інші погляди та світогляди.

Важливою особливістю філософського слова є його універсальність і тривалість у часі. Слова Сократа, Платона, Декарта, Канта залишаються актуальними і сьогодні, хоча були виголошені століття, а то й тисячоліття тому. У них захована мудрість, яка стає так званою вказівкою для різних поколінь, для різних епох. Кожне нове покоління знаходить у них відповіді на власні запитання і переосмислює їх у світлі нових історичних реалій.

Філософське слово також об'єднує людство в його прагненні до істини. Мова філософії – це мова роздумів і пошуків, мова, що дозволяє подолати культурні й історичні бар'єри. Ідеї про істину, свободу, щастя, добре і погане є універсальними для всіх людей, незалежно від національності чи культури. Філософія надає можливість бачити спільне, розуміти, що основні питання буття об'єднують усіх нас.

Таким чином, коронація філософського слова – це визнання того, що думка, висловлена через філософську мову, здатна змінювати свідомість, формувати цінності, давати новий погляд на світ і людину. Філософське слово – це не просто інструмент передачі інформації, а велике джерело інтелектуальної свободи і духовного багатства. В умовах сучасного світу, коли значущість критичного мислення та самостійного судження стає все важливішою, філософське слово продовжує служити маяком на шляху до істини і кращого розуміння нас самих.

Туревська Ірина Олександрівна,
Гуманітарно-педагогічний факультет,
Філологія (Англійська),
turevskairyna@gmail.com
Викладач консультант:
Шинкарук Василь Дмитрович

ФІЛОСОФІЯ ЯК МОРАЛЬНИЙ ОРІЄНТИР

Філософія – це мистецтво висловлювати думки через слова, надаючи їм значення, що виходить за межі звичайного спілкування. Протягом століть філософське слово підносилося як король серед інших видів мовлення, адже саме воно здатне відкривати нові горизонти пізнання та змінювати сприйняття світу. Коронація філософського слова є метафорою для опису його піднесення, важливості та величі у контексті осмислення буття. Воно, як корона, увінчує мислителя, перетворюючи його ідеї на вічні цінності, що слугують дороговказом для майбутніх поколінь.

Слова у філософії – це більше ніж просто інструменти передачі думок. Вони є ключами до прихованих дверей нашої свідомості, відкриваючи шлях до розуміння найглибших істин буття. Саме через слова ми осмислюємо фундаментальні питання: що таке реальність, що є істина, яким є наше місце у світі? Без філософських термінів такі питання залишилися б у тіні незнання. Наприклад, поняття “буття” або “існування” є не просто словами, а цілими концепціями, що ведуть нас до роздумів про реальність, свідомість і саму сутність людини. Слова дають форму абстрактним ідеям, дозволяючи нам досліджувати те, що не можна побачити чи доторкнутися.

Філософи з давніх-давен використовували мову, щоб не лише описувати світ, а й змінювати його. Діалоги Сократа та Платона демонструють, як через уважний добір слів можна спонукати людей переосмислити свої погляди. Їхній діалектичний метод був своєрідною коронацією мови, яка показала, що через дискусію можна дійти до істини. Фрідріх Ніцше увів у філософський обіг термін “Übermensch” (Надлюдина), щоб підкреслити потенціал людства до самовдосконалення. Це поняття стало новим символом, новою короною, що змінила уявлення про можливості людини.

Сила філософського слова полягає і в його здатності використовувати метафори, які допомагають осягнути абстрактні ідеї через образи, зрозумілі кожному. Відомий приклад – "Алегорія печери" Платона. Завдяки цій метафорі, де люди, що живуть у печері, бачать лише тіні реальних предметів, він показує, як обмежене наше сприйняття світу. Тільки виходячи з цієї печери на світло істини, людина здатна побачити справжню природу речей. Ця алегорія не лише яскрава метафора, а й потужний інструмент, що дає нам зрозуміти різницю між видимістю та справжньою реальністю.

Ніцше, говорячи "Бог помер", використовує метафору, щоб показати занепад традиційних цінностей у світі модерну. Він не має на увазі фізичну смерть Бога, а говорить про втрату віри у старі ідеали та необхідність створення

нових цінностей. Це висловлювання стало справжньою коронацією нового світогляду, що кинуло виклик усталеним уявленням про мораль і сенс життя. Таким чином, метафори у філософії є не просто прикрасою мови, а важливими інструментами, що допомагають проникнути у сутність проблеми.

Сучасний світ, з його технологічними змінами та цифровою реальністю, вимагає нових філософських термінів і понять. У часи інформаційного вибуху та постправди філософська мова стикається з новими викликами. Слова, які колись були короновані у філософському контексті, можливо, потребують переосмислення або навіть заміни новими, більш точними термінами. Наприклад, такі поняття, як *симуляція*, *віртуальна реальність* та *цифрова свідомість*, вже увійшли у філософський дискурс, відображаючи нові реалії та питання сучасного буття. Майбутня коронація нових філософських термінів відбудеться тоді, коли людство зіштовхнеться з новими викликами, пов'язаними з розвитком штучного інтелекту чи космічними дослідженнями. Можливо, нові метафори виникнуть з квантової фізики або досліджень свідомості, пропонуючи нам нові способи розуміння реальності.

Філософське слово живе і розвивається разом із людством. Воно здатне адаптуватися до змін у суспільстві та науці, збагачуючи наш словниковий запас новими термінами і концепціями. Коронація філософського слова – це процес, який триває і сьогодні, адже кожне нове поняття, що з'являється у філософії, може змінити наші уявлення про світ та місце людини в ньому. Філософське слово залишається не просто засобом передачі думок, а й живим динамічним явищем, що відображає безперервний пошук істини та сенсу. Саме тому коронація слова – це не одноразовий акт, а безперервна мандрівка у пошуках нових сенсів, що надає людському досвіду значущості та глибини.

Ксенженко Катерина Олегівна,
Гумагітарно-педагогічний факультет,
Філологія,
katyksen11@gmail.com
Викладач консультант:
Шинкарук Василь Дмитрович

ФІЛОСОФІЯ, СЛОВО, МУДРІСТЬ

Філософія – це прагнення зазирнути за межі відомого, любов до мудрості, жага пізнання істини, намагання пізнати справжнє. Філософію розуміють як науку про фундаментальні принципи людського існування, мислення й буття, відношення людини та світу.

Основні напрямки філософії:

Метафізика досліджує основи буття та реальності, розглядаючи питання, що лежать за межами фізичного світу, зокрема існування Бога, душі та природи простору і часу.

Епістемологія, або теорія пізнання, вивчає природу та межі знання, зокрема, як людина набуває знання та як відрізнити істину від вірувань.

Етика займається питаннями добра і зла, формує норми і правила поведінки. Вона досліджує, за якими принципами повинні жити люди.

Естетика вивчає природу краси, мистецтва і вплив естетичного досвіду на людину, досліджуючи природу мистецтва та його роль.

Логіка досліджує правила та закони мислення, допомагаючи уникати помилок у судженнях та розробляючи основи правильної аргументації.

Соціальна філософія вивчає суспільство, соціальні інститути, справедливість, права та обов'язки особистості, а також роль держави.

Політична філософія аналізує природу політичної влади, права, справедливості та шукає баланс між свободою і рівністю.

Філософія науки досліджує методи та межі наукового знання, допомагаючи зрозуміти, як працює наука та як вона встановлює істину.

Філософія релігії розглядає природу віри, Бога, духовності та взаємозв'язок між релігією і наукою.

Філософська антропологія вивчає природу людини, її особисті цінності, емоції та особливості, які відрізняють її від інших істот. Основні напрями філософії розкривають багатогранність людського мислення і прагнення знайти істину. Кожен із напрямків філософії доповнює інші, формує цілісне розуміння світу, людини та її місця у світі. Разом ці напрями сприяють розвитку науки, культури, етики і глибшому розумінню нашого життя.

У наш час філософія залишається важливою для розуміння швидкозмінного світу. Технологічний прогрес, розвиток штучного інтелекту, глобальні екологічні виклики та питання соціальної справедливості породжують нові етичні та метафізичні дилеми. Сучасна філософія пропонує методи критичного мислення, які допомагають людям зрозуміти складні ситуації та приймати обґрунтовані рішення. Наприклад, етика технологій займається питаннями приватності, свободи волі та впливу технологій на особистість.

Наталя Шевчук,
Гуманітарно-педагогічний факультет,
Філологія (Англійська),
natalasevcuk278@gmail.com

МУДРІСТЬ ЧЕРЕЗ СУМНІВ

Філософія – це не лише сума знань, а передусім спосіб мислення, який дозволяє людині глибше осмислювати світ, себе і своє місце в ньому. Її головне завдання – не дати остаточні відповіді, а поставити питання, які змушують людину шукати істину, сумніватися, переосмислювати звичні уявлення.

Філософське слово має в собі силу, що «коронує» людську думку, підносячи її до нових горизонтів розуміння і моральної глибини.

Ідеї великих філософів завжди розвивалися через глибокий діалог із самими собою, з іншими культурами та епохами. Через це філософія не є статичною системою знань, вона постійно змінюється, ставить нові запитання і допомагає людині йти шляхом самопізнання. Це слово не просто дає готові відповіді, а провокує до роздумів, що змушують розширювати власні горизонти.

Філософське слово має у собі корону, тому що воно здатне пробудити розум і серце, відкриваючи перед людиною нові можливості для осмислення світу. Сократ, Платон, Аристотель та інші мислителі античності не обмежувалися простими твердженнями. Вони не стільки намагалися дати відповіді, скільки формували у людях здатність ставити питання і шукати відповіді самостійно. Це слово стало засобом внутрішнього оновлення, пошуком того, що визначає людину як істоту, здатну до мудрості.

Справжнє філософське слово не просто передає знання, воно запитує і ставить під сумнів навіть очевидні істини. Наприклад, Рене Декарт ставив під сумнів усе, окрім самого акта сумніву. Мартін Гайдегер шукатиме відповідь на питання про сутність буття, а Фрідріх Ніцше критикував традиційні моральні норми, пропонуючи нове бачення цінностей. Вони не боялися сумнівів, бо знали, що саме через них людина може досягнути справжньої мудрості.

Філософське слово є джерелом розвитку саме завдяки сумніву. Воно не створює ілюзії абсолютної істини, а допомагає людині побачити більше, розпізнати приховані зв'язки між явищами та знайти глибший сенс у повсякденному житті. Це вчення, яке дає свободу розуму.

В умовах сучасного світу, де інформація часто поширюється без достатньої перевірки та глибокого осмислення, філософія залишається важливим інструментом критичного мислення. Вона не намагається узгодити всі суперечності або дати прості відповіді на складні питання, але допомагає зрозуміти природу цих суперечностей і вчить зберігати внутрішню свободу. Ідеї філософії можуть стати основою для формування моральних орієнтирів у світі, де ми все частіше зустрічаємо маніпуляції та відсутність етики.

Сьогодні філософське слово допомагає вирішувати глобальні проблеми: від екологічної кризи до соціальних нерівностей і моральних дилем. Воно показує, що кожен індивід має відповідальність не лише перед собою, а й перед суспільством і природою. У часи швидких змін філософія стає необхідною для того, щоб правильно орієнтуватися у світі.

Коронація філософського слова відбувається через здатність цього слова не тільки давати відповіді, а й запитувати, аналізувати, шукати нові шляхи розуміння. Важливою частиною цього процесу є самопізнання – можливість поставити під сумнів свої власні переконання, розпізнати свої внутрішні обмеження і досягти більшої внутрішньої свободи. Через це філософія не є лише академічною дисципліною, вона стає способом життя, що вчить людину розуміти себе і своє місце у світі.

Справжнє філософське слово не просто дає людині інтелектуальне вдоволення, а веде її до глибокої моральної та духовної коронації. Відкриваючи

нові перспективи для пізнання світу, воно допомагає людині бути більш чуйною, відповідальною і розумною у своєму житті.

Коронація філософського слова полягає не в тому, щоб підкорити розум людини або накласти на нього обмеження, а в тому, щоб піднести його до вищого рівня розуміння і самопізнання. Філософія – це не лише теоретичні побудови, це процес живого, постійного діалогу, який дозволяє людині ставати мудрішою, здатною до глибоких роздумів і відповідальних рішень. Вона є короною, що увінчує людський розум і дозволяє побачити світ у всій його складності та красі.

Качевський Максиміліан Сергійович,
Гуманітарно-педагогічний факультет,
Філологія (німецька),
fil24-m.kachevskyi@nubip.edu.ua
Викладач консультант:
Телешецький Олександр Іванович

ФІЛОСОФСЬКЕ СЛОВО-ВПЛИВ НА СВІДОМІСТЬ І БУТТЯ ЛЮДИНИ

Філософське слово - це могутній інструмент для пізнання світу та самопізнання людини. Воно здатне відкрити нові горизонти розуміння, підвести нас до найглибших шарів буття, осмислити найскладніші таємниці існування. Філософія оперує концептами, які мають величезний смисловий потенціал, здатні викликати потужні інтелектуальні та емоційні резонанси.

Процес коронації філософського слова можна уявити як урочисту церемонію, в ході якої абстрактні поняття і категорії піднімаються на новий, вищий рівень свого значення та впливу. Коронація - це своєрідне "посвячення" слова у його царську гідність, надання йому особливого статусу та визнання його виняткової ролі.

Філософське слово коронується тоді, коли воно зачіпає найглибші струни людської душі, пробуджує приховані пласти свідомості, змушує замислитись над сенсом буття. Такі слова, як "свобода", "справедливість", "істина", "добро" та інші, потребують особливої ретельності у їх застосуванні, глибинного осмислення їх змісту. Лише тоді вони набувають статусу філософських концептів, здатних вести людство шляхом духовного і моральнісного вдосконалення.

Варто зауважити, що коронація філософського слова - це не одномоментний акт, а тривалий, поступальний процес. Слово набуває царського статусу завдяки наполегливій роботі мислителів, які крок за кроком розкривають його внутрішній зміст, збагачують його новими смисловими відтінками, пов'язують з іншими базовими поняттями. Це справжня інтелектуальна і духовна праця, спрямована на піднесення слова до рівня філософської категорії.

Кожна епоха привносить свої акценти у коронацію філософського слова. Так, наприклад, у ХХ столітті особливо актуалізувались такі поняття, як "екзистенція", "свідомість", "буття-у-світі", "Інший". Вони зайняли чільне місце у філософських дискурсах та відіграли ключову роль у формуванні нових світоглядних парадигм. Коронація цих слів-концептів була пов'язана із кризовими явищами, що потрясли модерну цивілізацію, із пошуками нових шляхів самореалізації та самоздійснення особистості.

Сьогодні, в умовах наростаючої складності і нестабільності світу, коронація філософського слова набуває особливої гостроти та нагальності. Людство потребує орієнтирів, які допоможуть йому осмислити свою сутність, знайти відповіді на виклики сьогодення. Саме тому філософські концепти, такі як "гідність", "толерантність", "відповідальність", "сенс життя", набувають

особливої ваги і значущості. Їх коронація має стати запорукою духовного відродження і морального оновлення суспільства.

Таким чином, коронація філософського слова - це складний, багатогранний процес, що відображає динаміку розвитку людського мислення, еволюцію світоглядних орієнтирів. Це постійний пошук нових шляхів осмислення дійсності, відкриття глибинних вимірів людського буття. І саме тому філософське слово невпинно коронується, піднімаючись на нові висоти свого впливу на свідомість і буття людини.

Серебрянська Катерина Сергіївна,
Гуманітарно-педагогічний факультет,
Філологія,
serebrianska.k@ukr.net
Викладач консультант:
Шинкарук Василь Дмитрович

ФІЛОСОФІЯ СЛОВА

*«Три речі ніколи не повертаються назад –
час, слово, можливість. Тому:
не марнуй часу, вибирай слова,
не втрачай можливість»
КОНФУЦІЙ*

На сьогодні переважна кількість людей завантажена буднями та справами, які ці будні їм готують. Сучасна людина відцифрувала та продіджиталізувала все: починаючи від моніторингу стану здоров'я фітнес-браслетом, до фото планети Нептун за допомогою адаптивної оптики. На фоні цього ми перестали помічати на скільки змінився людський розум. Мислителів значно поменшало. Аристотель, Кант, Драгоманов – що наразі можна поставити навпроти? Риторичні питання завжди подразнювали розуми людей, примушуючи їх видавати геніальні та глибокі філософські вислови. Тож в чому секрет філософії слова, в чому його сила та вічність?

Більше ніж два тисячоліття філософія є жорстким диском з необмеженим об'ємом. Праці мислителів та філософів, незалежно від часу їх життя та праці, несуть нам знання буття, інформацію поколінь та предків. Конфуцій взявши за основу давні традиції, створив концепцію ідеальної людини, якій притаманні риси гуманісті, почуття обов'язку, повага до старших, любов до людей, скромність, справедливість, стриманість тощо. Його учні збирали висловлювання та бесіди свого вчителя, і об'єднали їх в книгу «Лунь Юй» («Бесіди і судження»). Віки стоять поміж Конфуцієм і нами, а слова пробивають час і кладуться на наше сьогодні чіткою лінією – «...в справі виховання не можна робити відмінностей між людьми...», «На молодь не слід дивитися зверхньо. Звідки нам знати, чи не зрівняється наступне покоління з нами?»

Слова і судження, філософія життя, приклади буття – все це зберігають філософські праці минулих часів.

А що ж тепер? Гортаючи стрічку соціальних мереж можна зустріти таку форму філософського слова як «статуси». На сьогодні хто завгодно може долучитися до філософської практики, і для цього не обов'язково мати вищу освіту, кар'єрні досягнення або фінансову стабільність. Питання лише в якості суджень, які люди пропонують світу. Наразі оцінку свого світогляду, який доноситься в маси таким чином, можна отримати значно швидше, ніж назбирати двадцять частин книги, а потім чекати поки їх прочитають. Залишається мати надію, що подібними засобами комунікації будуть користуватися не тільки пересічні «мислителі», а люди з глибоким відчуттям буття та непомірним розумом.

На мою думку, слова містять в собі безпосередню інформацію, яку людство всотує в себе. Історично складено поняття про досвід предків, які вони нам передають крізь час за допомогою клинописів, трактатів чи філософських праць. Я впевнена, що наші сучасники теж залишать незліченний внесок для майбутніх поколінь, де будуть слова, які несуть мудрість і філософію нашого життя.

Василенко Дар'я Сергіївна,
Гуманітарно-педагогічний факультет,
Філологія (Англійська),
vasilenkodarina59@gmail.com
Викладач консультант:
Притика Оксана Іванівна

МІСЯ ФІЛОСОФСЬКОГО СЛОВА У СУЧАСНОМУ СВІТІ

Слово в філософії є не лише інструментом спілкування чи передачі знань, а й глибоким символом процесу осмислення життя, світу й людини. Поняття «коронація філософського слова» можна розуміти як вираз визнання його значущості та особливого статусу. Це слово, яке має силу проникати в найглибші закутки людського розуму та торкатися найважливіших питань буття.

Філософія відзначається не лише ясністю та точністю, а й глибиною та багатозначністю. Звичайні слова в руках філософа набувають нових сенсів, стаючи своєрідною «короною», яка несе в собі істинний зміст. Це не просто лексичні одиниці – це матеріал думки, носії великого ідеального змісту. Наприклад, такі поняття, як «буття», «свідомість», «істина» є знайомими для кожного, але в філософії вони стають об'єктами глибокого осмислення, вимагають уважного, вдумливого вивчення.

Філософське слово – це шлях до самопізнання, до розуміння себе й навколишнього світу. Відкриваючи праці Платона, Декарта або Канта, ми стикаємося не лише з їхніми ідеями, а й із викликом власному сприйняттю. У

цьому й полягає коронація: слово, яке стає «королем» думки, пробуджує роздуми, що виходять за межі повсякденного досвіду та сприйняття.

Філософи часто звертаються до метафор і символів, бо не всі ідеї можуть бути виражені прямим текстом. У цьому розумінні слово в філософії дійсно подібне до корони: воно підносить сенс на новий рівень, надаючи йому більшої величності, недоступної для повсякденної мови. Наприклад, відома «печера» Платона – це не просто місце, а метафора обмеженого сприйняття світу, символ людських ілюзій та умовностей. Метафори та символи можна вважати короною філософського слова, бо саме через них ми можемо зрозуміти глибокі ідеї. Філософія змушує нас мислити образами, уявляти істину в символах, а не тільки в конкретних твердженнях. У цьому значенні філософія не прагне дати однозначну відповідь, а, радше, веде нас до запитань, відкриває перед нами глибші горизонти пізнання.

Сьогодні, коли інформація стає все більш доступною, філософія пропонує щось інше – не миттєві знання, а мудрість. У швидкоплинному світі філософське слово залишається непідвладним часу. Ідеї давніх мислителів, таких як Аристотель чи Лао-цзи, все ще є актуальними, і кожне нове покоління знаходить у них відповіді на свої запитання. Філософське слово також сприяє гуманізації знань, нагадує нам про людяність. У сучасному технологічному суспільстві філософія повертає нашу увагу до питань сенсу, справедливості, моральних цінностей. Філософія допомагає зрозуміти не лише світ, а й власні прагнення, надії, страхи. Саме тому філософське слово «коронується», бо не втрачає значення навіть у світі, де цінуються інновації та технології.

Коронація філософського слова символізує його особливий статус, його здатність розкривати перед людиною глибини буття. Це слово, яке закликає замислитися, шукати відповіді не у простих формулах, а в тривалому процесі роздумів. Філософське слово підноситься, бо воно вічне – як виклик, як настанова для кожного нового покоління. І, можливо, саме це й є його королівською місією: не давати остаточну відповідь, а невпинно вести до істини через запитання та пошук. Філософія нагадує нам, що знання – це не лише інформація, а й мудрість, яка постійно потребує переосмислення. Слово, яке надихає і викликає на роздуми, завжди буде мати коронований статус у світі ідей, бо саме через нього ми пізнаємо себе і світ. Мова у філософії – це не лише інструмент комунікації та передавання знань, а й глибокий символ процесу осягнення життя, світу та людини. Поняття «коронація філософського слова» можна розуміти як вираження визнання його важливості та особливого статусу. Філософська мова здатна проникнути в глибини людського розуму і торкнутися найважливіших питань буття.

Філософія вирізняється не тільки ясністю і точністю, а й глибиною і неоднозначністю. У руках філософів звичайні слова набувають нових значень і стають своєрідною «короною», що несе істинний сенс. Це не просто словникові одиниці, а матеріал для роздумів і носії великих ідеальних смислів. Наприклад, такі поняття, як «буття», «свідомість» і «істина», знайомі кожному, але у філософії вони стають об'єктами глибокого розуміння і потребують уважного та вдумливого вивчення. Філософська мова – це шлях до самопізнання, до

розуміння себе і навколишнього світу. Коли ми відкриваємо праці Платона, Декарта і Канта, ми стикаємося не тільки з їхніми ідеями, а й із викликом нашому власному сприйняттю. Це і є коронація. Слова, які є «королями» думки, викликають роздуми, що виходять за межі повсякденного досвіду і сприйняття.

Філософи часто звертаються до метафори і символізму, оскільки не всі ідеї можуть бути виражені в прямій письмовій формі. У цьому сенсі мова філософії – це справжня корона, що піднімає сенс на новий рівень і надає йому більшої гідності, недоступної в повсякденній мові. Наприклад, знаменита «печера» Платона – це не просто місце, а метафора нашого обмеженого сприйняття світу, символ людських ілюзій і умовностей.

Метафори і символи – це перлини філософської мови. Філософія змушує нас мислити образами, уявляти істину не тільки в конкретних описах, а й у символах. У цьому сенсі філософія не намагається дати нам чітких відповідей, а радше підводить нас до запитань і відкриває глибші горизонти пізнання.

У наші дні, коли інформація стає дедалі доступнішою, філософія пропонує не миттєве знання, а мудрість. У світі, що швидко змінюється, мова філософії невіддільна часу. Ідеї стародавніх мислителів, таких як Арістотель і Лао-цзи, актуальні й сьогодні, і кожне нове покоління знаходить у них відповіді на свої запитання.

Філософська мова також сприяє гуманізації знань і нагадує нам про нашу людяність. У сучасному технологічному суспільстві філософія повертає нашу увагу до питань сенсу, справедливості та моральних цінностей. Філософія допомагає нам зрозуміти не лише світ, а й наші власні прагнення, надії та страхи. Саме тому філософська мова «увінчана» і не втрачає своєї значущості у світі, де цінуються інновації та технології.

Вінчання філософського слова символізує його особливий статус, його здатність відкривати людині глибини буття. Філософське слово спонукає до роздумів і пошуку відповідей не в простих формулах, а в тривалому процесі самоаналізу. Філософська мова піднесена тим, що вона вічна. Вона не дає остаточних відповідей, але невпинно веде нас до істини через запитання і дослідження. Філософія нагадує нам, що знання – це не просто інформація, а й мудрість, яка потребує постійного переосмислення. Слова, що спонукають до роздумів і стимулюють їх, завжди посідатимуть головне місце у світі думки.

Корнієвець Павліна Олексіївна,
Гуманітарно-педагогічний факультет
Філологія,
Pavlinaok10@gmail.com
Викладач консультант:
Притика Оксана Іванівна

ФІЛОСОФІЯ СЛОВА В КОНТЕКСТІ ДІАЛОГУ

Коронація філософського слова – це не просто важлива подія, а складний процес, який показує розвиток думки та бажання зрозуміти навколишній світ. В Україні цей процес має особливе значення, адже він пов'язаний із прагненням до самоствердження та визначення свого місця у світовій філософії. Вершиною розвитку філософії в Україні є відновлення національної традиції. Це повернення до своїх коренів і осмислення унікальності нашої культури. Йдеться не лише про переклад іноземних текстів, а й про створення оригінального українського філософського мислення, яке враховує наш досвід і духовність. Також важливо, щоб українська філософія брала участь у світовому обговоренні. Вона має багато цікавих ідей, які можуть бути корисними для світу, формуючи унікальний погляд на питання буття і суспільства. Визнання цього права свідчить про здатність українських мислителів формулювати складні концепції. Філософія також допомагає формувати національну ідентичність, розмірковуючи про наше місце у світі та історії. Для України, яка пройшла через багато труднощів, розуміння свого буття є важливим для зміцнення країни та визначення її майбутнього. Цей розвиток філософської мови – безперервний процес, що потребує зусиль поколінь мислителів, педагогів. Лише спільними зусиллями ми зможемо утвердити українську філософію як ефективний інструмент пізнання світу.

Філософія, як дисципліна, що займається найглибшими питаннями буття, знання, цінності та свідомості, завжди була тісно пов'язана з мовою. Мова – це не просто засіб спілкування, а носій сенсу, який формує наше мислення і сприйняття світу. У цьому контексті термін «філософська коронація слів» можна розглядати як процес, що надає особливого статусу певним словам і поняттям у межах філософської традиції.

Коронація термінів у філософії відбувається, коли слово чи поняття стає центральним елементом у системі філософської думки. Це може бути зумовлено кількома чинниками: у багатьох випадках терміни набувають значення під впливом видатних філософів або історичних подій. Наприклад, термін «свобода» став важливим у працях Джона Локка та Жана-Жака Руссо, сформувавши основу сучасної політичної філософії. Деякі терміни, такі як «знання» і «віра», стають важливими в контексті епістемології, науки про знання. Вони відкривають дебати про природу істини, критерії достовірності та методи пізнання. Такі морально значущі поняття, як «справедливість» і «добро», мають особливе значення для етики і становлять підґрунтя моральної теорії та практики. Слова також можуть бути наділені здатністю відображати людський досвід. Наприклад, термін «буття» важливий для феноменології та екзистенціалізму, оскільки він описує унікальний досвід буття людини.

Приклади коронованих термінів: Існування: Цей термін став центральним у метафізичних дебатах про природу реальності. Такі філософи, як Мартін Хайдеггер і Жан-Поль Сартр, досліджували його значення в контексті людського досвіду; Свобода: Як уже згадувалося, цей термін дуже важливий для політичної філософії та асоціюється з правами людини і соціальною справедливістю; Знання: В епістемології цей термін викликає багато суперечок про те, що таке знання, як воно отримується і які його межі; Справедливість: В

етиці цей термін лежить в основі багатьох теорій, які намагаються визначити, що є справедливим у суспільстві; Мова: У філософії мови цей термін стає важливим для розуміння взаємозв'язку між думкою та мовним виразом.

Коронація філософського слова є важливим аспектом розвитку філософської думки. Слова не лише слугують інструментами комунікації; вони формують наше розуміння світу та самих себе. Короновані терміни несуть у собі глибокий зміст і впливають на хід філософських дискусій. Вони визначають рамки аргументації, заохочують нові ідеї та формують філософські школи. Розуміння цього процесу є ключовим для глибшого усвідомлення філософської традиції та її впливу на наше життя. Кожне слово, яке отримує свою «корону», стає частиною великої мозаїки людського знання і досвіду, спонукаючи нас до нових роздумів і відкриттів.

Конотоп Оксана Станіславівна,
Гуманітарно-педагогічний факультет,
Філологія,
konotopoksana943@gmail.com
Викладач консультант:
Телешецький Олександр Іванович

МІСІЯ МОВИ ФІЛОСОФІЇ В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Філософія часто асоціюється з людьми із минулого, якимись глибокими роздумами та важкими для розуміння визначеннями. На перший погляд здається, що вона потрібна лише тим, хто займається науковими дослідженнями, або тим, хто хоче осягнути сенс цього життя. Проте філософія це не лише складні незрозумілі поняття, вона стосується кожного з нас. Філософія допомагає вирішувати питання, які мають значення для всіх людей, незалежно від їхньої професії чи рівня освіти і робить наше життя більш осмисленим.

По-перше, філософія вчить нас мислити критично. Це не лише здатність ставити запитання, але й уміння аналізувати інформацію, відокремлювати факти від пліток і шукати правду у повсякденних ситуаціях. У сучасному світі, де ми щодня зустрічаємося з великою кількістю інформації, філософське мислення допомагає не піддаватися пропаганді. Наприклад, коли ми читаємо новини чи обговорюємо щось, філософський підхід дозволяє нам ставити важливі запитання: "Хто це сказав? Чому це важливо?". Таким чином, філософія стає нашим захистом брехні і інших поганих речей.

По-друге, філософія допомагає краще розуміти себе і свої цінності. Кожна людина задається питанням: "Хто я? Чого я хочу досягти в житті?". Це філософські питання, які спонукають нас задуматися над своєю метою та цінностями. Коли ми ставимо перед собою такі запитання, ми починаємо краще розуміти свої сильні та слабкі сторони, а також те, що робить нас щасливими.

По-третє, філософія сприяє нашій стійкості. Вона допомагає нам зрозуміти, що існують речі, на які ми не можемо вплинути, і що життя включає як радісні, так і важкі моменти. Це може навчити нас зосереджуватися на тому, що в наших силах і зберігати спокій у складних ситуаціях. Застосовуючи філософські ідеї, ми вчимося керувати своїми емоціями, що є корисним не лише в складні періоди, а й у повсякденному житті.

На останок, філософія допомагає будувати гармонійні відносини з іншими. Думаючи про такі питання, як справедливість, добро і зло ми краще розуміємо, чому важливо поважати думки інших людей. Філософський підхід до спілкування допомагає уникати конфліктів та знаходити компроміси. Він вчить нас розуміти потреби та бажання людини. Це дозволяє будувати більш гарні стосунки як з рідними, так і з колегами та друзями.

Отже, філософія потрібна не тільки вченим. Вона є корисною для кожного з нас, бо допомагає мислити критично, пізнавати себе, зберігати стійкість і будувати добрі стосунки з людьми. Філософія не має бути чимось далеким або занадто складним. Це інструмент, який робить наше життя зрозумілішим, наповнює його змістом і допомагає щодня зростати.

Зан Амалія Анатоліївна,
Факультет ветеринарної медицини,
Ветеринарна медицина,
zan.amaliaj@gmail.com
Викладач консультант:
Вакулик Ірина Іванівна

ПОШУК СЕНСУ ЖИТТЯ

«Коронація філософського слова»: есе про силу мови в мисленні «Коронація філософського слова» - це не просто метафора, а вираз глибокої поваги до мови як інструменту пізнання світу та формування нашого світогляду. Особливо в контексті філософії мова має особливе значення і є не лише засобом комунікації, а й потужним інструментом для дослідження буття, аналізу ідей та формування власних поглядів. Філософія здавна використовує мову як основний інструмент дослідження. За допомогою мови ми формуємо питання про сенс життя, природу реальності та моральні цінності. Філософські тексти - це не просто набір слів, а складна структура, яка вимагає глибокого розуміння. Кожне слово у філософському тексті несе певний заряд і може призвести до різних інтерпретацій. Чому слова важливі у філософії? Мова як інструмент аналізу: за допомогою мови ми розбиваємо складні поняття на простіші складові, аналізуємо їх взаємозв'язки та виявляємо протиріччя. Мова як засіб синтезу: мова дозволяє нам об'єднувати різні ідеї в систему і створювати нові концепції та теорії. Мова як засіб комунікації: за допомогою мови ми доносимо свої ідеї до інших, стимулюємо дискусії та сприяємо розвитку знань. Мова як засіб самоусвідомлення: філософська рефлексія допомагає нам краще зрозуміти себе, свої прагнення та цінності. «Коронація

філософського слова» - це також визнання того, що філософія не є застиглою сукупністю знань, а постійно розвивається. З'являються нові ідеї, нові слова, які змінюють наше розуміння світу. Філософія - це живий процес, в якому кожен з нас може брати участь, ставлячи власні питання і шукаючи на них відповіді. Висновок. Мова - це не просто набір звуків і букв, це потужний інструмент, за допомогою якого ми пізнаємо світ, формуємо власний світогляд і спілкуємося з іншими людьми. «Коронація філософського слова» визнає важливість мови у процесі філософських досліджень та заохочує нас до подальшого розвитку філософського мислення. Напрямки для подальших роздумів Роль мови в різних філософських школах (наприклад, аналітична філософія, феноменологія, екзистенціалізм). Проблема перекладу філософських текстів. Вплив мови на формування світогляду. Філософія мови як самостійна галузь знання.

Література

<http://litopys.org.ua/fdm/fdm52.htm>

Сиротенко Наталія Миколаївна,
Факультет ветеринарної медицини,
Ветеринарна медицина
Surotenkonata2005@gmail.com
Викладач консультант:
Вакулик Ірина Іванівна

ОДВІЧНІ ПИТАННЯ, НА ЯКІ МИ ШУКАЄМО ВІДПОВІДІ

«Філософська коронація слів» - це не просто метафора, а вираз глибокої поваги до мови як інструменту пізнання світу та формування світогляду. Зокрема, в контексті філософії мова має особливе значення і є не лише засобом комунікації, але й потужним інструментом для дослідження буття, аналізу ідей та формування власних поглядів. Філософія здавна використовує мову як основний інструмент дослідження. За допомогою мови ми ставимо питання про сенс життя, природу реальності та моральні цінності. Філософські тексти - це не просто набір слів, а складна структура, яка вимагає глибокого розуміння. Кожне слово у філософському тексті несе певний заряд і може призвести до різних інтерпретацій. Чому слова важливі у філософії? Мова як інструмент аналізу: за допомогою мови ми розбиваємо складні поняття на простіші складові, аналізуємо їх взаємозв'язки та виявляємо протиріччя. Мова як засіб синтезу: за допомогою мови ми можемо об'єднувати різні ідеї в систему і створювати нові концепції та теорії. Мова як засіб комунікації: за допомогою мови ми доносимо свої ідеї до інших, стимулюємо дискусії та сприяємо розвитку знань. Мова як засіб самоусвідомлення: філософська рефлексія допомагає нам краще зрозуміти себе, свої прагнення та цінності. «Коронація філософського слова» - це також визнання того, що філософія не є застиглою сукупністю знань, а постійно розвивається. З'являються нові ідеї, нові слова, які

змінюють наше розуміння світу. Філософія - це живий процес, в якому кожен з нас може брати участь, ставлячи власні питання і шукаючи на них відповіді. Висновок. Мова - це не просто набір звуків і букв, це потужний інструмент, за допомогою якого ми пізнаємо світ, формуємо власний світогляд і спілкуємося з іншими людьми. «Коронація філософського слова» визнає важливість мови у процесі філософських досліджень та заохочує нас до подальшого розвитку філософського мислення. Напрямки для подальших роздумів Роль мови в різних філософських школах (наприклад, аналітична філософія, феноменологія, екзистенціалізм). Проблема перекладу філософських текстів. Вплив мови на формування світогляду. Філософія мови як самостійна галузь знання.

Література

<https://knmau.com.ua/wp-content/uploads/filosofiya-kulturi-.pdf>

<https://ucu.edu.ua/news/shhob-staty-chastynoyu-svitovogo-filosofskogo-seredovyshha-ukrayintsi-povynni-navchytysya-ob-yektyvno-vyvchaty-naukovi-teksty-filosof-oleg-homa/>

Сухина Леся Тиберіївна,

Факультет ветеринарної медицини,

Ветеринарна медицина,

lesiasukhyna@gmail.com

Викладач консультант:

Вакулик Ірина Іванівна

ФІЛОСОФСЬКИЙ ТЕКСТ ...

"Коронація філософських слів" - це не просто метафора, а вираз глибокої поваги до мови як інструменту сприйняття світу і формування світогляду. Це слово є не тільки засобом комунікації, особливо в контексті філософії, а й потужним інструментом для вивчення буття, аналізу ідей, формування власних поглядів. Філософія здавна використовувала мову як основний інструмент у своєму вивченні. За допомогою слів ми формуємо питання про сенс життя, природу реальності і моральні цінності. Філософський текст - це не просто сукупність слів, а складна структура, яка вимагає глибокого розуміння. Кожне слово в філософському тексті несе певний смисловий заряд і може привести до різних інтерпретацій. Чому слово так важливо у філософії? Слова як інструмент аналізу: за допомогою мови ми розбиваємо складні поняття на більш прості складові, аналізуємо їх взаємозв'язки і виявляємо протиріччя. Слова як засіб синтезу: це слово дозволяє об'єднувати різні ідеї в єдину систему, створюючи нові концепції та теорії. Слова як засіб спілкування: за допомогою мови ми передаємо свої думки іншим, стимулюємо дискусію та сприяємо розвитку знань. Слова як засіб самопізнання: філософські роздуми допомагають нам краще зрозуміти себе, свої бажання та цінності. "Коронація філософських слів" - це також розуміння того, що філософія-це не застигла система знань, а

постійно розвивається система. З'являються нові ідеї, нові слова, що змінюють наше уявлення про світ. Філософія-це живий процес, в якому кожен з нас може брати участь, формулювати свої власні питання і шукати на них відповіді. Висновок. Слова-це не просто набір звуків і букв, а потужний інструмент, який дозволяє вам пізнавати світ, формувати власний світогляд і спілкуватися з оточуючими. "Коронація філософських слів" - це усвідомлення важливості мови в процесі філософських досліджень і заохочення до подальшого розвитку філософського мислення. Можливі напрямки для подальших роздумів: Роль мови в різних філософських школах (наприклад, аналітичної філософії, феноменології, екзистенціалізмі). Проблема перекладу філософських текстів. Вплив мови на формування світогляду. Філософія мови як окрема область знання.

Література

<https://arm.naiiau.kiev.ua/books/filosofia-30012017/lection/lec1.html>

Галіцин Роман,

Факультет ветеринарної медицини,

Ветеринарна медицина,

Викладач консультант:

Вакулик Ірина Іванівна

СЛОВО НЕ ПОТРЕБУЄ ТРОНУ

Слова можуть збуджувати, надихати, зцілювати. Але серед усіх слів особливе місце займають філософські. Філософське слово – це не просто набір літер чи звуків; це спосіб розкрити істини, які здатні надати сенсу життю, порушити питання, на які не завжди знайдуться відповіді. На мою думку «Коронація філософського слова» – це свого роду визнання його могутності, глибини та здатності впливати на наші думки та вчинки. Це підтвердження того, що слово може не лише бути інструментом комунікації, але й служити провідником до мудрості та істини.

Філософське слово виділяється серед інших тим, що в ньому приховано питання, сумнів і прагнення до глибшого розуміння. Кожна філософська ідея, кожне твердження має на меті спонукати до роздумів, примусити людину вийти за межі очевидного. Чому ми живемо? Що є добро і зло? Яке наше місце в цьому світі? Філософські слова мають унікальну здатність пробуджувати в людині інтерес до пошуку відповідей на ці питання, які, здавалося б, не мають однозначних відповідей.

Філософське слово посідає особливе місце, тому що воно є фундаментом для багатьох інших дисциплін. Відкриття в природничих науках або досягнення в техніці починаються з філософського питання, з роздумів про природу реальності та людського розуму. Термін «філософія» означає «любов до

мудрості», і саме це прагнення до знань та істини стало основою для розвитку наук.

В історії неодноразово виникала ситуація, коли видатні вчені були водночас і великими філософами. Аристотель, Ісаак Ньютон, Рене Декарт – усі вони розширювали горизонти не лише науки, але й людської думки. Їхні слова, сповнені філософських ідей, були основою для наукових відкриттів, що згодом змінили світ. Цей зв'язок між філософією та наукою надає філософському слову своєрідної королівської корони, адже саме філософія, як королева наук, задає напрямком іншим дисциплінам і ставить фундаментальні питання, на які наука прагне знайти відповіді.

У сучасному суспільстві, де панують швидкість, технології та поверхневі комунікації, філософське слово знову здобуває корону своєї значущості. В умовах постійного інформаційного потоку та швидкозмінних трендів людина потребує орієнтиру, здатного дати відповіді на глибинні питання. Філософські ідеї, які порушують питання про сенс, справедливість, свободу та відповідальність, стають особливо актуальними. Вони допомагають уникнути моральної дезорієнтації і дозволяють не загубитися у світі, де цінності постійно змінюються.

У філософському слові люди знаходять відповіді на складні питання, з якими стикаються в епоху глобалізації, індивідуалізму та моральних викликів. Прагнення до матеріального благополуччя часто залишає в тіні питання духовного зростання, пошуку сенсу життя, етичних норм. І саме в цей момент філософія допомагає пригадати, що існує щось вище за матеріальні цінності. Філософське слово – це заклик замислитися над тим, що має справжню цінність, заклик до саморефлексії та розвитку власної особистості.

Коронація філософського слова символізує його вічну силу, його здатність перевершувати миттєве та приходити до нас як мудрість, накопичена століттями. Філософія вчить нас мислити критично, приймати різні точки зору, розуміти інших і залишатися відкритими до нових ідей. У світі, де часто домінують поверхневі висновки, філософське слово нагадує нам про глибину і складність людського існування.

Філософське слово не потребує трону, але його важливість підноситься над багатьма іншими речами в нашому житті. Це слово допомагає нам подолати страхи, сумніви, знайти відповіді на питання, які завжди залишаються актуальними. Коронація філософського слова – це визнання його значущості у нашому житті, в нашій культурі та в нашому суспільстві. Це підтвердження того, що філософія не є архаїчною, вона є важливою і сьогодні, коли ми шукаємо себе, сенс існування і місце у світі.

Філософія, подібно до короля, керує нашими думками, надихає нас шукати істину... І поки існує людське прагнення до розуміння, коронація філософського слова буде відбуватися щодня – у наших питаннях, роздумах і в кожній спробі дійти до істини. Але, нажаль, у нас це не завжди виходить...

Черевач Марія Андріївна,
Гуманітарно-педагогічний факультет,
Філологія,
slavaukraini2016@gmail.com
Викладач консультант:
Шинкарук Олександр Василівна

СИЛА ФІЛОСОФСЬКОГО СЛОВА ПЛАТОНА

Коронація філософського слова – це не просто метафора, а скоріше спроба визначити особливу роль, яку відіграє філософія в сучасному світі. У час, коли інформація буквально переполює нас, коли ми постійно стикаємося з різноманітними думками, ідеями та теоріями, саме філософія набуває особливої ваги. Вона стає тим компасом, який допомагає нам орієнтуватися в цьому інформаційному шумі, відрізнити добро від зла і формувати власне бачення світу.

Античність: зародження філософії

• **Греція:** Саме в античній Греції філософія набула систематичного характеру. Мислителі, такі як Сократ (з його методом маїевтики), Платон (ідеальний світ і теорія ідей) та Аристотель (логіка, метафізика, етика), заклали фундамент для подальшого розвитку філософії. Вони визначали, що таке добро, справедливість, знання та місце людини у Всесвіті.

• **Рим:** Римські філософи, такі як стоїки (акцент на етиці та долі) та епікурейці (пошук щастя через задоволення), розвивали ідеї грецьких мислителів, адаптуючи їх до римського суспільства.

На усьому шляху свого історично-соціального розвитку людина намагається знайти відповідь на найглибші питання:

1. Що являє собою навколишній світ і яке місце і призначення людини в цьому світі?
2. Що лежить в основі всього існуючого: матеріальне або духовне?
3. Чи підпорядкований світ яким-небудь законам?
4. Чи може людина пізнати навколишній світ, що являє собою це пізнання?
5. У чому сенс життя, її мета?

Такі питання є світоглядними. Коли філософ, шукаючи відповіді на вічні питання, знаходить нову, глибоку істину, це можна порівняти з коронацією – визнанням верховенства цієї ідеї.

У ХХ столітті філософія продовжила розвиток, і слово стало головним інструментом для обговорення складних суспільних, наукових і культурних питань. Філософи екзистенціалізму, такі як Сартр і Камю, використовували слово, щоб дослідити свободу і абсурдність буття. Мова і слово стали центральними також у філософії постмодернізму, де мислителі, такі як Дерріда і Фуко, аналізували, як мова впливає на структуру суспільства, знання і навіть саму правду.

Таким чином, слово пройшло шлях від інструменту для дослідження природи буття у Греції до універсального засобу для вираження думок і цінностей у сучасному світі. "Коронація" філософського слова символізує його ключову роль у пізнанні та створенні нових смислів, спрямованих на розвиток і трансформацію людства.

Література

https://uk.wikipedia.org/wiki/Коронація_слова

Зерницька Марина Владиславівна,
Гуманітарно-педагогічний факультет
Філологія (Англійська),
mzernicka@gmail.com
Викладач консультант:
Шинкарук Олександра Василівна

ІСТОРІЯ ФІЛОСОФІЇ ЧЕРЕЗ СЛОВО

Почнемо з того, що філософія це мистецтво мислення, його інструментом є слово, а філософ – справжній митець слова. Таких автентичних філософів небагато, але серед них є легендарні постаті, такі як: Аристотель, Платон, Сократ, вони творили артизм над буденним розумінням слів, роблячи з них ключі до істини. Філософське слово є особливим видом мови, що вимагає від нас більшої глибини розуміння. В нашому сучасному світі, коли абсолютно кожному доступна люба інформація, яка подається короткими фразами, філософське слово набуває особливого значення, передусім коли воно розкриває дійсність і нутро сенсу. Погоджуюсь з тим що коротка і влучна інформація зручніше для сприйняття та передачі знань, але з іншого – це настільки скорочує і спрощує її до поверхневого рівня, що ми можемо про неї навіть не замислюватись. У всьому потоці слів філософське слово виступає, як щось незвичайне, особливе, що має стабільність і розмишляння. Філософія вчить, що істина не завжди очевидна і не вкладається у формат короткої цитати чи швидкого посту. Її пізнання потребує часу, терпіння і глибини роздумів. У часи, коли популярність набирає культура миттєвих рішень і поверхневої мудрості, філософія нагадує про цінність повільного, вдумливого пізнання. Вона показує, що не всі відповіді можна знайти в одному абзаці, а деякі питання взагалі не мають простих відповідей.

Філософське слово ще й відповідальність, адже воно спрямовує нас до роздумів, аналізу, когось це навіть надихає. Завдяки йому, ми вчимося критично мислити, розвивати уяву і ми це повинні визнати, адже якби не воно, більшість творчий людей не досягли б своєї вершини і не мали б натхнення.

Ступчук Богдана Андріївна,
Гуманітарно-педагогічний факультет,
Філологія,
bogdana_stypchuk@icloud.com
Викладач консультант:
Шинкарук Василь Дмитрович;

ФІЛОСОФІЯ ЯК КРИТИКА МОВИ

Філософія як наука завжди займала особливе місце в культурі людства, адже вона надає відповіді на фундаментальні питання про сутність буття, сенс життя та природу знання. Однак упродовж століть філософія зазнавала змін і трансформацій, збагачуючись новими концепціями і підходами. Поняття "коронація філософського слова" символізує не лише визнання філософії як науки, але й піднесення її до рівня суспільно значущого дискурсу, де слово стає не просто засобом комунікації, а справжнім джерелом мудрості і духовної сили.

Перш за все хочу зазначити, що мова зародилась як інструмент комунікації, але з розвитком суспільства й свідомості стала засобом для дослідження етичних і метафізичних питань. Видатні філософи, як Сократ, Платон і Конфуцій, використовували її для вираження глибинних істин. Філософська мова перетворилася на інструмент осмислення світу і нашого місця в ньому, піднісши слова до нового рівня. Така мова, на відміну від повсякденної, вимагає роздумів і глибокої інтерпретації. Для прикладу слова як «істина», «справедливість», мають багатошарові значення, які збагачували покоління мислителів. Вона здатна долати культурні й часові бар'єри, сприяючи глобальному діалогу про буття та свідомість.

Також філософська мова здатна кидати виклик усталеним нормам і надихати на зміни. Просвітителі, як Джон Локк і Руссо, використовували її для переосмислення понять урядування та прав людини, закладаючи основи для демократичних революцій. У сучасному світі філософська мова допомагає ставити під сумнів суспільні структури та працювати над критичними соціальними питаннями, як-от рівність і привілеї.

Сучасне філософське слово має надзвичайну важливість, оскільки воно допомагає осмислювати реалії сьогодення, вказує на шляхи подолання кризи моралі, науки та людяності. Філософія не тільки спрямовує індивідуума до пізнання себе, а й дає змогу суспільству створювати умови для розвитку гармонійних відносин між людьми. Вона стимулює пошук відповідей на важливі питання, такі як: що є справедливістю, що є свободою і як знайти істинне щастя. Таке слово має величезний вплив на людське мислення. Воно є посередником між думкою і реальністю, слугує способом передачі складних ідей, роздумів і концепцій. Наприклад, праці Платона і Аристотеля заклали основи для багатьох наук, зокрема етики, політики та метафізики. Платон стверджував, що за видимою реальністю стоїть світ ідей, який недосяжний для звичайного спостереження, але може бути досягнутий розумом. Ця концепція

"ідеальних форм" знайшла відображення в багатьох філософських, релігійних і наукових традиціях.

Кант, інший видатний філософ, розвинув ідею того, що моральні закони можуть бути досягнуті через розум. Його категоричний імператив, який закликає діяти так, щоб твої дії могли стати універсальним законом, став етичним фундаментом для багатьох сучасних суспільств. Через слова філософи передають не лише свої ідеї, але й моральні норми, що впливають на людське суспільство. Моральні принципи Канта стали основою для формування правових норм та моральних стандартів у сучасних суспільствах, демонструючи силу філософського слова у практичному світі.

Філософське слово, пройшовши через століття розвитку людства, виступає коренем багатьох сучасних ідей і концепцій. Як би не змінювалися наукові парадигми, філософські принципи, що ґрунтуються на логіці, роздумах та аналізі, завжди залишаються важливими для розуміння світу. Під "коронацією" філософського слова ми можемо розуміти визнання його значення на рівні наукових знань, а також застосування філософії для розвитку гуманітарних, політичних і етичних стандартів.

У час глобальних викликів, таких як зміни клімату, економічні кризи та техногенні загрози, філософія здатна спрямувати суспільство до усвідомлених дій. Вона не лише розвиває здатність до критичного мислення, а й формує моральні орієнтири, які стають основою для вирішення як індивідуальних, так і глобальних проблем. Саме тому філософське слово потребує коронації – піднесення до рівня, на якому його вплив може бути трансформованим у реальне керівництво до дії.

Таким чином, "коронація філософського слова" є необхідним процесом для нашого часу. Це не лише про визнання важливості філософії в академічних колах, але й про впровадження філософського підходу до життя, виховання та суспільних відносин. Коронація філософського слова означає, що людство здатне оцінити вагу думки, а також бачити у філософії інструмент духовного і морального зростання.

Мельникова Аріна Родіонівна,
Гуманітарно-педагогічний факультет,
Філологія,
bondarevaarinka@gmail.com
Викладач консультант:
Шинкарук Василь Дмитрович

СИЛА І ВПЛИВ ФІЛОСОФСЬКОГО СЛОВА

Витоки філософського слова губляться в сивій давнині, коли стародавні мислителі почали шукати сенс буття, намагаючись зрозуміти природу світу та місце людини в ньому. Сократ, Платон, Аристотель – їхні слова стали тією короною, яка вказувала шлях до мудрості. Філософія як любов до мудрості

стала полем для роздумів про істину, добро і красу. Історія філософії – це шлях від запитань до відповідей, від простих висловлювань до глибоких роздумів.

Кожне слово філософа є плодом глибоких роздумів, дослідження світу й аналізу людського досвіду. Вони відкривають перед нами нові горизонти, дозволяючи по-іншому подивитися на звичні речі, кидати виклик усталеним поглядам і навіть ламати догми. У цьому сенсі філософське слово є короною, яка підносить людську свідомість на новий рівень пізнання.

Коронація філософського слова – це не лише метафора, але й визнання його сили впливу. Слова великих мислителів часто були початком великих змін. Наприклад, ідеї Руссо та Вольтера сприяли зміні суспільних уявлень, що зрештою привело до революційних змін у Франції. Сила слова не в його гучності, а в його здатності проникати в серце та розум, впливаючи на життя окремих людей та цілих народів.

Філософське слово здатне надихати, але й тривожити, адже воно кидає виклик усталеним переконанням. Ніцше зі своїм гаслом "Бог мертвий" зламав догматичну впевненість у непорушності релігійних істин, тим самим змусивши людей переосмислити поняття моралі і цінностей. Тож коронація філософського слова – це водночас його визнання як найвищого прояву думки і його здатність трансформувати суспільство.

У наш час філософське слово залишається актуальним, незважаючи на швидкий розвиток технологій та науки. Людям все ще потрібні орієнтири в цьому безмежному інформаційному просторі. Філософія допомагає знайти сенс у хаосі, побачити зв'язок між різними аспектами життя, розкрити глибші значення буденних речей.

Сьогодні, коли інформація доступна як ніколи раніше, філософське слово стає тим дороговказом, який допомагає розрізнити важливе від другорядного, справжнє від фальшивого. Воно не лише дає відповіді, але й навчає ставити запитання, які ведуть до глибшого розуміння світу та самого себе.

Коронація філософського слова – це визнання його вічності. На відміну від короткочасних модних трендів, філософські ідеї живуть у віках, залишаючись актуальними для кожного нового покоління. Тексти Конфуція, Платона, Канта продовжують надихати та навчати, допомагаючи людям розуміти себе і навколишній світ. Вони є тією мудрістю, яка передається з покоління в покоління, ставши частиною загальнолюдського досвіду.

Визнання філософського слова як коронованого символу мудрості – це нагадування про важливість роздумів, критичного мислення і здатності ставити питання. Філософія – це не лише наука чи абстрактна дисципліна; це спосіб мислення, який допомагає кожному з нас усвідомити сенс власного існування.

Коронація філософського слова – це більше ніж визнання його цінності, це відзначення його здатності змінювати світ. Філософське слово дарує нам свободу мислити, відчувати та діяти, формуючи нові уявлення про життя, справедливість і істину. Воно є тією невидимою короною, яка підносить людську свідомість, надихаючи нас на пошук сенсу і досягнення гармонії як з собою, так і з навколишнім світом. І навіть у нашому стрімкому, динамічному

світі філософське слово залишається важливим інструментом для кожного, хто прагне зрозуміти себе та світ навколо.

Мельник Валерія Сергіївна,
Гуманітарно-педагогічний факультет
Філологія (Англійська),
valuidedfragos@gmail.com
Викладач консультант:
Шинкарук Олександра Василівна

ФІЛОСОФСЬКЕ СЛОВО В СУЧАСНОМУ СВІТІ

Філософія- це ідея досконалої мудрості, яка вказує найвищу мету людського розуму. Особливого розвитку філософська думка України набуває у Київській Русі. Виникнення філософії Русі відбувалось у процесі розв'язання суперечностей між слов'янським міфологічним світоглядом та християнством. Київська Русь перша східнослов'янська держава, яка розвитком своєї культури продемонструвала приклад закономірного переходу від міфологічного до релігійного і від релігійного до філософського рівня світогляду.

Цей перехід прискорився з впровадженням на Русі у 988 році християнства, яке було підготовлене розвитком її культури. Така готовність виявилась насамперед в тому, що світоглядна культура Русі акцентувала увагу на таких важливих проблемах, як протистояння духу і природи, душі і тіла, духовного і тілесного, Бога і Диявола та інших. При цьому в центр названої піраміди проблем ставиться людина в етико-моральному світлі її почуття і розуміння.

Філософська думка України розвивається як етико-моральне вирішення цілої низки світоглядних проблем, як філософський дух морального спрямування. Це спрямування було співзвучне християнській культурі, тому правдивим є твердження про те, що філософія доби Київської Русі мала християнський характер.

На початку XII ст. з'явилася "Повість временних літ", автором якої за традицією вважають ченця Печерського монастиря Нестора "Повість временних літ" постає не тільки як літературний твір, а й як одна із пам'яток філософської думки. Вже тут ми можемо знайти термін "філософ".

Латинська мова дала філософам можливість сформувати чітку термінологію. Багато філософських понять, які ми сьогодні використовуємо, мають свої корені в латинських словах. Наприклад, такі терміни як *substantia* (субстанція), *virtus* (чеснота), *ratio* (розум), *libertas* (свобода), *cognitio* (пізнання) стали основними поняттями у філософських дебатах. Латинські терміни були універсальними, що дозволяло уникати плутанини та сприяти розумінню між мислителями з різних регіонів.

Філософські слова допомагають створити спільний інтелектуальний простір, в якому ідеї можна розуміти і досліджувати в різних культурно-історичних контекстах.

Мені подобаються думки Пантелеймона Куліша. Він еволюціонував від романтизму до позитивізму, від релігійного світогляду до культу миротворчої науки, від православ'я до позитивної релігії для всіх людей і народів, від козаколюбства до козакофобства тощо. Незмінною була лише відданість ідеї України, її відродженню. Своєрідною є його теорія культурництва, пов'язана з образом культури землеробства, котрий «очищає» рідну землю від «негіді», допомагає своєю працею «воскресінню» посполиті віри й віковичних звичаїв батьків. Звідси його «хутірська філософія», основана на вимозі повернення до життя природи, правди й душі людської, де ще зберігаються справжні цінності людського буття. Особливу увагу приділяв українській мові як предвічному скарбу народного серця. Саме мова, на його думку, повернула українцям повагу інших народів. Перебував на позиціях фаталістичного життя і визнавав творцем усього суцього Бога.

Новицький Орест Маркевич виводив філософію з глибин свідомості, духу людини, яка запалює її новим баченням, світлом чіткої думки. Філософія, на його думку, поширюється на всі види буття, охоплює всі предмети бачення, але її зміст складають тільки загальні форми та закони буття. Ці загальні знання не можуть братися з досвіду, їх джерело – розум, який споглядає їх у своїх ідеях. Світ, ідей і є пристанищем філософії, тут вона народжується, черпає свої сили і з'являється в світ. Досвід і розум діють спільно. Досвід – це зміст, а розум – форми, закони. Те, що виступає як можливість розумового пізнання в почутті, розкривається мисленням як чітке і свідоме знання.

Таким чином, філософські слова є своєрідною «мовою» інтелектуального простору, яка об'єднує людей у пошуку істини, у взаємному розумінні й створенні нових знань.

Письменюк Вікторія Андріївна,
Гуманітно-педагогічний факультет,
Філологія (Англійська),
viktoriapismeniuk@gmail.com
Викладач консультант:
Шинкарук Василь Дмитрович

ВІЧНІСТЬ ФІЛОСОФСЬКОГО СЛОВА

Філософія – це розвинена галузь знань, яка пов'язана з різними сферами життя, адже саме від неї ведуть свій початок сучасні наука, культура, мистецтво. Ще з давніх часів людина почала цікавитись своїм буттям, сенсом, зв'язком між собою та світом. Вона хотіла побудувати логічний ланцюжок думок, зв'язати їх до купи, щоб у висновку отримати чітке пояснення і розмежувати неясні та деколи незакінчені думки. Це і є філософія – мудрість, яка являється внаслідок

довгих роздумів, ідеї, що можуть стати небезпечними, адже ніколи не знаєш, який помисел вони за собою несуть. Я думаю, що це духовне збагачення, яке наповнює усі щілини внутрішнього світу, які прагнуть бути чимось заповненими. Філософи – прості люди, які вирішили мислити по-іншому, бути індивідуальними, не слідувати за думками більшості та віднайти свою істину, які не побоялись, використовуючи критичне мислення, відповісти на питання, на які інші не могли, або ж просто боялись. Скільки імен ми можемо зустріти у вільному доступі: Сократ, Платон, Арістотель, Августин Блаженний, Рене Декарт, Бенедикт Спіноза, Іммануїл Кант, Фрідріх Шеллінг, Карл Маркс, Фрідріх Ніцше, Артур Шопенгауер. Усі вони увійшли в історію і внесли свій вклад у розвиток та мислення людства. Я впевнена, що є імена, про які ми і не маємо гадки, але вони мали своє особливе глибинне самопізнання та нові сенси, які могли ще більш покращити наші моральні орієнтири та сприяти гармонії зі світом або ж з самим собою. Можливо, їхнє слово могло б кардинально повпливати на наше сприйняття навколишнього світу і ми б уникнули біди, страждань та боротьби між собою, між міркуваннями, між державами, між принципами. Але це всього лише нічим не підтвержені здогадки. Зараз ми вимушені судити по нашому теперішньому та минулому. Історія – це філософія у прикладах (Фуکیدід). Все, що сталося, привело нас до того, ким ми є зараз і яке призначення в цьому житті маємо. Кожен має своє, і я вважаю, що філософи, це особи, які мають місію просвітити, зробити аналіз реальності та поділитися ним, коли інші не здатні. Їхнє слово має шануватися, бути відкритим для всіх, хоча не кожному дано зрозуміти, але кожен має шанс спробувати. Мені здається, що ці люди не усвідомлюють, яку силу вони мають. Слово – це зброя. Якщо коректно і впевнено сформулювати свою думку, можна змінити світ до деталей. Філософські висловлювання заслуговують особливого статусу, «коронації» в суспільстві, адже це цінне джерело для роздумів, натхнення та творення.

Циганов Олександр Олександрович,
Факультет інформаційних технологій,
Економічна кібернетика
ek24-o.tsyhanov@nubip.edu.ua
Викладач консультант:
Горбатюк Тарас Віталійович

ЧИ ЗДАТНЕ СЛОВО ЗМІНИТИ СВІТ?

Одним із найсильніших інструментів, якими володіє людина, є слово. Воно може надихнути чи розчарувати людей, відкривати нові перспективи або зупиняти їх. З давніх часів політики, філософи, поети та поети використовували слово, щоб вплинути на суспільство. Чи може слово справді змінити світ? Я спробую розглянути це питання та знайти відповідь на нього.

З одного боку, багато історичних подій свідчать про величезну силу слова. Згадаймо відомі промови та тексти, які змінили історію, наприклад «У мене є мрія» Мартина Лютера Кінга, Декларацію незалежності США, відомі твори Льва Толстого та Тараса Шевченка. Люди були натхнені їхніми словами, щоб боротися за свободу, рівність і справедливість. Одне сильне послання допомогло людям об'єднатися і почати боротися за свої переконання. Таким чином, слово може надихати та об'єднати людей.

Крім того, слово має здатність впливати на наші думки та навіть формувати наші погляди. Наприклад, філософи створювали нові ідеї, ставили під сумнів старі вірування та пропонували ідеї, які стали основою для поколінь. Наприклад, ідеї Сократа про справедливість і мораль послужили основою для багатьох сучасних етичних систем. Права людини Жан-Жака Руссо сприяли розвитку демократії. Слово, яке містить у собі ідею, має здатність розширити наш розум і спонукати нас шукати істину.

У той же час важливо пам'ятати, що слово також може бути небезпечним. У деяких випадках саме слово стає зброєю в руках тих, хто намагається розколоти суспільство чи насадити свої ідеї силою. Пропаганда, маніпуляція та фальшива інформація можуть знищити правду і змусити людей вірити в брехню. Наприклад, історія знає багато випадків, коли пропаганда спричиняла конфлікти та налаштовувала людей проти інших. Таким чином, слово не тільки має значення, але й несе велику відповідальність.

Важливо розуміти, що слово може змінити світ лише тоді, коли люди готові його прийняти та поводитися відповідно. Звук або текст є словом саме по собі. Він стає силою лише тоді, коли знайде відгук у серцях людей. Таким чином, слово має силу не лише саме по собі, але й завдяки своїй здатності мотивувати інших до дії.

Таким чином, відповідь на питання про те, чи може слово змінити світ, є очевидною: воно може. Але це можливо лише тоді, коли слово є щирим і корисним для тих, хто його чує. Лише таке слово може справді змінити світ. Крім того, це, можливо, є найвищою «коронацією» філософського слова.

Воронцов Євгеній Юрійович,
Факультет інформаційних технологій,
Комп'ютерна інженерія
Викладач консультант:
Горбатюк Тарас Віталійович

ЯК КОГНІТИВНІ ЗДІБНОСТІ ЛЮДИНИ МОЖУТЬ ЗМІНЮВАТИСЯ ВНАСЛІДОК ТЕХНОЛОГІЧНИХ ЗМІН

Сучасний світ постійно змінюється під впливом технологій, які охоплюють практично всі сфери життя людини – від спілкування та розваг до навчання та роботи. Ці зміни особливо важливі для розуміння їхнього впливу на когнітивні здібності людини, тобто на її здатність сприймати, обробляти та

інтерпретувати інформацію. Філософи, психологи та дослідники в галузі нейронаук задаються питанням: чи сприяє технічний прогрес розвитку когнітивних здібностей, чи, навпаки, призводить до їх зниження? У цьому есе ми розберемося з основними напрямками впливу технологій на розумові здібності людини та можливими наслідками цих змін.

З одного боку, технології можуть покращити когнітивні здібності людини, надаючи їй доступ до величезних обсягів інформації та можливостей для навчання. Розвиток Інтернету, наприклад, дає можливість отримувати знання з будь-якої точки світу, які до того часу були недоступні для більшості людей. Сучасні інструменти та алгоритми штучного інтелекту допомагають аналізувати дані, знаходити нові рішення та відкриття, які сприяють розвитку критичного мислення.

Дослідження виявили, що використання цифрових технологій, таких як комп'ютерні ігри та програми тренування мозку, може покращити когнітивні функції, зокрема пам'ять і увагу. Наприклад, відеоігри вимагають швидкої реакції та здатності до адаптації, що може тренувати такі навички, як просторова орієнтація, рефлексивне мислення та здатність швидко обробляти інформацію. Також можна припустити, що постійне використання новітніх технологій привчає мозок до багатозадачності, допомагає швидше адаптуватися до змін і приймати більш зважені рішення.

З іншого боку, існує багато застережень щодо негативного впливу технологій на когнітивні здібності людини. Постійне використання смартфонів, планшетів та інших пристроїв може призвести до зниження уваги та концентрації, оскільки людина звикає до миттєвої інформації та швидких відповідей. Така «цифрова залежність» може сприяти поверхневому підходу до мислення та зменшувати здатність до глибокого розуміння й аналізу.

Соціальні мережі, зосереджені на коротких і насичених інформацією повідомленнях, можуть зменшити здатність зосереджуватися на довгострокову перспективу та думати про складні проблеми. На думку філософів, це може призвести до деградації індивідуального мислення, оскільки людина часто сприймає готові ідеї та інформацію замість того, щоб самостійно їх аналізувати. Постійне спілкування за допомогою технологій також може призвести до зниження емпатії та соціальних навичок, оскільки онлайн-спілкування дуже відрізняється від спілкування віч-на-віч, що впливає на наше розуміння інших людей.

Технології, які мають найбільший вплив на когнітивні процеси людини, такі як штучний інтелект і віртуальна реальність, уже починають піднімати етичні питання щодо можливої деперсоналізації людського інтелекту. Чи може розвиток штучного інтелекту призвести до зменшення потреби у власних когнітивних зусиллях? Наприклад, сьогодні люди все більше покладаються на алгоритми для прийняття рішень і планування, що потенційно знижує їхню здатність мислити та приймати рішення самостійно.

Існує також занепокоєння, що технологія може зрештою призвести до розриву між тими, хто має доступ, і тими, хто не має доступу до зростаючого

інтелекту. Це створює загрозу нерівності в когнітивному розвитку та може вплинути на соціальні структури та культуру.

Технологічний розвиток надає людині можливості для розвитку та певні ризики. Сучасні технології можуть покращити когнітивні здібності, розвиваючи нові навички та роблячи інформацію доступнішою, але вони також створюють нові проблеми, такі як зниження здатності концентруватися та мислити самостійно. Таким чином, головне завдання людства – знайти баланс між використанням технологій і збереженням критично-аналітичних навичок. Філософські міркування та етичні дискусії повинні відігравати важливу роль у формуванні відповідального підходу до технічного прогресу та його впливу на людську природу та суспільство.

Література

Горбатюк Т.В., Лук'янець В.С., Самарський А.Ю., Чекаль Л.А. Людина, наука, техніка: світоглядний аспект. К: «Міленіум». 2017. 317 с.

Горбатюк Т. В. Інноваційні технології майбутнього: світоглядний аспект. Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України. Серія: Гуманітарні студії. 2016. 246. С. 137-145.

Терещенко Антоніна Борисівна,
Гуманітарно-педагогічний факультет,
Філологія,
tereshchenko24099@gmail.com

Викладач консультант:
Притика Оксана Іванівна

ЦІННІСТЬ ФІЛОСОФСЬКОГО СЛОВА

Філософія – це наче королівство думок, де кожна ідея прагне визнання. Вона підносить слова та дає їм вагу, значення і глибину. Але чому так відбувається? Чому саме філософське слово потребує коронації?

Коли ми говоримо про “коронацію філософського слова”, ми маємо на увазі те, як певні ідеї або поняття набувають особливого статусу і визнання. Це схоже на те, як новий король отримує корону – символ сили і відповідальності. Так само у світі філософії важливі слова набувають символічного значення, що збагачує наші роздуми та світогляд.

Часто філософське слово виглядає складним, заплутаним і навіть трохи незрозумілим. Але його цінність полягає в тому, що воно викликає в нас бажання думати глибше, дивитися на речі під іншим кутом. Наприклад, слова “істина”, “добро”, “свобода” – здається, ми знаємо їх значення, але коли починаємо замислюватися, що вони означають насправді, відкривається цілий всесвіт питань і відповідей.

Коронація філософського слова відбувається тоді, коли ми вчимося сприймати звичайні слова як ключі до глибших роздумів. У цьому сенсі,

“корона” – це не просто визнання, а спосіб розкрити повний потенціал поняття, підкреслити його вагомість для нас і для людства в цілому.

У наш час, коли інформації багато, а істини – мало, коронація філософського слова стає ще важливішою. Вона вчить нас відрізняти справжнє від фальшивого, цінне від пустого, вчить замислюватися і питати, а не сліпо приймати чужі твердження. Це нагадує нам, що кожне слово може мати силу, якщо ми наповнюємо його змістом.

Таким чином, філософське слово коронується тоді, коли ми приймаємо його як цінність. Коли ми починаємо усвідомлювати, що за кожним таким словом стоїть історія, думка, розуміння – і, врешті-решт, воно стає важливим для нас, як для окремих людей і для всього суспільства.

Рябчун Катерина Ярославівна,
Гуманітно-педагогічний факультет,
Філологія,
riabchunkateryna@gmail.com
Викладач консультант:
Притика Оксана Іванівна

СЛОВО ЯК ІНСТРУМЕНТ ФІЛОСОФСЬКОГО МИСЛЕННЯ

На мою думку, «Коронація філософського слова» це вираження цікавих філософських ідей, думок. А філософське слово допомагає нам проживати це життя, тому що дає багато відповідей на питання життя. Це як, історична епоха мала своїх філософів, чийі думки так сильно впливали на людей, що змінювали їхнє сприйняття світу і себе самих. Ці слова стосувалися глибинних істин життя, які залишаються актуальними навіть через дуже багато століть.

Коронацією називають філософські ідеї, які полягають в тому, що вони здатні пояснити сенс життя та основні принципи людських стосунків. Ідеї, які пройшли випробування часом, здобули статус коронованих за свою важливість і здатність змінювати наше мислення.

В сучасному світі філософські ідеї залишаються надзвичайно важливими. Ідеї гуманізму сьогодні нагадують нам про важливість людської гідності і особистої відповідальності. Вони знову набувають своєї «корони», коли стають моральним орієнтиром у важких ситуаціях.

Отже, «коронація філософського слова» – це коли суспільство визнає важливість і правдивість філософських ідей. Таке слово має особливу цінність, його зберігають і передають від покоління до покоління, бо воно допомагає знаходити мудрість і відповіді на складні життєві питання. І сьогодні, як і раніше, філософія продовжує надихати людей, впливати на розвиток суспільства та відкривати нові шляхи розуміння світу.

Маркуш Єлизавета Миколаївна,
Гуманітно-педагогічний факультет,
Філологія (Англійська),
Griffit909@gmail.com
Викладач консультант:
Шинкарук Олександра Василівна

РОЛЬ МОВЛЕННЯ У ПОШУКАХ ІСТИНИ

Філософська мова, при всій її глибині та силі, є однією з найбільших цінностей, якими володіє людство

Вона постає не просто як інструмент мислення, а як кульмінація тривалого процесу розуміння життя, стосунків та існування

Вінцем філософської мови є не тільки її визнання, а й прийняття як потужного засобу впливу на суспільство, компаса, що вказує шлях до істини, знання, моральної свідомості

Історія філософії свідчить, що всі великі мислителі намагалися увінчати це слово, надати йому нового змісту та глибини

Сократ і Платон, Декарт і Кант, Гегель і Ніцше не тільки створили теорії, але й заклали основи думки, якими керуватиметься людство на століття вперед

Кожне її слово було виявом пошуку істини, яка надихатиме майбутні покоління

Вони розглядали філософію як найвищу форму знання, яка має силу трансформувати не лише окремих людей, але й суспільства, і навіть культуру та політику

Апогей слова філософія стався тоді, коли філософські ідеї почали впливати на суспільство і ставати рушійною силою прогресу і розвитку людської думки

Філософське слово стає вінцем не тоді, коли його висловлюють, а коли його сприймають, розвивають, втілюють у реальність і передають

Наприклад, ідеї свободи, рівності та прав людини, що виникли в епоху Просвітництва, стали основою сучасної західної цивілізації

Ідея цінності кожної людини, сформована у філософії, досягла свого апогею і стала основою міжнародних декларацій і демократичних принципів

Коли дається цей філософський термін, він стає не просто ідеєю, а новим набором цінностей, які ведуть людей до справедливості, моральної рівності, захисту прав і загального блага

Філософські слова, увінчані таким чином, несуть не лише знання, а й відповідальність.

Вона вимагає, щоб суспільство прагнуло її дотримуватися і щоб кожна людина шукала істину у своєму житті.

Саме в цьому полягає особливість філософії.

Філософія має силу не лише пропонувати концепції, а й вимагати від кожного з нас моральних зусиль, зміни мислення, відповідального ставлення до світу

Найкращі досягнення філософської мови в тому, що вона не залишається лише на сторінках книжок, а починає жити в людських справах і вчинках, надаючи морально-етичну підтримку для подолання важких випробувань і життєвих ситуацій

Це момент, який стає еталоном точка

Кожна епоха філософії надає нової сили своїм ідеям

Тому стародавні філософи шукали відповіді на питання: що таке «добро» і «справедливість»

І завдяки їм ці слова стали моральною категорією, яка має силу і значення донині

Коли ми чуємо, читаємо або обговорюємо філософські ідеї, ми можемо прикрасити їх у своїй свідомості та надати їм значення та сили впливати на наше життя

Це момент, коли мислення стає частиною того, ким ви є, і ви починаєте думати глибше, ставите собі важливі запитання та починаєте розвивати власний світогляд

Завдяки цьому внутрішньому процесу філософські слова стають вершиною нашого мислення

Це тому, що філософська мова стає особистим орієнтиром і веде нас у складному світі

Філософія дозволяє людству не тільки здобувати знання, а й використовувати їх для самопізнання та розвитку

Коли філософський термін визнається та приймається, він піднімається до рівня цінностей, які визначають нашу мораль, наше ставлення до навколишнього середовища та нас самих

Її славлять як силу, яка надає життю сенс, відповідає на запитання, які ми завжди ставимо, і вказує нам шлях, яким ми маємо йти

Нарешті, кульмінацією філософської мови є символічний акт, який нагадує нам про велич думки

Це визнання того, що ми живемо у світі, де слова не тільки говорять, але й мають силу спрямовувати, надихати та підтримувати

І поки ми готові ставити запитання та шукати відповіді, слова філософії залишатимуться вінцем, який веде нас до істини, справедливості та досконалості

Ця кульмінація – вічний процес, який ніколи не закінчиться, доки живе людське бажання пізнавати, розуміти та вдосконалювати навколишній світ.

Пазиненко Анна Олександрівна,
Гуманітарно-педагогічний факультет,
Філологія,
Anflay.13@gmail.com
Викладач консультант:
Притика Оксана Іванівна

ФІЛОСОФІЯ СЛОВА: МОВА ЯК ІНСТРУМЕНТ ПІЗНАННЯ ТА ТРАНСФОРМАЦІЇ СВІТУ

У світі, переповненому інформацією та швидкими змінами, слово набуває особливого значення. Воно стає не лише способом передавання думок, але й інструментом, що формує суспільні цінності та моральні орієнтири. "Коронація філософського слова" – це визнання його здатності відкривати нові перспективи, надихати на самопізнання та змінювати наші уявлення про світ. Філософське слово втілює пошук істини та роздуми над людським життям, що робить його важливим джерелом морального авторитету та духовного орієнтиру в наш час.

Філософське слово завжди було інструментом дослідження та осмислення реальності. Через слово філософи не просто викладають свої думки, а й розширюють межі знань, ставлять питання, які спонукають нас переосмислювати наші переконання. Сократ, наприклад, через свої діалоги ставив під сумнів звичні уявлення про мораль та справедливість. Він вважав, що через питання та обговорення можна віднайти істину, а діалогічна форма його слова допомагала слухачам досягати глибшого розуміння.

Інший приклад – Гегель, який, розвиваючи свою діалектичну систему, через слово створював концепції, що описували розвиток суспільства як процес зіткнення протилежних ідей. У такий спосіб він сформував бачення історії як руху до свободи, що продовжує впливати на наше уявлення про прогрес. Слово філософа – це не просто вислів, а інструмент, через який світ може пізнати себе і отримати відповіді на основні питання.

Філософські поняття часто є настільки складними й абстрактними, що потребують метафоричного вираження для розкриття свого значення. Метафори й образи у філософії допомагають зробити ці ідеї зрозумілішими, привертаючи увагу не лише до розуму, а й до почуттів та уяви. Наприклад, Платонова "печера" не тільки ілюструє процес пізнання істини, а й символізує людське прагнення подолати свої обмеження та досягти знання, яке знаходиться поза рамками повсякденної свідомості.

Інший приклад – концепція "волі до влади" у філософії Ніцше. Це поняття, яке через своє метафоричне забарвлення розкриває природу людської амбіційності та прагнення до самоствердження. Образність цього виразу дозволяє людині побачити себе через призму власних бажань і мотивів, зазирнути у власне "я" і замислитися над тим, що стоїть за кожною її дією та рішенням.

Філософське слово має величезний вплив на формування етичних орієнтирів суспільства, оскільки воно несе в собі заклик до справедливості, доброчесності й відповідальності. Наприклад, "категоричний імператив" Іммануїла Канта закликає діяти так, щоб наші вчинки могли стати універсальними законами для всіх. Це не лише етичний принцип, але й символ глибокої відповідальності людини за свої вчинки.

Так само філософія доброчесності Арістотеля пропонує модель поведінки, що виходить за межі індивідуальних інтересів, орієнтуючи людину на досягнення загального блага. Слова Арістотеля нагадують про важливість рівноваги, стриманості та мудрості як основи гармонійного життя. Сучасні філософи, такі як Габріель Марсель чи Еммануель Левінас, звертаються до відповідальності за "Іншого", що актуалізує важливість співчуття, емпатії та підтримки у сучасному глобалізованому світі.

У сучасному інформаційному просторі, де люди часто губляться в потоці неперевірених даних та поверхневих думок, філософське слово набуває особливої цінності. Воно допомагає відокремити істинне від хибного, зосереджує увагу на тому, що є дійсно важливим і значущим для людини. Філософія сьогодні може виступати своєрідним моральним та інтелектуальним компасом, що спрямовує людину в умовах невизначеності.

Сучасні філософські ідеї, такі як концепція "свідомого споживання" або "екологічної етики", допомагають суспільству орієнтуватися в умовах кліматичної кризи, економічних викликів та технологічних змін. Філософське слово в епоху соціальних мереж і масової комунікації має великий вплив, оскільки воно спонукає до осмислення глибинних питань і дозволяє людині не втратити своє "я" у світі, що стрімко змінюється.

Отже, "коронація філософського слова" є визнанням його унікальної здатності впливати на світогляд, етику і моральні цінності людей. Філософське слово є незамінним джерелом розуміння людського буття, духовної підтримки і морального авторитету, який потрібен як ніколи в умовах сучасних викликів. Це більше, ніж просто інструмент комунікації: це символ пошуку істини, мудрості і відповідальності. Філософське слово залишається нашим провідником у складному світі, допомагаючи знайти сенс і жити згідно з високими принципами добра, справедливості й істини

Очман Катерина Дмитрівна,
Гуманітарно-педагогічний факультет,
Філологія (англійська),
katya2019allo@gmail.com
Викладач консультант:
Шинкарук Олександра Василівна

МОВНІ КОНСТРУКЦІЇ ВИЗНАЧЕННЯ ФІЛОСОФСЬКОГО СЛОВА

"Коронація філософського слова" – тема, яка відкриває перед нами роздуми про силу і значущість філософії в сучасному світі, її роль у формуванні людських цінностей, моралі, та культури мислення. У цій роботі ми зосередимося на розгляді того, чому філософське слово, попри свою уявну абстрактність, є не просто засобом для теоретичних міркувань, але й силою, що допомагає нам переосмислити себе, суспільство та світ.

Слово – основа комунікації та інструмент пізнання. Коли слово наповнюється глибиною філософської думки, воно стає не просто засобом вираження ідей, а потужним інструментом впливу на свідомість. Філософське слово не прагне розважити чи вразити, воно провокує мислення і ставить перед нами питання, що можуть залишитися відкритими. Саме тому воно заслуговує на "коронацію" – надання йому особливого статусу в нашому культурному просторі.

Філософія як вчителька життя у своїй суті філософія завжди була вчителькою людства. Від Сократа до Канта, від Ніцше до Камю, філософське слово змушує нас переосмислювати буденні речі. Воно піднімає питання про сенс існування, моральні норми та роль індивіда в суспільстві. Така особлива місія філософського слова є причиною, через яку його можна "коронувати" як джерело знання і розуміння. Воно спонукає нас шукати істину навіть тоді, коли її знайти неможливо.

Сучасний світ – це світ технологій і швидких змін, де люди часто забувають про глибокі роздуми. Проте філософське слово залишається актуальним, оскільки воно допомагає знайти точку опори в швидкоплинному потоці подій. Філософія вчить, як зберегти цілісність мислення і не піддаватися впливу масової культури, яка часто знецінює сенс. У цьому сенсі філософське слово стає провідником між минулим досвідом і майбутнім, яке ще потрібно усвідомити.

Кожна культура має свої моральні основи, і філософія відіграє важливу роль у їх формуванні. Філософське слово – це слово, яке має здатність ставити під сумнів, а отже, й очищувати моральні орієнтири суспільства. Критичний погляд філософії дозволяє уникнути догм, які можуть зупинити прогрес. Таким чином, філософське слово сприяє формуванню суспільства, заснованого на глибоких, обґрунтованих цінностях.

Філософське слово як форма свободи Одним із найважливіших елементів філософії є свобода мислення. Саме ця свобода дозволяє людині виходити за межі усталених норм і знаходити нові шляхи. Філософське слово – це вільне слово, яке здатне вплинути на світогляд, незалежно від соціальних та політичних обмежень. Воно захищає право людини на індивідуальність і творчий пошук.

Філософське слово заслуговує на "коронацію", оскільки воно не лише збагачує наші знання про світ, але й робить нас більш свідомими, мудрими і глибокими людьми. Філософія допомагає зрозуміти, ким ми є, і дає сили не лише пристосовуватися до зовнішніх обставин, але й змінювати їх, якщо це потрібно. У цьому полягає справжня цінність і суть коронації філософського

слова – визнання його ролі як дороговказу у світі, де істина часто прихована під маскою звичайності.

Шохзода Жасурбек кизи Давлат
Гуманітарно-педагогічний факультет,
Філологія (англійська),
fil24-sh.davlatnazarova@nubip.edu.ua

МУДРІСТЬ, СЛОВО, ФІЛОСОФІЯ

Слово в руках філософа подібне до скульптора, що формує глину, перетворюючи її на витвір мистецтва, здатний впливати на розуми та душі. Філософське слово – це не просто засіб передачі знань чи думок, це знаряддя для пошуку істини, інструмент критичного аналізу, міст між епохами, що дає змогу сучасникам доторкнутися до думок великих мислителів минулого. Коронація філософського слова символізує його значущість у суспільстві, вплив на культуру, науку, мораль та світогляд. У цей час, коли світ потребує глибоких змін, філософське слово здатне стати тією основою, що допоможе переосмислити цінності та орієнтири людства.

Роль філософського слова в історії

Протягом тисячоліть філософське слово відігравало визначальну роль у формуванні цивілізації. Від давньогрецьких мислителів до сучасних філософів, сила слова була інструментом зміни парадигм та світогляду. Філософи античності, як-от Сократ, Платон та Аристотель, прагнули пізнати істину через діалектику та логіку. Вони закладали фундаментальні питання про добро, справедливість та чесноти, що впливали не лише на тодішнє суспільство, але й на всю європейську думку протягом століть.

Філософське слово мало потужний вплив і в епоху Середньовіччя, коли філософія поєднувалася з теологією, допомагаючи формувати моральні та етичні основи суспільства. В епоху Відродження мислителі, як-от Декарт, Спіноза та Гоббс, знову звернулися до раціонального підходу, намагаючись зрозуміти природу реальності, Бога і людини. Філософське слово стало джерелом нових ідей, що сприяли розвитку науки, прав людини та політичних свобод.

Філософське слово як засіб змін

Філософське слово має здатність критикувати, надихати на переосмислення та створювати нові форми мислення. Це слово відрізняється від інших тим, що несе глибокий сенс і віддзеркалює людське прагнення до правди. Наприклад, філософія екзистенціалізму, що виникла у ХХ столітті, дозволила людям поглянути на світ з нової перспективи, розкриваючи теми свободи, відповідальності та пошуку сенсу. Ідеї Жана-Поля Сартра, Альбера Камю та інших екзистенціалістів сприяли переосмисленню традиційних моральних норм і впливали на суспільні зміни.

Сучасні філософи та мислителі продовжують використовувати філософське слово для обговорення глобальних проблем. У часи кризи, війни чи соціальних

зламів філософи звертають увагу на причини, що їх породжують, і вказують на необхідність морального переосмислення людських цінностей. Вони нагадують, що без розуміння людської природи, її слабких і сильних сторін, важко побудувати справедливе та моральне суспільство.

Виклики та майбутнє філософського слова

В умовах сучасного суспільства, коли інформаційний потік стає все інтенсивнішим, філософське слово може загубитися серед шуму новин і сенсацій. Філософія потребує часу, глибини та осмисленого підходу, а сучасний світ часто вимагає миттєвих відповідей. Водночас, саме філософське слово здатне дати людині те, чого не може запропонувати жоден інший дискурс: усвідомлення свого існування, моральний компас і надію на майбутнє.

Філософія продовжує еволюціонувати, стаючи більш доступною завдяки інтернету та освітнім платформам, що дозволяють кожному доторкнутися до ідей великих мислителів. Завдяки цьому, коронація філософського слова отримує новий зміст: це не лише визнання його значущості, але й прагнення зробити філософію частиною життя кожного, хто шукає відповідей на свої запитання.

Коронація філософського слова – це символічний акт визнання його впливу на суспільство та культуру. Філософія здатна навчити людину мислити критично, аналізувати реальність і бачити зв'язки між явищами, які можуть залишитися прихованими для поверхневого погляду. Сьогодні, як і тисячі років тому, філософське слово залишається джерелом мудрості, натхнення і надії для людства. Це слово здатне об'єднувати покоління, культури й традиції, надаючи можливість кожному шукати свою правду та йти до неї.

Задорожна Ріана Вячеславівна,
Гуманітарно-педагогічний факультет,
Філологія (англійська)
rianazadorozhna@gmail.com
Викладач консультант:
Шинкарук Олександра Василівна

ФІЛОСОФІЯ ЯК МЕТАФОРА: СЛОВО ЯК ІНСТРУМЕНТ ФІЛОСОФСЬКОГО МИСЛЕННЯ

Мова завжди мала надзвичайне значення в житті людини, особливо коли йдеться про мову філософську. У стародавні часи мова сама по собі була втіленням думки і влади, інструментом не лише для передачі знань, але й для глибшого розуміння світу. Філософська мова стає коронною, або найвищою, коли вона виходить за межі звичайних визначень і стикається з фундаментальними питаннями буття, такими як сенс життя, призначення людини та пошук істини. Слово здатне розкривати приховані смисли і торкатися глибин людської свідомості. Це і є «коронаю» філософської мови, яка

підносить її над повсякденними мовними конструкціями і надає їй високого статусу, що вимагає обережного і свідомого використання.

Філософська мова унікальна тим, що несе в собі ідеї, які не завжди легко зрозуміти. Вона відкриває вікно у світ абстрактних понять, таких як добро і зло, істина і справедливість, щастя і доля. Філософія прагне зрозуміти світ і самих себе, і тут мова стає необхідним інструментом для формування та передачі складних ідей. Згадаймо, наприклад, праці Сократа, Платона та Аристотеля. Вони використовували мову, щоб висловити свої ідеї та змусити людей замислитися над власним життям. Філософська мова не обмежується одним значенням, а є багатошаровою і символічною, часто вимагає інтерпретації.

Одним із прикладів вінця філософської мови є здатність викладачів філософії впливати на спосіб мислення суспільства. Саме завдяки філософії світ замислився над такими фундаментальними принципами, як етика, мораль, існування свободи та відповідальності. Сучасна філософія також базується на силі мови, але її виклик полягає в тому, щоб знайти власний голос у світі, де інформація тече так швидко, що мислення втрачає свою глибину на користь швидкості та поверховості. Тим не менш, філософська мова залишається необхідною, оскільки вона може нагадати людству про його коріння, сенс і цінність.

Справжня слава філософської мови полягає в її здатності провокувати нове мислення, заохочувати до критичного аналізу і не боятися відкривати невідоме. Вона збагачує внутрішній світ людини і відкриває абстрактні простори, які неможливо описати словами. Саме слово коронує розум і освячує його здатність мислити і творити нове.

Зрештою, коронація філософського слова полягає в його здатності спрямовувати людство. В епоху технічного прогресу та постійного потоку інформації філософське слово залишається неперевершеним способом пізнання та розуміння себе і світу. Слово продовжує увінчувати людство як істоту, здатну до саморефлексії, пошуку істини та знаходження власного шляху.

Партута Вікторія Вікторівна,
Гуманітарно-педагогічний факультет,
Філологія,
partutav@gmail.com
Викладач консультант:
Шинкарук Олександра Василівна

ВПЛИВ ФІЛОСОФСЬКОГО СЛОВА НА КУЛЬТУРУ ТА ЛІТЕРАТУРУ

Філософія як сфера думки, пізнання та роздумів завжди приваблювала тих, хто прагнув знайти відповіді на найважливіші питання буття: "Хто ми?", "Навіщо живемо?", "Що є істина?". Така жадоба до знань і пошуку істини наділяє слово, як засіб вираження, особливою владою і значенням. Коронація філософського слова означає піднесення слова до найвищого рівня розуміння,

де воно стає не просто формою вираження, а символом суті, змісту і внутрішньої правди.

Уявімо філософське слово як королівську особу, що займає центральне місце на троні людського розуму. Воно огортає нас силою понять, закликає до осмислення і застерігає від поверховості. У філософії слово несе більшу відповідальність, ніж у повсякденній мові, адже саме через слова ми намагаємося наблизитися до незвіданого, до глибин буття. Коронація слова – це символічний акт визнання його здатності втілювати змістові багатства і представляти істини, які неможливо висловити через звичайні способи комунікації.

Філософія починається з подиву, як зазначав Арістотель, і цей подив породжує слова, наповнені значеннями, що відкривають нові горизонти розуміння. Слово, яке має філософське забарвлення, не обмежене однозначністю; воно часто є символом, метафорою, якій підвладна широта інтерпретацій. Наприклад, терміни "буття", "істина", "час", "пізнання" є не просто словами, а цілими світилами, що осяюють шлях мислення. Вони наче королівські символи, які мають на меті пробудити розум, змусити його шукати та відчувати більше, ніж це можливо при поверхневому сприйнятті.

Коронація філософського слова також проявляється у його здатності породжувати нові ідеї, змінювати суспільні норми, ставити під сумнів усталені погляди. Протягом історії слова філософів неодноразово викликали соціальні зрушення: від критики рабства до ідей свободи, рівності, справедливості. Це слова філософів спонукали людей переглянути своє ставлення до моралі, науки, релігії, влади. Таким чином, слово філософії може вважатися коронованим, бо воно справляє вплив на свідомість, мотивуючи до дії, сприяючи трансформаціям як особистим, так і суспільним.

Кожне філософське слово пройшло випробування часом: від текстів античності до сучасної літератури – воно не втрачає свого значення і залишає слід в історії. Філософи, як представники мудрості і носії істини, наділяють слова безсмертною цінністю, а через це слово набуває королівського статусу, становлячи невід'ємну частину культурного надбання людства. Саме слово – носій знань і вічний супутник людського мислення – заслуговує на визнання своєї величі та впливу.

Коронація філософського слова – це визнання сили мислення, глибини пошуку та відданості істині. Слово філософії є дороговказом, воно підносить розум над буденністю та закликає нас думати, шукати, ставити запитання. У цьому й полягає королівський статус філософського слова: воно не підвладне часу, його суть залишається чистою, справжньою і надихає на нові роздуми кожне наступне покоління.

Бірюкович Валерія Павлівна,
Гуманітарно-педагогічний факультет,
Філологія (Англійська)
lerabirukovic@gmail.com
Викладач-консультант:
Притика Оксана Іванівна

СЛОВО ЯК СИМВОЛ МУДРОСТІ У ФІЛОСОФІЇ

Слово є одним із найбільших дарів людства, що дає нам можливість не лише передавати інформацію, але й проникати в глибини думки, відчуття та свідомості. У філософії слово набуває особливої значущості, воно стає не просто інструментом комунікації, а символом мудрості й пізнання. Від античних часів і до сучасності, філософське слово відіграє роль своєрідної корони, яку носять ті, хто прагне збагнути істину. Філософія "коронує" слово, наділяючи його винятковою силою: воно може ставити під сумнів закони буття, шукати істину і змінювати світогляд людей. У цьому есе я прагну дослідити, як слово стає "коронованим" елементом філософії, проаналізувати його роль у культурі, літературі та повсякденному житті.

Сила філософського слова полягає в його здатності глибоко впливати на людську свідомість, пробуджуючи нові ідеї та змушуючи замислюватись над сенсом життя. Античні мислителі, як-от Платон і Арістотель, вважали слово інструментом, який допомагає збагнути структуру і принципи Всесвіту. Філософські діалоги Платона побудовані на мистецтві слова, де через дискусію розкриваються найглибші істини. Слово стає засобом досягнення мудрості, вічним пошуком, що лежить в основі філософії.

Згодом, у добу Середньовіччя, слово набуло релігійного виміру. Філософські роздуми того часу тісно пов'язані з християнськими догмами, де слово часто ототожнюється з божественним. Наприклад, у християнстві "Слово" (Logos) вважається відображенням Божої істини, вищого розуму, що надає світу сенс. У цьому контексті слово стає символом світла й мудрості, що веде до правди.

Значення філософського слова також відображене у літературі та культурі різних епох. Ідеї великих мислителів, передані через тексти, формують і надихають покоління. Наприклад, праці Жан-Жака Руссо чи Джона Локка надали поштовх до виникнення нових ідей щодо свободи, рівності та прав людини. Їхні слова мали значний вплив на розвиток суспільної свідомості, формуючи основи демократичних і гуманістичних цінностей.

Романтизм та Просвітництво також мали на меті підкреслити силу філософського слова. У творчості німецьких філософів, таких як Іммануїл Кант і Георг Гегель, слово розкриває потужність людської свідомості, його здатність змінюватися та шукати нове. Кожна епоха знаходила у слові новий сенс, нові горизонти для пізнання, нові способи висловити свою сутність.

Слово як інструмент пошуку істини та трансформації свідомості

Філософське слово є дієвим інструментом для пошуку істини. Діалектика – це мистецтво ведення діалогу, де істина розкривається через суперечності. Слово стає засобом відкриття, інструментом, який дозволяє людині ставити запитання та досягати нових знань. Мислителі Нового часу, як-от Рене Декарт і Френсіс Бекон, заохочували до критичного мислення, до сумніву та самостійного пошуку істини, що ставало можливим завдяки силі слова.

У сучасному світі слово залишається потужним засобом впливу на свідомість. Воно формує наші цінності, наші переконання і, зрештою, нашу реальність. Слово – це те, що об'єднує людей, дозволяє зрозуміти одне одного та співпереживати. У філософському аспекті слово – це не просто вербальний засіб, а символ людської думки і волі, засіб глибокої трансформації та пошуку вічних істин.

"Коронація" філософського слова символізує велич його впливу та значущості. Це слово, яке несе у собі силу змінювати погляди, формувати нові ідеї та надихати на пошуки істини. Воно є основою філософії, що сприяє глибинному розумінню життя, культури та людської свідомості. Філософське слово стало короною людського пізнання, яке, подібно до світла, веде нас до розуміння та самопізнання.

Філософське слово є незамінним у розвитку суспільства, культури та свідомості, воно надихає і збагачує нас, коронуючи пошук знання, як шлях до істини та просвітлення.

Крутій Михайло Сергійович,
Факультет інформаційних технологій,
Комп'ютерна інженерія
Викладач консультант:
Горбатюк Тарас Віталійович

ФІЛОСОФІЯ - КЛЮЧ ДО РОЗУМІННЯ СВІТУ

Філософія часто виглядає як старовинний камінь, з якого знято блискучий лак історії. Можливо, саме тому її інколи сприймають як щось, що належить давнині, як науку, яка не може дати відповідей на виклики сьогодення. Проте для тих, хто хоч раз занурився у філософські роздуми, стає очевидним: філософія – це ключ до справжнього розуміння сучасного світу. Вона має дивовижну здатність занурювати нас у найглибші питання, навчати критично мислити і бачити значення там, де його часто не видно.

Сьогодні ми живемо у світі, де зміни відбуваються зі швидкістю блискавки, і ці зміни не завжди приносять спокій. В Україні вже кілька років триває війна, і людина, занурена в реалії таких подій, часто стикається з моральною тривою та безвихіддю. У такі моменти філософія стає тим, що не дозволяє забути найважливіше: наші цінності, нашу людяність і справедливість. Мислителі, як-от Іммануїл Кант, нагадують, що моральний обов'язок людини має бути непохитним, навіть у часи конфліктів. Коли наше життя стає

нестерпно складним, саме філософія повертає нас до роздумів про те, що означає бути людиною, як знайти істину в хаосі і як зберегти вірність власним принципам.

Окрім того, філософія дарує нам силу критичного мислення, яке, як ніколи, потрібне у світі, переповненому інформацією. Сучасні технології та соціальні мережі відкривають перед нами безліч новин і тверджень, але хто розкаже, де тут правда, а де фейк? Філософія змушує нас ставити питання, аналізувати і не приймати інформацію на віру. Це як щит, що захищає нас від маніпуляцій і дозволяє самим формувати власні погляди. Ми маємо змогу бачити глибше, не спиняючись на поверхні, бачити корінь і наслідки кожної події, розрізняти істинне від оманливого.

Філософія також зводить міст між нашим життям і глобальними проблемами, що вирують навколо. Проблеми екології, політичних конфліктів, економічної нерівності – це не лише питання практичних рішень, але й питання морального вибору. Як мислячі істоти, ми маємо здатність обирати, як саме будемо діяти в цьому світі. Відповідальність за майбутнє природи і нашого суспільства, за наше ставлення до інших, зокрема до тих, хто страждає в умовах війни, – усе це спонукає нас замислитися над етикою наших дій, над тим, що справжнє добро може вимагати жертви, а не тільки особистих вигод.

Цей світ перетворюється і водночас викликає у нас питання про самих себе. Ми живемо в цифрову епоху, коли людські стосунки часто відбуваються на екрані, а внутрішні переживання залишаються десь на другому плані. Зараз ми маємо нагоду зупинитися і подумати: чи знаємо ми себе? Чи можемо ми самі визначити сенс нашого життя, не шукаючи готових відповідей? Фрідріх Ніцше колись стверджував, що кожен має пройти власний шлях до істини, до власного "я", і це завжди важкий, але необхідний шлях. Філософія вчить нас, що ми не зобов'язані жити так, як інші, а маємо право на власний пошук, на власну правду.

Усе це – не просто абстрактні думки, а реальні зміни, які філософія приносить у наше життя. Вона допомагає нам стати дорослішими, знайти внутрішню опору та здобути стійкість. І, як і кожна справжня королева, філософія – це не блискучий трон, а мудрість, яка веде нас навіть у найтемніші часи. Коли ми ставимо корону філософському слову, ми визнаємо його владність над нашими роздумами, здатність надихати нас на зміни і допомагати нам шукати шлях крізь темряву до світла. І тому ми не просто "коронуємо філософське слово" – ми надаємо йому місце короля нашого мислення, що веде до кращого, людянішого світу.

Література

Горбатюк Т.В., Данилова Т.В., Самарський А.Ю. Світ як транзитне мегасуспільство: цивілізаційний, культурний науковий виміри. К.: МВЦ «Медінформ». 2016. 408 с.

Горбатюк Т.В., Данилова Т.В., Матвієнко І.С. Самарський А.Ю. Людина і багатовимірність її світів (до 60-річчя кафедри філософії НУБІП України). К. 2017. 317 с.

Ратушний Демид Миколайович,
Факультет інформаційних технологій,
Комп'ютерна інженерія
ki22-d.ratushnyi@nubip.edu.ua
Викладач консультант:
Горбатюк Тарас Віталійович

КОРОНАЦІЯ ФІЛОСОФСЬКОГО СЛОВА: ЙОГО РОЛЬ У СУЧАСНОМУ СВІТІ

Філософія, яка колись була інструментом обраних мислителів, тепер стає необхідною для кожного, хто прагне розуміння світу й свого місця в ньому. У ХХІ столітті ми спостерігаємо справжню "коронацію" філософського слова, що означає його визнання та прийняття як важливого засобу осмислення життя, пошуку істини та глибоких сенсів.

Сьогодні, в умовах перевантаження інформацією, філософське слово стає важливим інструментом, який дозволяє не лише відрізнити важливе від другорядного, а й зрозуміти, в чому полягає істина, етика та людське призначення. Філософія – це своєрідний компас, який спрямовує людину у світі складних виборів і цінностей. Філософські поняття й питання про добро, істину, справедливість допомагають людям розвивати критичне мислення та уникати маніпуляцій, що стали особливо поширеними у добу цифрових технологій.

Значення філософського слова зросло саме тому, що світова спільнота потребує відповіді на питання глобального масштабу: від екологічних викликів до етичних дилем, які постають перед нами у зв'язку зі стрімким розвитком технологій. Філософія пропонує концептуальний простір, де можна критично осмислити ці питання та побачити перспективи для відповідального розвитку.

Як відзначав давньогрецький філософ Геракліт, "Слово є істина". Слово завжди було в центрі філософської думки, оскільки саме через слово ми формуємо свої ідеї, шукаємо й відкриваємо істину. У сучасному світі слово залишається тим королем, який не тільки править, але й оберігає людину від безглуздя, дає можливість відстояти істину перед лицем спотворених фактів і неправди.

Значення філософського слова у ХХІ столітті можна порівняти з коронацією: воно стає важливим не лише для розмов академіків, але й для повсякденного життя кожного з нас. Філософія знаходить місце у школах, університетах, навіть у сучасних медіа, змушуючи замислюватися над сенсом наших вчинків і значенням життя. Ця коронація означає, що філософське слово здатне захищати, об'єднувати і пробуджувати людину до усвідомленого вибору.

Сьогодні філософія надихає суспільство на пошук відповідей на найскладніші запитання: чи етично використовувати штучний інтелект у всіх сферах життя, як забезпечити право на приватність в епоху цифрового контролю, як досягти сталого розвитку, який би не знищив природне середовище. Питання справедливості, людяності, гідності, які обговорюються в

політиці, економіці та культурі, стають предметом уваги не лише філософів, але й суспільства загалом.

Філософські питання, пов'язані з людською природою та моральністю, зокрема питання щастя, свободи, прав та обов'язків, стали рушійною силою для тих, хто прагне змін у світі. Філософське слово надає підтримку, захищає ідеали прав і справедливості та допомагає людині орієнтуватися в етичних дилемах сучасності.

Коронація філософського слова – це відродження філософії як живої та необхідної частини нашого життя. У світі, де часто переважає прагматизм, слово філософії знову набуває значення як захист людської думки, як пошук істини, добра та справедливості. Це слово допомагає нам бачити й усвідомлювати наше людське призначення, оберігаючи нас від поверховості й байдужості. Сучасна філософія стає голосом, що надихає людство на роздуми, відповідальність і пошуки сенсу в цьому мінливому світі.

Література

Горбатюк Т.В., Данилова Т.В. Теорія цивілізацій та гуманітарні проблеми людства. Київ-Ніжин: Видавець ПП Лисенко ММ., 2015. 455 с.

Горбатюк Т.В. Роль комунікації в глобалізаційному процесі. «Гілея: науковий вісник»: Збірник наукових праць. 2011, 55 (12), С. 241-245.

Труш Ігор Анатолійович,

Факультет інформаційних технологій,

Комп'ютерні науки

kn24-i.trush@nubip.edu.ua

Викладач консультант:

Горбатюк Тарас Віталійович

ФІЛОСОФІЯ ТА ЛЮДИНА СЬОГОДЕННЯ

Філософія здавна була мистецтвом ставити запитання, досліджувати та сумніватися. В епоху, коли технології розвиваються з великою швидкістю, а інформація доступна на кінчиках пальців, значення філософії стає ще більш важливим. "Коронація філософського слова" – це не просто метафора, а й запрошення переосмислити роль філософії у сучасному суспільстві.

Ми живемо в часи інформаційного перенасичення. За статистикою, щодня в Інтернеті з'являється понад 2,5 квінтільйона байтів нових даних. Але чи робить це нас мудрішими? Чи сприяє цей безмежний потік інформації глибшому розумінню себе та навколишнього світу? Часто ми тонемо в цьому морі даних, не знаходячи часу зупинитися і задуматися про дійсно важливе.

Філософська думка, мов корона на голові мислителя, може стати засобом, який дозволить нам відокремити суттєве від зайвого. Вона нагадує про потребу в критичному мисленні, саморефлексії та самопізнанні. У світі, де алгоритми

вирішують, що ми читаємо та дивимося, філософія може повернути нам контроль над власними думками.

Згадаємо слова Сократа: "Я знаю, що нічого не знаю". У цій простій фразі прихована глибока мудрість: усвідомлення власного незнання – перший крок до істинного знання. Сучасна людина часто вважає себе обізнаною завдяки безмежному доступу до інформації, але чи справді ми знаємо більше? Філософія закликає нас сумніватися в очевидному, шукати глибші відповіді та не задовольнятися поверхневим.

У світлі глобальних викликів, таких як кліматичні зміни, соціальна нерівність та етичні питання штучного інтелекту, філософія може служити компасом, що вказує правильний напрямок. Вона допомагає осмислити моральні аспекти наших вчинків, передбачити можливі наслідки та обрати етичні рішення. Наприклад, обговорення щодо автономних автомобілів та їх здатності приймати моральні рішення в критичних ситуаціях потребують глибокого філософського аналізу.

Також, філософія сприяє міжкультурному діалогу. У світі, де конфлікти між цивілізаціями стають все більш можливими, розуміння різних філософських традицій може допомогти збудувати мости між народами. Конфуціанство, ісламська філософія, буддизм та західна філософська думка можуть взаємно збагачуватися, пропонуючи різні погляди на вічні питання буття.

Постає питання: чи готові ми впустити філософію в наше повсякдення? Зазвичай її сприймають як щось абстрактне та далеке від реального життя. Проте філософія оточує нас усюди: у наших рішеннях, взаєминах з іншими, у наших мріях та страхах. Коронація філософського слова означає визнання його значущості та впливу на кожного з нас.

Освіта відіграє вирішальну роль у цьому процесі. Впровадження філософії в навчальні програми з ранніх років може сприяти розвитку критичного мислення, емпатії та творчих здібностей у дітей. Відомо, що в країнах, де філософія є частиною шкільної програми, рівень соціальної відповідальності та громадської активності вищий. Це свідчить про те, що філософське мислення допомагає формувати свідомих та відповідальних громадян.

Не варто забувати і про роль філософії в науці. Багато наукових відкриттів починалися з філософських запитань. Альберт Ейнштейн зазначав, що філософія мала вагомий вплив на розробку його теорії відносності. У сучасності, коли наука стикається з питаннями, що виходять за межі емпіричних досліджень, філософія може надати потрібний контекст і напрямок.

Філософія також має особливе місце в мистецтві. Митці, письменники, музиканти через свої твори досліджують глибинні аспекти людського буття. Наприклад, екзистенціалізм вплинув на літературу та кінематограф ХХ століття, допомагаючи людям осмислити абсурдність і красу життя.

У цифрову епоху, коли віртуальна реальність стає все більш реалістичною, філософія допомагає нам розмежувати реальне від вигаданого. Чи є наша ідентичність незмінною, чи вона змінюється залежно від контексту? Чи можемо ми довіряти своїм відчуттям у світі, де технології можуть створювати ілюзії? Ці питання стають дедалі актуальнішими і потребують філософського осмислення.

Філософія може також допомогти нам подолати страхи та тривоги сучасного світу. Стоїцизм, наприклад, пропонує методи збереження внутрішнього спокою в умовах нестабільності. Марк Аврелій писав: "Живи в злагоді з природою, приймай те, що відбувається, і знайдеш спокій". Ці слова можуть стати опорою для багатьох у важкі часи.

"Коронація філософського слова" – це звернення до кожного з нас, щоб ми звернулися до мудрості, накопиченої людством протягом століть. Це шанс знайти відповіді на питання, які залишаються актуальними в будь-який час: хто ми? Яка наша мета? Як жити в гармонії із собою та світом?

Відродження зацікавленості у філософії може стати початком нової ери просвітництва. У світі, де матеріальні цінності зачасту перевищують духовні, філософія нагадує нам про справжні скарби: знання, мудрість, любов, співчуття. Вона допомагає помітити красу в простих речах і цінувати кожну мить життя.

Підсумовуючи, слід зазначити, що коронація філософського слова – це не просто метафора, а реальний крок до трансформації суспільства. Якщо ми зможемо інтегрувати філософське мислення в наше повсякденне життя, освіту, науку та культуру, ми створимо світ, де люди будуть не лише інформованими, але й мудрими. Світ, у якому рішення приймаються не лише з огляду на вигоду, але й з урахуванням етичних та моральних принципів.

Література

Горбатюк Т.В. Специфіка формування та ідеали постнекласичної парадигми освіти. Мультиверсум. Філософський альманах. 1(109). 3-13

Сторожук С. В., Дубровіна О. В., Матвієнко І. С., Горбатюк Т. В. Людина, суспільство, держава у філософському дискурсі: історія і сучасність. К.: Міленіум. 2018. 378 с.

Дзюбко Костянтин Сергійович,
Факультет інформаційних технологій,
Економічна кібернетика
ek24-k.dziubko@nubip.edu.ua
Викладач консультант:
Горбатюк Тарас Віталійович

ФІЛОСОФІЯ СЕРЦЯ ПАМФІЛА ЮРКЕВИЧА В КОНТЕКСТІ ЕТИКИ ТА ПОРІВНЯННЯ З ІДЕЯМИ СЕРЕНА К'ЄРКЕГОРА

Памфіл Юркевич (1826-1874) був видатним українським філософом, чия творчість мала значний вплив на філософську думку XIX століття. Основним об'єктом його роздумів була духовність і моральність, а центральною концепцією – серце як осередок духовного життя. У своїх роботах Юркевич протиставляв холодному раціоналізму серця як джерело людських почуттів, духовності та моральних цінностей. ого вибору", де моральність людини залежить не від зовнішніх правил, а від внутрішньої віри і духовного

спрямування. У цьому есе ми розглянемо, як поняття "серце" в етиці Юркевича можна порівняти з ідеями К'єркегора, що дозволяє побачити його актуальність для су

Сьогодні, у часи глибоких суспільних та індивідуальних моральних криз, філософія серця Юркевича набуває нового значення. У світі, де часто переважає раціональний підхід до життя, важливо знову звернутися до ідеї духовного серця як основи моральної природи людини. Це поняття також перегукується з ідеями Серена К'єркегора, зокрема його концепцією "внутрішньо чесної людини".

Для Юркевича серце є осередком духовного життя людини. Він вважав, що саме тут, у серці, виникають найглибші емоції, почуття, які визначають справжню природу людини. Це не лише орган почуттів, а й внутрішній центр, де народжуються і формуються моральні переконання, а отже, серце стає основою духовного життя.

Далі, серце, за Юркевичем, є носієм моральних цінностей. Людські вчинки, прагнення та внутрішня етика беруть початок саме з "голосу серця". Юркевич вважав, що моральність не може бути лише раціональною, вона повинна бути емоційно і духовно пережитою.

Окрім цього, Юркевич бачив у серці джерело пізнання, яке доповнює розум. У нього серце – це інтуїтивний компас, який спрямовує людину в її моральному розвитку і дозволяє бачити світ через призму духовних цінностей.

Філософія Юркевича має схожість із концепціями К'єркегора, зокрема щодо ролі внутрішнього світу та інтуїтивного пізнання. К'єркегор також розглядав моральність як щось глибоко індивідуальне і залежне від внутрішнього вибору. Його ідея "внутрішньої віри" або "внутрішнього вибору" перекликається з Юркевичевим уявленням про серце як моральний центр особистості. Для обох мислителів справжня моральність не може базуватися виключно на розумі, оскільки вона передбачає особисте, емоційно-наповнене переживання.

На відміну від більшості західноєвропейських філософів, які надавали пріоритет раціональності, К'єркегор і Юркевич підкреслювали важливість внутрішнього світу як основи моральності. Проте, якщо для Юркевича серце має духовну і навіть сакральну природу, то для К'єркегора це символ віри, який закликає людину до вибору і відповідальності. Обидва філософи наголошують на значенні внутрішнього життя для морального зростання, проте у Юркевича цей процес більше пов'язаний із з'єднанням з духовними цінностями, а у К'єркегора – з екзистенційним вибором.

Різні тлумачення філософії серця Юркевича часто ставлять під сумнів його ідеалізацію ролі серця. Деякі критики вважають, що надмірне зосередження на духовному аспекті серця може створити враження суб'єктивності, що ускладнює практичне застосування його філософії. Крім того, опоненти зауважують, що Юркевич недостатньо врахував інтелектуальний аспект морального вибору, що може призвести до етичних проблем, коли рішення приймаються виключно на основі емоцій.

Попри ці зауваження, філософія серця Юркевича дає цінний етичний інструмент, що базується на духовності й інтуїції. Це підхід, який може допомогти сучасній людині знайти баланс між раціональністю та внутрішнім моральним голосом.

Підсумовуючи, філософія серця Памфіла Юркевича підкреслює важливість внутрішнього світу та інтуїтивного пізнання для морального розвитку особистості. Його ідеї виявляються дуже актуальними у сучасному світі, який прагне до етичних орієнтирів. Порівняння з К'єркегором показує, що поняття серця Юркевича має глибоке значення і перекликається з екзистенційними ідеями західноєвропейської філософії.

У сучасних умовах філософія серця дає нам альтернативу раціональності, закликаючи до духовної гармонії. Вона залишає відкритими питання щодо поєднання серця і розуму в етиці, а також пропонує цікаві перспективи для подальших досліджень, зокрема у сфері взаємодії між філософією, етикою та психологією.

Дашко Іван Олександрович,
Факультет інформаційних технологій,
Компютерна інженерія,
ki22-i.dashko@nubip.edu.ua
Викладач консультант:
Горбатюк Тарас Віталійович

МОРАЛЬ І ЦІННОСТІ В ЛЮДСЬКОМУ ІСНУВАННІ

Людське буття виходить за межі фізичного існування, і важливу роль у ньому відіграють мораль та цінності. Моральні принципи, сформовані суспільним та особистим досвідом, є своєрідним компасом, за допомогою якого людина орієнтується в житті, розрізняє добро і зло, приймає рішення та взаємодіє з іншими людьми. Цінності також формують світогляд людини та визначають її пріоритети.

Цінності - це базові ідеї, які визначають сенс життя і поведінки людини. Цінності можуть бути соціальними, особистими, культурними і навіть релігійними. Наприклад, такі цінності, як свобода, справедливість, любов і допомога ближньому, мають універсальне значення, тоді як інші мають глибоко особистий сенс. Щодня, коли люди стоять перед вибором, вони несвідомо звертаються до власних цінностей. Це допомагає їм залишатися вірними своїм принципам і приймати рішення відповідно до власних уявлень про те, що є правильним і справедливим.

Мораль - це практичне втілення цінностей і вираження певного способу життя. Моральні кодекси, яких ми дотримуємося, обмежують нашу поведінку і встановлюють рамки для наших дій. Моральні кодекси допомагають підтримувати суспільну злагоду і мир, уникати конфліктів, непорозумінь і суперечностей. Моральність означає дотримання принципів честі, порядності та

поваги до інших, що формує людину як особистість і заслуговує на повагу та довіру оточуючих.

Таким чином, мораль і цінності в житті людини є невід'ємною частиною її буття, визначаючи спосіб мислення, життєвий вибір і поведінку. Мораль і цінності допомагають людині знайти сенс свого існування, відчути відповідальність за себе і суспільство та побудувати щасливе і гармонійне життя.

Література

Сторожук С. В., Матвієнко І. С., Горбатюк Т. В. Людина, суспільство, держава у філософському дискурсі: історія і сучасність. К.: Міленіум. 2018. 378 с.

Сторожук С. В., Матвієнко І. С., Горбатюк Т. В. Проблеми і перспективи сучасного мегасуспільства в контексті гуманітарного дискурсу К.: Міленіум. 2020. 209 с.

Васильківський Віталій Геннадійович,

Факультет інформаційних технологій,

Кібербезпека,

kib22-v.vasykivskyi@nubip.edu.ua

Викладач консультант:

Горбатюк Тарас Віталійович;

ПОНЯТТЯ ТА ПРИРОДА МОРАЛІ. ФІЛОСОФСЬКИЙ ЗМІСТ КАТЕГОРІЇ МОРАЛІ

Мораль є одним із фундаментальних концептів у філософії та етиці, який охоплює сукупність норм, принципів, цінностей та переконань, що регулюють поведінку людини в суспільстві. Це унікальний феномен, що відображає етичні орієнтири людини та сприяє гармонійним соціальним відносинам. Мораль слугує своєрідним дороговказом у визначенні доброго і злого, правильного і неправильного, гідного і негідного. Завдяки цьому, мораль відіграє вирішальну роль у формуванні особистості та розвитку суспільства в цілому.

Мораль має кілька важливих аспектів, які формують її унікальну природу. Вона з'являється як соціальний феномен, який розвивається разом із людством. Мораль завжди пов'язана з певними нормами, що виникають із потреби упорядкувати стосунки між людьми, уникнути конфліктів та забезпечити гармонійне співіснування.

Мораль формується в контексті соціального життя, де люди взаємодіють один з одним, обмінюються досвідом та знаходять способи співіснування. Відповідно, норми моралі є суспільно обумовленими. Їхня сила полягає у впливі на поведінку кожного індивіда, підштовхуючи його діяти в інтересах колективу, а не лише своїх особистих.

Мораль виконує роль регулятора, який визначає прийнятні та неприйнятні вчинки. Наприклад, чесність, повага до інших, альтруїзм і справедливість є моральними принципами, які підтримують позитивні соціальні відносини. Люди діють відповідно до цих норм, навіть якщо не очікують отримати вигоду або винагороду.

Хоча моральні норми часто мають універсальний характер, вони не є статичними. Залежно від часу, культурного середовища і рівня розвитку суспільства, норми моралі можуть змінюватися. Це дозволяє моральній системі адаптуватися до нових умов і зберігати свою ефективність у регулюванні поведінки.

Мораль завжди вимагає від людини відповідального ставлення до власних вчинків. На відміну від закону, який передбачає зовнішній контроль і покарання за порушення, мораль спирається на внутрішнє усвідомлення індивідом своєї відповідальності за свої дії. Людина самостійно оцінює свої вчинки, керуючись моральними принципами.

Філософія моралі надає глибокого змісту поняттю моралі, досліджуючи її значення, функції та місце в житті людини. У філософії мораль розглядається як складна система цінностей та норм, що обумовлює взаємини між людьми та впливає на їхню поведінку. Це поняття включає не лише правила, але й мотиви, емоції, оцінки і прагнення, що спрямовують людину до правильних вчинків.

У філософії мораль часто сприймається як спосіб самовідданої допомоги іншим. Альтруїстичні вчинки сприяють згуртуванню суспільства, формуючи відчуття єдності та взаємної підтримки. У суспільстві цінуються ті, хто ставить загальне благо вище власних інтересів, що є одним із центральних ідеалів морального мислення.

У філософському контексті справедливість є важливим аспектом моралі, що полягає у рівному ставленні до всіх людей незалежно від їхніх соціальних, культурних чи економічних відмінностей. Справедливість регулює розподіл прав, обов'язків і благ, забезпечуючи, щоб кожен мав рівні можливості для розвитку і самореалізації.

Філософія моралі також акцентує увагу на свободі індивіда. Свобода є необхідною умовою морального вибору, оскільки людина має здатність свідомо вирішувати, яким чином вчинити. Вибір морального шляху супроводжується відповідальністю за наслідки, що стає основою для оцінки індивіда у суспільстві.

Категорії добра і зла є основою морального судження. Філософія моралі вивчає природу цих понять, їхнє значення для людини та суспільства. Добро асоціюється з тим, що приносить користь, підтримує гармонію і сприяє розвитку, тоді як зло руйнує ці цінності. Розуміння добра і зла дозволяє індивіду орієнтуватися у своїх діях, приймаючи моральні рішення.

Цінності є ключовою складовою моралі, адже вони встановлюють стандарти для поведінки індивіда в суспільстві. Цінності можуть бути як індивідуальними, так і колективними. Аксиологія, або теорія цінностей, досліджує природу цих стандартів, класифікує їх і встановлює ієрархію.

Існують основні цінності, які вважаються загальноприйнятими та універсальними, як-от: справедливість, чесність, гідність, співчуття та повага. Вони слугують моральними орієнтирами і є базисом для формування етичних норм у суспільстві.

Цінності мають кілька важливих функцій. По-перше, вони слугують основою для морального судження, допомагаючи людям визначати, що є добрим або поганим, правильним чи неправильним. По-друге, цінності об'єднують суспільство, створюючи спільні стандарти поведінки. Вони також допомагають людині орієнтуватися у світі, встановлюючи пріоритети і мотиви її вчинків.

Кожна людина формує свою ієрархію цінностей залежно від власних переконань, культурних традицій та соціального оточення. Однак існує загальна ієрархія цінностей, яка відображає важливість певних моральних принципів для суспільства. Наприклад, життя і свобода вважаються вищими цінностями, порівняно з матеріальними благами чи індивідуальними інтересами.

Мораль є складним і багатограним феноменом, який регулює людську поведінку і визначає, які дії є добрими, а які – поганими. Її соціальна природа та філософський зміст розкривають значення моралі як інструменту для забезпечення гармонійних відносин у суспільстві. Філософське осмислення моралі дозволяє зрозуміти, чому ми дотримуємося певних норм і цінностей, і як вони впливають на наше життя. Цінності, як частина моралі, надають орієнтири для особистого та суспільного розвитку, сприяючи загальному добробуту. Таким чином, мораль є не тільки важливим інструментом для соціальної стабільності, але й потужним засобом для індивідуального самовдосконалення і духовного зростання.

Література

Сторожук С. В., Матвієнко І. С., Горбатюк Т. В. Проблеми і перспективи сучасного мегасуспільства в контексті гуманітарного дискурсу К.: Міленіум. 2020. 209 с.

Горбатюк Т.В., Данилова Т.В. Теорія цивілізацій та гуманітарні проблеми людства. Київ-Ніжин: Видавець ПП Лисенко ММ., 2015. 455 с.

Ярославський Ігор Феліксович,
Факультет інформаційних технологій
Економічна кібернетика
igor.yarkiy8@gmail.com
Викладач консультант:
Горбатюк Тарас Віталійович

СЛОВО ПРО ІДЕАЛЬНУ ДЕРЖАВУ

Тема побудови ідеальної держави була однією з найголовніших тем філософської думки протягом всієї історії. Від творів Платона та Арістотеля до Томаса Мора та Карла Маркса. З часом уява про ідеальну державу змінювалась, а подекуди вона змінювалась кардинально. З розвитком науки та покращенням рівня життя люди світосприйняття людей змінювалось, отже змінювались й їх погляди на ідеальну державу. Розглянемо як це уявлення змінювалось з часом:

Ідеальна держава Платона:

Одним з найвідоміших мислителів, який детально описав свою модель ідеальної держави, був Платон. У своїх діалогах, зокрема в "Державі", він виклав уявлення про суспільство, де кожна людина займає своє місце відповідно до своїх природних здібностей.

- **Три класи суспільства:** Платон поділив суспільство на три класи:
 - **Філософи:** мудрі правителі, які керуються розумом і справедливістю.
 - **Воїни:** воїни, які захищають державу і підкоряються філософам.
 - **Ремісники:** всі інші члени суспільства, які займаються виробництвом і торгівлею.

Політія Арістотеля як ідеальна форма держави:

Політія – це, за Арістотелем, найкраща форма державного устрою. Це не просто одна з багатьох форм правління, а радше синтез найкращих аспектів інших форм, вільна від їхніх недоліків

Ключові характеристики Політії:

- **Законність:** В політії панує верховенство права. Всі громадяни рівні перед законом, і жодна особа не може бути вище його.
- **Участь громадян:** Усі громадяни мають право брати участь у прийнятті політичних рішень. Однак, це не означає, що всі мають однакову міру участі.
- **Змішаний характер:** Політія – це змішана форма правління, яка поєднує в собі елементи аристократії (правління найкращих) і демократії (правління більшості).
- **Виховання громадян:** Важливу роль відіграє виховання громадян. Воно має формувати в них чесноти, необхідні для життя в політії, такі як справедливість, поміркованість і мудрість.

Ідеальна держава Томаса Мора: Утопія

Томас Мор, видатний мислитель епохи Відродження, у своєму знаменитому творі "Утопія" описав ідеальне суспільство, яке він уявляв як острів з такою ж назвою. Ця утопія стала одним з найвпливовіших зразків цього жанру в літературі.

Ключові принципи Утопії:

- **Спільна власність:** В Утопії не існує приватної власності. Усе, що виробляється, належить усім членам суспільства. Це має на меті уникнути нерівності та конфліктів, пов'язаних з володінням майном.
- **Рівність:** Всі громадяни Утопії рівні перед законом. Немає соціальних класів, і кожен має однакові права та обов'язки.

- **Праця:** Кожен мешканець острова зобов'язаний працювати певну кількість годин на день. Праця розподіляється між усіма громадянами, і ніхто не звільняється від неї.

- **Освіта:** Освіта є обов'язковою для всіх. Утопійці приділяють велику увагу розвитку освіти, вважаючи її основою для створення гармонійного суспільства.

- **Релігійна толерантність:** Утопія характеризується високим рівнем релігійної толерантності. Кожен може вільно сповідувати свою віру, і держава не втручається в релігійні справи громадян.

- **Просте життя:** Утопійці ведуть простий спосіб життя. Вони відмовляються від розкоші та надмірностей, прагнучи до задоволення лише основних потреб.

- **Пряма демократія:** Управління в Утопії здійснюється за допомогою прямих демократичних методів. Всі важливі рішення приймаються на загальних зборах громадян.

Ідеальне суспільство за Карлом Марксом: комунізм

Карл Маркс, один з найвпливовіших мислителів XIX століття, у своїх працях, зокрема у "Комуністичному маніфесті", описав бачення ідеального суспільства, яке він називав **комунізмом**.

Ключові принципи комуністичного суспільства за Марксом:

- **Відсутність приватної власності на засоби виробництва:** Всі засоби виробництва (фабрики, землі, інструменти тощо) мають належати суспільству загалом, а не окремим особам або групам.

- **Безкласове суспільство:** Зникнення класових відносин, зокрема робітничого класу та буржуазії, які, за Марксом, є джерелом усіх соціальних конфліктів.

- **Рівність:** Всі люди будуть мати рівні можливості та доступ до ресурсів.

- **Кожен за своїми здібностями, кожному за потребами:** Принцип розподілу благ, за яким кожен отримує стільки, скільки йому необхідно для життя, незалежно від його внеску в виробництво.

- **В'янення держави:** З відсутністю класової боротьби відпаде потреба в державі, яка, за Марксом, є інструментом пануючого класу для придушення експлуатованих.

Ідеальна держава в реальному світі

Ознайомившись з тим, як має виглядати ідеальна держава з точки зору різних мислителів, напрошується питання: А чи можна створити ідеальну державу в нашому світі? Це і буде основним аспектом мого міркування сьогодні. І для цього я пропоную розпочати з вибору огляду основних показників держави як такої. Візьмемо за основу три показники - Свободу, Рівність та Ефективність. В ідеальній державі всі три показники на найвищому рівні, ідеальна держава вільна, рівна й ефективна. Але в реальності досягти цього неможливо. Досягти рівності не обмежуючи свободу людей неможливо з самого початку, бо завжди будуть люди, які будуть хотіти мати більше, бути кращими за інших. З ефективністю та ж сама історія: ефективності неможливо

досягти, коли свобода та рівність існують на високому рівні - вільні люди не захотять робити те, що реально потрібно державі в даний момент. З рівністю все ще складніше, бо ефективній державі потрібні люди з певними здібностями для того, щоб управляти іншими людьми на підприємствах, в наукових лабораторіях, тощо. З цього робимо висновок: ідеальна держава в нашому світі неможлива. Але чи правда це? Я з цим категорично не згоден. Ідеальна держава може існувати, треба лише обмежити її мету. Якщо мета держави - створити вільне суспільство, то анархічно-капіталістичний устрій - найкращий в цьому питанні. Якщо ж мета держави - рівність, то певний комунізм, з відсутністю приватної власності - кращий вибір. Якщо ж мета - створити ефективну державу, то тут кращим вибором буде диктатура розвитку. Коли людина має абсолютну виконавчу та політичну владу і направляє її на розвиток суспільства та держави, не дивлячись на свої інтереси чи інтереси окремих членів суспільства - держава буде працювати надзвичайно ефективно.

Література

Сторожук С. В., Матвієнко І. С., Горбатюк Т. В. Людина, суспільство, держава у філософському дискурсі: історія і сучасність. К.: Міленіум. 2018. 378 с.

Горбатюк Т.В., Данилова Т.В., Матвієнко І.С. Самарський А.Ю. Людина і багатовимірність її світів (до 60-річчя кафедри філософії НУБІП України). К. 2017. 317 с.

Бусецька Іванна Богданівна,
Факультет інформаційних технологій
Комп'ютерні науки
ivankabusecka0@gmail.com
Викладач консультант:
Горбатюк Тарас Віталійович

ФІЛОСОФІЯ – ФЕНОМЕН ЛЮДСТВА

Філософія завжди була особливим засобом для пізнання, осмислення і пошуку відповідей на фундаментальні питання нашого буття. Вона допомагає зрозуміти природу істини, визначити моральні цінності і знайти сенс життя. Чому ж філософське слово настільки важливе? Чому його часто вважають "коронованим"? Відповідь на це питання має значення, адже філософія є джерелом, що живить всі наукові й моральні здобутки людства.

Філософське слово – це не просто набір теорій чи поглядів. Воно має силу змінювати свідомість, ставити під сумнів усталені переконання, стимулюючи нові роздуми і відкриття. Філософія задає питання, які провокують нас на самостійне мислення: що таке істина, що таке свобода волі, яку роль людина виконує в суспільстві? Відповіді на ці питання часто неоднозначні, але саме

завдяки філософському слову суспільство формувало свої моральні принципи, наукові підходи і культурні норми.

Сила філософського слова полягає в його здатності пропонувати альтернативні погляди, піддавати сумніву існуючі рамки, формувати нові перспективи. Це слово має вплив, який виходить за межі теорій – воно здатне проникати в наше повсякденне життя, впливаючи на наші рішення, цінності і відношення до світу. Філософія не лише сприяє теоретичним роздумам, але й надає практичні орієнтири у вирішенні етичних і моральних питань, важливих для кожного з нас.

Історія надає чимало прикладів того, як слово філософа змінювало суспільство. Від Сократа до сучасних мислителів – філософія неодноразово ставала рушійною силою змін. Сократ, наприклад, не створював знання, а через свої питання спонукав до самостійного мислення, що зробило його підхід вагомим на багато століть уперед. Його слово стало символом цієї "корони", оскільки воно вплинуло на філософське мислення і осмислення людської природи.

Однак, філософське слово не втрачає свого значення і сьогодні. Філософія продовжує допомагати нам шукати відповіді на нові виклики, що постають перед сучасним суспільством: від екологічних проблем до питань ідентичності в умовах технологічного прогресу. Завдяки слову філософа ми відкриваємо нові горизонти розуміння, що дають нам змогу адаптуватися до стрімких змін у світі.

Отже, коронація філософського слова – це визнання його значущої ролі у формуванні людського знання і культури. Це слово не лише зберігає мудрість, але й спонукає до нових ідей, здатних змінити наші уявлення про себе і світ. Філософія стає не просто наукою, а інструментом, що формує наше майбутнє, надаючи нам глибше розуміння життєвих принципів та цінностей.

Література

Сторожук С. В., Матвієнко І. С., Горбатюк Т. В. Проблеми і перспективи сучасного мегасуспільства в контексті гуманітарного дискурсу К.: Міленіум. 2020. 209 с.

Горбатюк Т.В., Данилова Т.В., Матвієнко І.С. Самарський А.Ю. Людина і багатовимірність її світів (до 60-річчя кафедри філософії НУБІП України). К. 2017. 317 с.

Вознюк Аліна Артемівна,
Факультет інформаційних технологій,
Комп'ютерні науки;
kn24-a.vozniuk@nubip.edu.ua
Викладач консультант:
Горбатюк Тарас Віталійович;

ПРОБЛЕМА ІСТИНИ: ЧИ ІСНУЄ ЄДИНА ПРАВДА,

ЧИ ВОНА ЗАВЖДИ ВІДНОСНА?

Питання істини хвилювало людей з давніх часів. Що таке правда? Чи існує єдина істина, яка відображає об'єктивну реальність, чи правда залежить від точки зору, обставин і особистого сприйняття? Це питання стало предметом дискусій серед філософів, вчених і звичайних людей. Це питання було предметом багатьох дискусій, тому що те, що ми вважаємо істинним, впливає на наш погляд на світ, наші дії та стосунки з іншими.

З одного боку, ідея єдиної істини втілює прагнення до об'єктивності і стабільності. Багато філософів, у тому числі Платон і Декарт, вірили в існування незмінних універсальних принципів. Вони вірять, що наш розум здатний бачити справжню природу речей і розрізняти правду від хибного. За допомогою об'єктивних досліджень, експериментів і законів природи вони встановили незаперечні істини. При цьому істина розуміється як відображення дійсності, незалежне від людського досвіду.

З іншого боку, багато мислителів вважають, що істина завжди є відносною категорією, яка залежить від різних ситуацій, культурних особливостей і особистих переконань. Наприклад, філософ Фрідріх Ніцше зазначав, що не існує об'єктивних істин, є лише різні тлумачення світу. Іншими словами, те, що ми вважаємо правдою, часто є лише іншою думкою. Людське сприйняття обмежене умовами, культурою та емоціями, які часто спотворюють реальність. Істина не абсолютна, а відносна і різна від людини до людини.

У сучасному суспільстві, з розвитком медіа та цифрових технологій, ця відносність правди стає ще більш очевидною. Те, що ми читаємо в новинах, часто залежить від джерела інформації, а на наше сприйняття подій впливає наше оточення, переконання та минулий досвід. У результаті з'явилося багато «правд», і кожен почав думати, що своя правда єдина і незаперечна. Така ситуація часто ускладнює взаєморозуміння між людьми і призводить до конфліктів. Якщо кожен приймає свою правду за правду, то хто насправді правий?

Але чи можна повністю заперечувати існування об'єктивної істини? Можливо, існує реальність, яку ми лише намагаємося описати своїми обмеженими засобами. Деякі філософи вважають, що існує якась «глибока істина», яка не є універсальним принципом чи особистою думкою, а є компромісом між об'єктивністю та суб'єктивністю.

Тому питання істини залишається складним і багатогранним. Хоча ідея єдиної істини має свої переваги в прагненні до стабільності та об'єктивності, реальність часто надто різноманітна, щоб вписуватися в жорсткі рамки. Можливо, правда лежить на межі між об'єктивним і суб'єктивним, універсальним і особистим. Ця гнучкість істини може стати основою для кращого розуміння між людьми, якщо ми навчимося поважати різні точки зору та по-справжньому розуміти реальність у всій її складності, а не шукати єдину істину.

Музика Дмитро Олексійович,
Факультет інформаційних технологій,
Кібербезпека,
kib22-d.muzyka@nubip.edu.ua
Викладач консультант:
Горбатюк Тарас Віталійович

ФІЛОСОФІЯ – УНІКАЛЬНИЙ ФЕНОМЕН ЛЮДСТВА

Філософське слово – це як нестаріюча думка, що мандрує крізь віки й світи. Воно відкриває перед нами двері до глибинних істин і веде до роздумів над вічними питаннями, які й досі не мають однозначних відповідей. Можливо, саме тому ми так прагнемо "коронувати" це слово – визнавати його силу, важливість і вічну цінність у нашому житті.

Коронація – це більше, ніж просто визнання, це символ нашої поваги до знань, які філософія накопичила за століття. У порівнянні з іншими науками, вона ставить перед нами запитання, які виходять за межі буденного: "Який сенс нашого існування?", "Як ми пов'язані зі світом?", "Що таке добро і зло?", "Як ми можемо зробити світ справедливішим?". Відповіді на ці питання можуть бути складними й багатозначними, і саме тут філософське слово стає дороговказом, що не дає прямої відповіді, а натомість відкриває нові шляхи для мислення.

Філософське слово має унікальну силу. Воно створює простір для роздумів, де кожен з нас може замислитися над найглибшими питаннями життя. Істина у філософії – це не незмінний факт, а подорож, що змінюється разом із нами, разом з плином часу. Так, античні філософи прагнули зрозуміти гармонію Всесвіту, мислителі середньовіччя звертали погляд до божественного, а в епоху Просвітництва люди почали шукати істину в розумі. У сучасному ж світі філософія допомагає нам розібратися у викликах глобалізації, екологічних проблемах і швидкому технологічному розвитку.

Чому ми обираємо "коронувати" філософське слово? Бо воно – наш наставник і супутник у пізнанні правди. Воно пробуджує нас від духовного застою, спонукає сумніватися і ставити запитання. Філософське слово – це наша свобода, бо саме воно дозволяє нам думати незалежно, вибудовувати власний світогляд, ставити під сумнів нав'язані істини.

Коронація філософського слова – це наш спосіб віддати належне його вічності. Це слово несе у собі мудрість, яка допомагає нам зрозуміти самих себе і знайти своє місце у світі. Визнання його значення – це визнання сили думки, яка збагачує наше життя.

Література

Сторожук С. В., Матвієнко І. С., Горбатюк Т. В. Проблеми і перспективи сучасного мегасуспільства в контексті гуманітарного дискурсу К.: Міленіум. 2020. 209 с.

Горбатюк Т.В., Данилова Т.В., Матвієнко І.С. Самарський А.Ю. Людина і багатомірність її світів (до 60-річчя кафедри філософії НУБІП України). К. 2017. 317 с.

Степанець Юлія Олегівна,
Гумагітарно-педагогічний факультет,
Міжнародні відносини,
суспільні комунікації та регіональні студії,
stepaneculia5@gmail.com
Викладач консультант:
Калуга Володимир Федорович

ФІЛОСОФСЬКЕ СЛОВО ЯК ДОРОГОВКАЗ: ВІД АНТИЧНОСТІ ДО СУЧАСНОСТІ

Філософія як любов до мудрості, як основа-основ світогляду вкрай важлива в житті людини, в її становленні та розвитку. Без філософії принципово неможливе опанування будь-якої системи знань, бо саме базові уявлення про що б то було можливі завдяки пізнанню, осягненню, встановленню змісту тощо. А це все предмет дослідження в межах філософії. Очевидно, саме філософії слід завдячувати схильністю критично мислити, вдаватися до всебічного глибокого аналізу будь-якої наявної інформації. З іншого боку, в межах філософії відбувається пошук та осмислення сенсу існування, встановлення свого місця і ролі у світі, що є неунекненним аспектом особистого поступу кожного індивіда. Тож, образно кажучи, коронація філософії як стилю і способу відображення світу та всього у ньому сущого, філософської думки як засобу гармонізації сприйнятого і висловленого, безумовно, символізує пошану до філософії, у фарватері якої від давніх-давен людини прагне осягнути істину.

Філософський підхід до осягнення світу, себе та іншого, як і буття загалом, очевидно, своїм корінням сягає сивої давнини. Між тим, комусь близька ідея, що філософування за свій початок має передбачення сонячного затемнення грецьким мудрецем та вченим Фалесом. Тому звична і зрозуміла для сучасника філософія нібито сформувалася в Мілеті, а згодом поширилася по всій Великій Греції. При цьому роздуми філософів безпосередньо пов'язувалися з пошуком істини та місця людини в світі. Серед численних інших мудреців-філософів антична філософія у свідомості сучасника асоціюється насамперед з такими постатями як Фалес, Сократ, Платон, Аристотель.

Приміром, неосяжна мудрість Сократа, передана за посередництва короткої фрази: «Пізнай самого себе», – сприяє концентрації уваги на пошкві глибоких джерел наших знань, уявлень та переконань, а останнє неодмінно тягне за собою особистісне зростання.

«Я знаю, що нічого не знаю» – легендарне твердження Сократа, за посередництва якого вдається збагнути, що всяке оперативне знання людини є

лише «тінню» істини, яка сама по собі відкривається в стані абсолютної тиші – мовчанні у супроводі невпинного споглядання.

Аристотель своєю чергою надав філософуванню відтінків класичної логіки. З-під його пера побачили світ численні книги, які виявилися стійким підґрунтям для багатьох сучасних наукових сфер. «Знання цінується не за те, що ви знаєте, а за те, як ви оперуєте цими знаннями» – ось формула ефективної діяльності від Аристотеля. Таким чином легендарний давньо-грецький мудрець наголошує на значимості мудрості: справжня цінність знання полягає не в їх розлогості, а здатності розпорядитися ними належним чином.

Попри так звані темні часи середньовіччя, філософія продовжила торувати свій шлях. Переважна більшість мислителів середньовіччя так чи інакше схилялися до переконання, що людина є грішною істотою, а світ – своєрідною умовою і обставиною покарання грішників. Тому не дивно, що в епоху середньовіччя філософія «обросла» релігією. Улюбленим об'єктом розмислів та досліджень тогочасних філософів, природно, було все, що так чи інакше пов'язано з постаттю Бога, його творіннями і діяннями. У цей період розквітає схоластика – такий собі стиль і спосіб оперування всяким знанням та світоглядними установками.

Яскравим репрезентантом схоластичного стилю філософування, безумовно є Аврелій Августин, який ставив завдання пізнання Бога понад усе, а джерело і засіб пізнання Бога вбачав у вірі. Своєю чергою Тома Камінський все ж допуслав, що поряд з вірою як інструментом пізнання, чільне місце належить також розуму.

Часи ренесансу сприяли відродженню інтересу до класичної філософії у тогочасних колах мислителів. Останнє призвело до формування і обґрунтування численних нових за своїм світобаченням і світоставленням ідей, що неодмінно сприяло потужному розвитку низки наукових напрямів, призвело до буму у економічній сфері завдяки появі нових технологій, а згодом і техніки.

Ренесансний стиль філософування призвів до формування прагматичних підходів в сфері соціально-гуманітарної думки. Зокрема Ніколо Макіавеллі є автором прагматичної теорії в сфері соціально-політичного управління, яка здобула назву «макіавелізм».

Філософія нового часу виникла в епоху буржуазних революцій, формуванні національних держав. Сформувалися нові напрями філософування: емпіризм і раціоналізм. Емпіризм визначає досвід єдиним достовірним засобом пізнання, що в свою чергу сприяє зменшенню теоретичних узагальнень. Своєю чергою раціоналізм визнає ключовим розум засобом та інструментом пізнання. Яскравим представником течії раціоналістів є Френсіс Бекон. Славно відомий афоризм «знання – сила» чи не якнайкраще відображає суть переконання у тому, що знання є базисом буття людини, її найбільшим скарбом, живильним джерелом цивілізаційного поступу.

Відтак, започатковане тяжіння до мудрості, яке, безумовно, асоціюється зі славними представниками античності, не втрачає свого потенціалу впродовж історичного поступу людства: за хвилиною хвиля з'являються на світ нові концепції і підходи до розкриття і тлумачення будь-яких питань, перед якими

постає сучасник. Тож, дякуючи осмисленню наявних теорій та ідей, сучасник має змогу формувати адекватне уявлення про самого себе, іншого та світ. Зрештою Філософія сприяє формуванню цілісного гармонійного бачення суті буття, уявлення про навколишній світ і місце в ньому людини, у т.ч. самого себе.

Підсумовуючи вище сказане, можна дійти висновку, що філософія завжди давала можливість людству знаходити відповіді на найскладніші питання. Філософські терміни допомагають орієнтуватися та вказують на шлях до розуміння. Кожне слово, яке використовували і продовжують філософи у своїх працях, має свій сенс, схоплення якого сприяє осмисленню реальності.

Філософське слово заслуговує на його коронацію, як символ духовного розвитку через здатність до пізнання. Воно дає можливість ставити запитання, знаходити відповіді та приймати правильні рішення.

У сучасному світі під час стрімких трансформацій соціуму, філософія допомагає зрозуміти не лише механізми, закладені в основу функціонування світу, а й як саме людина може адаптуватися до нових викликів, спираючись на етичні орієнтири в умовах глобальних змін.

Клімов Микита,
Механіко-технологічний факультет
Транспортні технології
klimart925@gmail.com
Викладач-консультант:
Калуга Володимир Федорович

ПЕРЕМОГА РОЗУМУ НАД ДОГМОЮ

У великому гобелені людської думки філософське слово посідає чільне місце, а його коронація є моментом глибокого значення, що виходить за межі часу і культури. Це потужна емблема наших пошуків сенсу, розуміння та істини. Цей есей досліджує складні шари цієї коронації, висвітлюючи образність, метафоричне багатство та логічну ясність, які визначають філософський дискурс.

Щоб уявити собі коронацію філософського слова, треба спочатку уявити собі величну залу, наповнену відлунням багатовікової думки. Стіни обвішані портретами великих філософів - Сократа, Платона, Канта, Ніцше - кожен з яких дивиться вниз, ніби спостерігаючи за розгортанням доленосної події. У повітрі витає запах пергаменту і чорнила, сама суть ідей, які формували цивілізації.

Як коронують філософське слово, його прикрашають не коштовні камені, а вага людського досвіду. Кожна коштовність представляє фундаментальне питання: Що таке істина? Що таке справедливість? Що таке добре життя? Ці питання мерехтять світлом дослідження, запрошуючи всіх, хто входить, замислитися над їхнім значенням. Метафора корони означає не лише владу, але й відповідальність, яка приходить із володінням такою владою. Філософське слово, увінчане короною, стає маяком, що веде людство лабіринтами буття.

Обґрунтованість висновків, зроблених на основі філософського дискурсу, полягає в ретельній перевірці ідей. Філософія, за своєю суттю, є вправою в критичному мисленні. Вона кидає виклик припущенням і запрошує до ретельної перевірки. Коронація філософського слова символізує перемогу розуму над догмою, дослідження над незнанням.

Розглянемо метод Сократа, діалектичний підхід, який прагне розкрити істину через запитання. Невтомне прагнення Сократа до пізнання є прикладом обґрунтованості філософських висновків, зроблених у діалозі та роздумах. Отже, філософське слово - це не просто абстрактне поняття, а жива істота, яка розвивається через дискурс, пристосовуючись до нових уявлень, залишаючись вкоріненою у прагненні до розуміння.

Філософське слово - це полотно, на якому вимальовуються різноманітні відтінки людської думки. Кожен філософ додає свій унікальний мазок, створюючи яскраву мозаїку ідей. Ця творчість очевидна в роботах таких мислителів, як Сімона де Бовуар, чий екзистенціалістський погляд кидає виклик традиційним поняттям гендеру та ідентичності, або в працях Мартіна Гайдеггера, який переосмислює зв'язок між буттям і часом.

Коронація філософського слова відзначає це розмаїття, визнаючи, що творчість - це не просто естетичне прагнення, а життєво важливий компонент

філософського дослідження. Вона запрошує мислителів досліджувати незвідані території, приймати неоднозначність і встановлювати зв'язки між, здавалося б, непорівнянними ідеями. У цьому сенсі філософське слово не є статичним, воно є динамічною силою, яка заохочує інновації та дослідження.

В основі філософії лежить прихильність до логіки та обґрунтованої аргументації. Коронація філософського слова підкреслює важливість раціонального дискурсу в пошуках істини. Кожен аргумент має бути побудований з точністю, кожне твердження підкріплене доказами. Філософське слово вимагає ясності та послідовності, забезпечуючи ефективну та переконливу передачу ідей.

Розглянемо праці Джона Стюарта Мілля, чії утилітарні принципи ґрунтуються на логічних міркуваннях. Аргументи Мілля на користь індивідуальної свободи та соціальної справедливості ілюструють силу філософського слова, здатного кидати виклик суспільним нормам і виступати за зміни. Коронація, таким чином, є не просто вшануванням ідей, але й визнанням суворих стандартів, які лежать в основі філософського дослідження.

Незалежність думки є відмінною рисою філософського слова. Вона заохочує людей критично мислити, ставити під сумнів панівні наративи та прокладати власні шляхи у пошуках знань. Коронація філософського слова - це заклик до інтелектуальної свободи, нагадування про те, що справжнє розуміння часто виникає з інакомислення та діалогу.

Не менш важливою є ясність формування. Філософське слово має бути сформульоване з точністю, щоб ідеї знаходили відгук і надихали. Ця ясність сприяє глибшому залученню до складних концепцій, дозволяючи людям розібратися в нюансах філософської думки. Коронація слугує нагадуванням про те, що сила філософського слова полягає не лише в його змісті, але й у його подачі.

Коронація філософського слова - це свято невпинного пошуку людством сенсу та розуміння. Вона охоплює образність і метафоричне багатство, обґрунтованість висновків та креативність думки.

Басараба Дар'я Миколаївна,
Факультет інформаційних технологій,
Інженерія програмного забезпечення,
ipz24-d.basaraba@nubip.edu.ua
Викладач-консультант:
Чорноморденко Дмитро Іванович

ФІЛОСОФСЬКЕ СЛОВО ЯК ВАЖЛИВА СКЛАДОВА ЛЮДСЬКОГО БУТТЯ

Філософія як наука завжди займатиме чільне місце у розвитку суспільства. Неможливо існувати, не задаючись питанням про першооснову цього існування, про сенс буття чи хоча б про природу людських взаємин. Після появи на цей

світ ми поступово відкриваємо його для себе, й у світлі отриманого досвіду формуємо ставлення до тих чи інших процесів або явищ. Безперечно, не лише практичний досвід, а й знання отримані з різноманітних джерел впливають на наш світогляд. Зокрема, до таких належить філософське слово.

Знайомство з філософією може відбуватися у різні періоди життя й від цього певною мірою залежить її розуміння. Тим не менш, досліджуючи запропоновані думки та концепції ми формуємо ставлення до світу навколо. Філософське слово спонукає нас до питань та пошуку відповідей, стимулює роздуми. Окрім цього, аналіз та оцінка різних точок зору сприяють розвитку критичного мислення. Звичайно, це не єдине, що ми отримуємо під час вивчення філософії. Ця наука поєднує у собі бачення людей різних культур та історичних періодів, відповідно, під час ознайомлення з певними концепціями відбувається ознайомлення з національними, соціальними та історичними особливостями, що сприяли їх виникненню. Звідси також можемо зробити висновок про вплив філософського слова на історію загалом. Поширення тих чи інших ідей мало вплив на суспільство, що рано чи пізно призводило до соціальних або політичних змін. Зокрема, ідеї свободи та рівності сприяли докорінним змінам у свідомості, наслідки яких ми спостерігаємо й досі. Так само можемо відзначити вплив на мистецтво. Історичні періоди його розвитку збігаються з періодами розвитку філософії. Надихнувшись певними концепціями чи змінами у соціумі, які виникали у результаті їхнього впливу, митці створювали нові стилі чи навіть течії. У будь-якому разі мистецтво підпорядковувалося філософським віянням, і ця тенденція зберігається й сьогодні.

Загалом філософське слово має вплив на усі сфери людського існування: як суспільного, так й індивідуального характеру. Воно сприяє духовній трансформації людини, допомагає пізнати себе, свої цінності та цілі. Філософія є одним із тих чинників, які формують особистість, й так само бере участь у формуванні суспільства, культури та моральних цінностей. Ці процеси ми й називаємо «коронацією філософського слова», тобто визнанням його зверхності над усіма сферами життя. Коли ідеї визнаються суспільством й стають основою для нових знань, тоді й відбувається «коронація». Цей процес потребує багато часу, але він є незмінною частиною людського буття. Поки існуватиме людина, існуватиме й філософія, бо вона є втіленням нашого світогляду. Поки існуватиме суспільство, існуватиме й слово як символ істини та мудрості, й доти відбуватиметься коронація філософського слова.

Література

Чорноморденко Д. І. Роль науковця у міждисциплінарних дослідженнях: методологічний аспект // Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України. Серія «Гуманітарні студії» / ред. кол.: С. М. Ніколаєнко (відп. ред.) та ін. – К.: НУБіП України, 2018. – Вип. 280. – 227 с., С. 221-226. <http://journals.nubip.edu.ua/index.php/Gumanitarni/article/view/10942>

Дарчук Артем Андрійович,
Механіко-технологічний факультет,
Логістика,
darcukartem@gmail.com
Викладач-консультант:
Калуга Володимир Федорович

ФІЛОСОФСЬКА МІЦЬ: СЛОВО ЯК КОРОНА

У світі, де інформація перевантажує свідомість людини і вирує в обсягах, раніше небачених, особистість потрапляє в полон кумирів, моди і стереотипів. В умовах сучасності, філософське слово стає світлом, що допомагає людині знайти свій шлях у лабіринті існування. Коронація філософського слова – це не лише піднесення ідеї, але й визнання цінності думки, яка здатна творити, руйнувати та відновлювати.

Філософія завжди була і залишається основою для аналізу і розуміння навколишнього світу. Вона запитує важливі питання: "Хто я?", "Яка моя мета?", "Яке моє місце у всесвіті?" І в цьому контексті коронація філософського слова можна розглядати як акт визнання мислення та його ролі в житті суспільства. В епоху постправди та емоційного сприйняття інформації, глибока філософська роздумка над значенням слова може служити надзвичайно цінним інструментом при ухваленні рішень.

Класики філософії – Сократ, Платон, Арістотель – проклали шлях до розуміння цінності раціональної думки і логіки. Слово, яке виходить з уст філософа, має безцінну силу, адже воно здатне формувати світогляд цілого покоління. Філософське слово надихає на дії, веде до змін у суспільстві та закладає основи для етичних норм. Воно звучить як дорогоцінна корона, оточена мудрістю і правдою.

Коронація філософського слова також є свідченням його актуальності в сучасному світі. Поширення інтерактивних платформ для обміну думками, таких як соціальні мережі, стає місцем живого обговорення філософських тем. Тут філософські ідеї можуть бути миттєво доступні для великої аудиторії, через що з'являється можливість для діалогу та обміну думками. Але разом з цим постає питання: чи не втрачає філософське слово в цьому контексті свою цінність, перетворюючись на фоновий шум у морі інформаційного перевантаження?

У цьому контексті важливо зазначити, що коронація філософського слова неможлива без його критичного осмислення. Чи може ідея, що стала популярною в соціальних мережах, бути справжньою, якщо вона не заслуговує на глибоке розуміння? Філософське слово повинно перевірятися на справжність, відповідати етичним засадам, а також мати здатність вказувати на суть проблем, а не лише поверхневі рішення.

З іншого боку, коронація філософського слова може розглядатися як символ боротьби за правду та прогрес. Він надихає людей об'єднуватися,

боротися за справедливість та відстоювати свої права. Слово стає зброєю на політичній арені, каталізатором змін у суспільстві.

Отже, коронація філософського слова – це не просто теоретичний концепт. Це заклик до активного мислення, критичного аналізу і готовності до змін. Сьогодні, як ніколи, важливо визнати цю силу і використати її для розвитку суспільства в цілому. Адже філософія, як одна з найстаріших наук, не втратила своєї актуальності, а навпаки, відкриває нові можливості для розуміння і співіснування в сучасному світі, пропонуючи цінні інструменти для запитів, що хвилюють людство.

Тому, кожен з нас має обов'язок не лише вислуховувати філософські слова, але й активно в них залучатися, розвивати думки, запитувати і шукати відповіді. Коронація філософського слова – це шлях до підняття людства на новий рівень усвідомлення, який однаково важливий як для окремого індивіда, так і для суспільства в цілому.

Пугач Валерія Русланівна,

Навчально-науковий інститут енергетики,
автоматики і енергозбереження;

Електроенергетика, електротехніка,
електромеханіка

eee23-v.puhach@nubip.edu.ua

Викладач-консультант:

Супрун Аліна Григорівна

ЖИВА МУДРІСТЬ ФІЛОСОФІЇ

Чому ми маємо вивчати філософію? Чому саме ця наука є чи не найважливішою складовою життя кожного, незважаючи на стать, вік, громадянство або ж релігію? Ці питання цікавили людей повсякчас. Варто зауважити, будь-який період історії відзначився геніальними творцями та їх працями, але кожне відкриття хоч і було певним проривом у пошуках істини, водночас породжувало низку запитань та випробувань.

Насправді, філософія - це наука про життя. Можливо, таке пояснення не відображає сутність поняття повною мірою, проте воно точно наштовхує на певні роздуми, змушуючи замислитися над самопізнанням, самоаналізом та самовдосконаленням. На мою думку, вищезазначені процеси не є суто індивідуальними, адже людство живе за загальноприйнятими нормами і принципами, які були закладені ще тисячоліття тому; на додаток маємо справу з моральним аспектом, що є етичним для більшості суспільства. Та це зовсім не означає, що ми всі однакові.

Будь-яка людина є особистістю, бо в її помислі, мрії й виборі живе унікальний всесвіт, що ніколи не повториться. Збагнувши цю думку, наблизимось істини, до тієї істини, яка буде правдивою саме для нас. Цей момент усвідомлення – свого роду коронація філософського слова, коли,

впускаючи в себе мудрість століть, починаємо дивитися на світ глибше. Читаючи Арістотеля чи Платона, знаходимо відображення власних почуттів у кожній фразі, кожній думці, яка пройшла крізь віки.

Підбиваючи підсумки, хочу зазначити, що філософія – це не просто абстрактне знання чи набір стародавніх текстів. Це жива мудрість, яка коронується в нашому серці й свідомості, стаючи основою рішень і навіть способу бачити світ.